သာသနာတော် တည်တန့်ရေးနှင့်
စင်ကျယ်ရေးကို အဓိကရည်မှန်း၍

သာသနာတော် ၂၅၀၀-ပြည့်
အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် ထုတ်ဝေသော

ဓမ္မဝိနယ ပြန်တမ်း

၁၁

၁၃၁၈-ခုနှစ်၊
ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏ ယုဝအသင်း
၇၇-ရေကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

၁၇၆၃၃၉

ဒီ
အမှတ်စဉ် ....
နေ့စွဲ ....
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး

၂၊၄၆ "အာသီသ"

မြန်မာပြည် ဝိုင်,အမ်,ဘီ,အေ, အသင်း ဆိုလျှင် မသိသူ အလွန်ရှား၍၊ မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေး ရာဇဝင်တွင် ရှေး အကျဆုံး,အထင်ရှားဆုံး,အကျော်ဇောဆုံး အဖွဲ့အစည်းတခု ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း မည်သူမျှညင်းဆိုနိုင်မည်မဟုတ်သည်ကိုအများ ပြည်သူတို့ သိပြီးဖြစ်ကြပါသည်။

ဝိုင်,အမ်,ဘီ,အေ, အသင်းကြီး၏ရည်ရွယ်ချက်အရင်းခံမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုဝအသင်း ဟူသော အမည်ပညတ် နှင့်လျော်ညီစွာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူဝါဒ အခြေ ခံထားလျှက် အခြားသော လောကဟိတ ရည်မှန်းချက် များနှင့် တည် ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၍အသင်းကြီး စတင် တည်ထောင် ခဲ့သော ၁၂၆၇- (၁၉၀၆) ခုနှစ်မှစ၍၊ ယခု ၁၃၁၈- (၁၉၅၆) ခုနှစ်ထိ အနှစ် ၅၀-ပတ်လုံး အသင်းကြီးတွင် ပါဝင် ရွှေဆောင်ကြ သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အသင်းကြီး၏လုပ်ငန်းများကို ကြည့်ရှု လေ့လာကြမည်ဆိုလျှင်လည်း၊ အသင်းကြီးသည် မည်မျှခရီး ပေါက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့သည်ကို သိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်,အမ်,ဘီ,အေ, အသင်းသားများ၏ လို လားကြသောအဓိကအချက်မှာ။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စီးပွား ရေး၊ လူမှုတိုးတက်ရေး၊ဆက်ဆံပေါင်းသင်းရေး၊ ပညာရေး၊ ကိုယ်ကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ရေး၊ ကမ္ဘာလောကရှိ သတ္တဝါ များ ငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်နိုင်ရေးစသော အရေးအရာမှန်သမျှ တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်၏ တကယ့် အစစ် အမှန် သဘောတရားပေါ်တွင် တည်ဆောက်မှသာ တည်တန့်ခိုင်မြဲ လိမ့်မည်-ဟူသော ယုံကြည်ချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သောအဓိက ယုံကြည်ချက်သည်လည်း အကြောင်းမဲ့ မသိဘိတ်တုံး ဘူးလုံးနားမထွင်းတို့၏ စွဲမိစွဲရာ အစွဲကြီးမျိုးနှင့် ဝေဘန်ပိုင်းခြား စီစစ်ဉာဏ် ကင်းမဲ့သော အရမ်းမဲ့ ယုံကြည်ကြခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အဆုံးအမတော်များကို စနစ်တကျ လေ့လာဝေဘန် ပိုင်းခြား စီစစ် ဉာဏ်ဝင်စားပြီးမှသာ ယုံကြည်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားတော်ဖြစ်သော ပိဋကတ် ၃-ပုံ နိကာယ် ၅-ရပ်တို့ကို ခေတ်လူအများ လေ့လာဝေဘန်နိုင်ကြစေရန် နည်းအမျိုးမျိုး တို့ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရန် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထို ...ပ်ငန်းများ၏ တစိတ်တဒေသကို ဖေါ်ပြရပါလျှင်....

ကျွန်တော်တို့အသင်းကြီးမှထုတ်ဝေသော ရုပ်စုံ ဗုဒ္ဓသာသနာ ဝင်ကျမ်းကို ထုတ်ဝေရာတွင် မြန်မာလူငယ်များသည် ကမ္ဘာ့အရှေ့ အနောက်နိုင်ငံများမှ နိုင်ငံရေး ကြိုးပမ်းကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးအသီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို အလွယ်တကူ သိကြသလို၊ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ နှစ်ပေါင်း ကြာမြင့်စွာကပင် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်လာခဲ့ကြသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို လူငယ်အများ လွယ်ကူစွာ သိခွင့်ရနိုင်ကြစေရန်နှင့် မြန်မာ့အခြေခံ အယူဝါဒ ယဉ်ကျေးမှုသည် မည်မျှခိုင်လုံ၍ မည်မျှအကျိုးကိုဖြစ်စေခဲ့သည်ကို လူငယ်များအလွယ်တကူသိနိုင်ရန် မြန်မာ့ လူငယ်များ၏ ကိုယ်အကျင့်စာရိတ္တ ခိုင်ခံ့စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကြိုးစားထုတ်ဝေခဲ့ကြခြင်း၊

ထို့ပြင် ...ဒ္ဓမြတ်စွာ၏ပိဋကတ်တော်များကို မြန်မာလူမျိုးများစန...တကျ...လာနိုင်ခွင့်ရကြစေရန် ပါဠိဘာသာဖြင့် ရှိနေသော ပိဋကတ်များကို သန့်ရှင်းသေသပ်စွာရှိအောင် စတင်

စီမံခဲ့၍၊ ပိဋကတော် သင်ရိုး အုပ် ၂၀-ပြီးမြောက်သဖြင့် ၎င်း ပိဋကတော်စာမူများကို ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့ချုပ်ကြီးသို့ ယခု သင်္ဂါယနာတင်ရာတွင်အသုံးပြုရန် လှူဒါန်းခဲ့ကြရခြင်း။

ပိဋကတော်များကို မြန်မာဘာသာဖြင့် လေ့လာနိုင်ခွင့် ရရန် ပြေပြစ်ချောမောသော အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင် ထင်ရှားစွာ နှင့် လူငယ်များနားလည်နိုင်သော ပြန်ဆိုနည်းများဖြင့် ပြန် ဆိုစေခဲ့ခြင်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို အရှည် တည် တန့်ခိုင်မြဲလိုသော ကုသလဈ္ဈာသယရှိသူ အားလုံးတို့သည် သာသနာတော်ကြီးကို ပြုပြင်တတ်ကြစေရန်နှင့် ခေတ်လူငယ် များ ဗုဒ္ဓဝါဒကို စနစ်တကျ လေ့လာတတ်မြောက်နိုင်ကြစေ ရန် ရည်သန်လျက်၊အရှင်ဇနကာဘိဝံသဆရာတော်၏“အနာ ဂတ်သာသနာကျမ်းစာ”များကို ရိုက်နှိပ် ဖြန့်ဝေစေခဲ့ခြင်း။

မင်္ဂလာတရားတော်ကို နိုင်ငံအနှံ့အပြား ပြန့်ပွား စည်ပင် အောင် မင်္ဂလာတရားတော် စာမေးပွဲများဖြင့် ယနေ့တိုင် ဆောင်ရွက်နေကြခြင်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ပိဋကကော်နိကာယ်ငါးရပ်၌ ဟောတော် မူ အပ်သောအဓိပ္ပါယတ္ထ၊သဘာဝတ္ထများကို ခေတ်လူများတိကျ ပြတ်သားစွာ နားလည်နိုင်ရန် တပါတ်လျှင် ၃-ကြိမ်ကျ ပိဋ ကတော်သင်တန်းများကို ဖွင့်လှစ်သင်ကြားစေခြင်း၊

မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ကိုယ်ကျင့် စာရိတ္တ ပျက်ပြားမှုများ ၏ အကြောင်းရင်း အခြေခံဖြစ်သော မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ယောကျ်ားမိန်းမ စုံတွဲကခြင်း, သေရည် သေရက် သောက်စားခြင်း, လောင်းကစား ပြုခြင်း များကို မပြုမလုပ် ရှောင်ကြဉ်ကြရန် စာရွက်စာတမ်း ထုတ်

ဝေခြင်း များကို ဆောင်ရွက်လျက် ရှိခြင်း, စသည် များကို မဆောင်ရွက်ခြင်းများသည် ကျွန်တော်တို့အသင်းကြီး၏ လုပ်ငန်း တစိတ် တဒေသ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေစဉ် အခါမှာပင် အလွန် ကြုံကြိုက်ခဲလှသော သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်မြောက်သောအခါကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်နေပြန်ရကား ဝိုင်, အမ်ဘီ,အေ အသင်းကြီးသည် မြန်မာလူမျိုးများအား ကျွန်ဘဝမှ လွတ်လပ်ရေးရအောင် မီးရှူးတန်ဆောင်ကို ထွန်းလင်းပြခဲ့သည့်ပမာ, မြန်မာလူငယ်များအား လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ထက်မြက်လှသော လက်နက်ကောင်း တခု ဖြစ်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို ပေးခဲ့သည့်နည်းတူ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာ တည်တန့်ရေး,သာသနာစစ်,သာသနာမှန် ထွန်းကားရေး ရအောင် ကြိုးပန်းရာ၌ သာသနာ့ ရန်စူး ရန်ငြောင့် ဖြစ်သော အဓမ္မ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ သူယုတ်မာများပပျောက်တိမ်ကောစေ၍၊ လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဓမ္မဝါဒီ သူတော်ကောင်းများ မားမားမတ်မတ် ထင်ရှား ထွန်းတောက်စိမ့်သောငှါ လူတို့သည် မိမိတို့၏ အိုးအိမ် စည်းစိမ် အသက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် ထား,လှံ, သေနတ် လက်နက်များဖြင့် ရန်သူကို ဖြိုခွင်းရန် လက်နက်ကောင်းများလိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်သန့်ရှင်း၍ အညစ်အကြေးကင်းစင်ဘို့ရန် လက်နက်ကောင်းတခု အထူး လိုအပ်လှသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ သာသနာတော်အတွက် အရေးကြီးလှသော ဤပြန်တမ်းမှတ်ကျောက်ဖြင့် လက်နက်ကောင်း တခုကို တိုင်းပြည်သို့ ပေးအပ်ကြရပြန်ပါသည်။

"ဝိနယေ ဋ္ဌိတေ သာသနံ ဋ္ဌိတံ၊ ဝိနယော နာမ သာသနဿ အာယု" ဟူသည်နှင့်အညီ ဝိနည်းတရားတော်ဟူသော ရဟန်းကျင့်ဝတ် သိက္ခာပုဒ်တော်များကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ပါမှ ဗုဒ္ဓသာသနာ (ဝါ) ဘုရားအဆုံးမတော်တည်သည်။ ဘုရားအဆုံးမတော် တည်မှသာလျှင် သာသနာ အဓွန့် ရှည်စွာ တည်မြဲသည်ဟု ဆိုရမည်၊ သာသနာအဆောက်အဦ နှင့် သံဃာတော် ဦးရေ တိုးပွား သည်မှာ သာသနာ တိုးတက် စည်ပင်ခြင်း မဟုတ်ပေ၊ ရှေးက ရွှေမြို့တော်ဝယ် သက်န်းရောင် တဖြောင်ဖြောင် ရှိသော ကြောင့်သာသနာ တိုးပွားသည်ဟု ပြောကြသော အခါ၊ သာသနာတိုးပွားသည်မဟုတ်၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားမည်ရှိ၍ သာသနာဝမ်းဖေါ ဝမ်းရောင်လိုက်နေသည်ဟု ဆားထုံး ဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူသတဲ့။ အလွန်မှန်ပေသည်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အလိုတော်ကျသာသနာသည် ကိုယ်ကျင့်တရား ဝိနည်းတရားတော်ကိုကျင့်ကြံအားထုတ်ကြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိသင့် သိထိုက်လှပေသည်။

လက်နက်ကောင်း

ထိုဝိနည်းတရား တည်းဟူသော ဓမ္မလက်နက်ကောင်းကို ယခုအခါ သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝိုင်,အမ်,ဘီ,ဒအေ အသင်းကြီးက ပေးအပ်ရန် အချိန်ကျရောက်ပြီဟု ယူဆကြပါသည်။ ထိုကြောင့် ဤ အလွန်ထက်မြက်လှသော လက်နက်ကောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ လူမျိုး အများထံ ရောက်အောင် ကြိုးစားပေးပို့လိုက်ကြရပါသည်။

သာသနာတော်၏ အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တန့်နိုင်သော ဤ လက်နက်ကောင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မှန်သမျှ တို့သည် ရဟန်းကောင်း,ရဟန်းဆိုး,လဇ္ဇီ,အလဇ္ဇီ,ဒုသီလ,သုသီလ စသည် ခွဲခြားဝေဘန်နိုင်သောအသိဉာဏ်ကို အလွယ်တကူ သိခွင့်ရနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ လောက၌ စိန်အတုနှင့် စိန်အစစ် ရွှေအတုနှင့် ရွှေ အစစ်ကို မခွဲခြားနိုင်သူသည် လောက အကျိုးဆုပ်ယုတ်ပျက်ပြားရသကဲ့သို့၊စိန်အစစ် စိန်အတု ရွှေ အစစ် ရွှေအတုကို ခွဲခြားနိုင်သူသည် အကျိုးစီးပွား တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူစွာ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များသည်လည်း အလဇ္ဇီ သူယုတ်မာနှင့် လဇ္ဇီ သူတော်ကောင်းများကို ခွဲခြားဝေဘန်နိုင်မှသာလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ် စွာသာသနာဝယ် အကျိုးများနိုင်ပေမည်။ ။

ယခုခေတ် ရဟန်းတော်များ

သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီး လက်ထက်က သာသနာတော် အလွန်တိုးတက်ခဲ့သဖြင့် သာသနာတော်၌ ပစ္စည်း လာဘ် လာဘ ပေါ်များခြင်းကြောင့် အစားရချောင်အောင် ရဟန်း ယောင်များ အမြောက်အများ၊ဝင်ရောက်လာကြသဖြင့် သာ သနာတော် မသန့်ရှင်းရုံမျှမက ရဟန်းကောင်းတို့ အသတ်ခံရ ၍ လူအများလည်း အကုသိုလ်ကြီးများ တိုးပွားရသည့်အထိ ရောက်ခဲ့ရပေသည်။ ယခု အချိန်အခါ သည်လည်း တကယ် တန်းစီစစ်ဝေဘန်လျှင် မြန်မာပြည်၌ရဟန်းဟူသော အသွင် ဖြင့် သင်္ကန်းကိုခြုံထား၍ အစားရချောင် လူတို့၏လေးစား ကြည်ညို အရိုအသေခံလျက် လူအများကလည်း တရားသ ဖြင့်ဖြစ်စေ မတရားသဖြင့်ဖြစ်စေ အသက်ဆံဖျား ရှာဘွေ

ထားသောပစ္စည်းများကို နေရာတကျ လှူဒါန်းပေးကမ်းအစ သုံးမချတတ်ကြသဖြင့် မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ဆွေမျိုးသားသို့ ကိုမျှ မထောက်ပံ့နိုင်ဘဲ ကိုယ်ကျိုးကိုသာကြည့်ကာ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ လှူဒါန်းလျှက်ရှိကြပေသည်။

ထိုကြောင့် လည်း အချို့သောရဟန်းတော်တို့သည် သာမန်လူတယောက် မပြုလုပ်ရဲသော ဒါယကာတို့လှူဒါန်းသော ငွေကြေးဖြင့်အင်္ဂလိပ်စာသင်,လက်ရေးတိုသင် စသောလူတို့၏ လုပ်ငန်းစာများကို သင်ကြား၍ လူထွက်ကြလေသည်။ လူမထွက်သေးသောရဟန်း အချို့တို့သည်လည်း လူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားရှိခိုးခံ ရဟန်းဖြစ်ပါလျက် အထက်တန်းကျသော လူများပင်ခလုပ်ရဲသောဘော့လုံးပွဲ, မြင်းပွဲ, ဘိုင်စကုတ်, အငြိမ့်, ဈေးဆိုင်,လမ်းဆုံလမ်းမစသည်တို့၌လူတို့၏အောက်ကမကြည်ညိုဘွယ်ရာများကို မြင်မကောင်းအောင် ဖြစ်ကြရခြင်း, ပွဲမကြည့်ရလျှင် ခဲ,တုတ်,စသည်ဖြင့် လူများကိုရန်ရှာခြင်း, ထိုမဖွယ်မရာအပြုအမူများကို မြင်သောနိုင်ငံခြားသားတို့၏အထင်သေးအမြင်သေးခံရခြင်း စသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကိုးကွယ်သောဘာသာသည် ယနေ့ဘုန်းတော်ကြီးများကိုမြင်၍ အထင်သေး အမြင်သေးဖြင့် အောက်ကျ ခံရလေပြီ။

သီလမရှိဘဲ၊ လက်အုပ်ချီခံခြင်းသည် ရင်ဝကိုလှံထိုးခံရသည်ထက်ကြောက်ဘွယ်ကောင်း၏။ လက်အုပ်ချီ ခံရသော ထိုရဟန်းသည် မှိန်းခံ၁နဲ့စရာမရှိ,

သီလမရှိဘဲ,သက်န်းဝတ်ခြင်းသည် သံပူပြားကို ပတ်ထားရသည်ထက် ဆိုး၏။

သီလမရှိဘဲ ကျက်,သူတထူးကျူးသောအစွမ်းအစွယ်ကို စားနေခြင်းသည်လည်း သံတွေခဲကို မြိုနေရသည်ထက် ဆိုး၏။ အဆိပ်ကဲ့သို့သာဖြစ်၏ စသည်ဖြင့် ရှေးဆရာမြတ်တို့ မိန့်ကြကုန်၏။

သာသနာအဆက်

မြန်မာနိုင်ငံပေါ်၌။ သာသနာစဉ်ကိုပြရာဖြစ်သော,သာသနာလင်္ကာရကျမ်းတွင်လည်း သာသနာတော် အစဉ်အဆိုသည်မှာ လဇ္ဇီ,သူတော်ကောင်းတို့ကိုသာ ဆိုသည်၊ အလဇ္ဇီတို့ကိုထည့်ဝင်ရေတွက်ခြင်း မပြုကြကြောင်းသိရပေသည်။

ရှေးသုဓမ္မာဆရာတော်ကြီးများကလည်း, အလဇ္ဇီအား သံဃာကိုရည်မှန်း၍ လှူတတ်ခြင်းကား အကျိုးရပေ၏၊သို့သော် အလဇ္ဇီကိုလှူ၍ အကျိုးရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ သာသနာတော်၏ ဆုတ်ယုတ်ရာအကြောင်းဖြစ်သဖြင့် အလဇ္ဇီများကို အားမပေးအပ်, မချီးမြှောက်အပ်ဟုမိန့်ခဲ့ကြပါသည်။

အလဇ္ဇီဒုဿီလ

အချို့သောရဟန်းတော်များသည် စာမေးပွဲဝင်ရန် စာကိုကား သင်ကြားကြပါ၏။ စာသင် ပေမသင် တရားလဲအားမထုတ်သော ရဟန်းတော်များ ၎င်း စာသျှင်တော်ပါသေး၏၊ ဟုဆိုရန်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် စာတတ်၍, ဘုန်းကြီးပြီး, တပည့်ဒါယကာပေါများ, သဒ္ဓါတရားကားမရှိသော် အလဇ္ဇီ ဒုဿီလဖြစ်တတ်လှ၏။ ထိုအလဇ္ဇီ တယောက်သည် အလဇ္ဇီပေါင်းထောင်သောင်းမကကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ အလဇ္ဇီများပြားလာသော် သာသနာ ဆုတ်ယုတ်ကွယ်သာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်

*ဘုန်းကံကြီးမား၊ ခွေ့ရံများ၍၊ ပါးရှားသဒ္ဒါ၊ သက်ဝါကြီးမင်း၊ စာခေါင်ချင်းဟု၊ ငါးခင်အင်ညီ၊ အလင်္ကာ၊ တိုက်ကျိုအိမ်တွင်း၊ မီးထွန်းလင်း၍၊ အတင်းဝင်လျှိုး၊ ဖြူအောင်ခိုးသည့်၊ သူခိုးအလား၊ ဘုရားရွှေစက်၊ ပေအောင် ဖျက်သည်၊ ရှင်ဖျက် အလင်္ကာ ဗိုလ်ကြီးတည်း။ ။

ဟုလယ်တီဆရာတော် မိန့်ခဲ့သည်ကို သတိကြပ်ကြပ်ပြုသင့်ပေသည်။ ။

ထိုပြင် မာန်လည်ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ကိုလည်း အထူးပင်နာခံမှတ်သား ထိုက်လှပေသည်။

*ရှင်ဆိုးရှင်ညစ်၊ ရဟန်းဖြစ်လည်း၊ စင်စစ်ယုတ်မာ ပါပိဿာဖြင့်၊ တကာလူဗိုလ်ခြိုးမွမ်းဆိုနှင့်၊ ထိုထိုဖြင့်ပည ပစ္စည်းလတ်ကို၊ တောင့်တလို၍၊ လိုသည့်ရမ္မက်၊ ကြိုဝိတက်ကြောင့်၊ အုပ်ကျက်အုန်းအင်း၊ ကြော်ငြာလျှင်း၍ သတင်းပေးကာ၊ ဒေသစာဖြင့်၊ မြို့ရွာဇနပုဒ်၊ နယ်တိုက်တိုက်ကို၊ လိုက်၍ဖျက်ဆီး၊ ခိုးသူကြီးသို့၊ ရံသီးများစွာ၊ ပရိဝါနှင့်၊ မလိမ္မာသူ၊ ရှင်လူဗာလ၊ အပ္ပသုတ၊ မိန်းမယောကျ်ား၊ သူတို့အားလျှင်၊ လှည့်ဖျားသမှု၊ သက်မွေးပြုလျက်၊ ရှင်တုရှင်ဝါ၊ မဟာစောရ၊ ရှင်ဓါးပြတို့၊ ပါပကျင့်မျိုး၊ အလိုဆိုးဖြင့်၊ အကျိုးမဲ့ဟဲ့ မိုက်သင်းဖွဲ့၍၊ ငရဲစီးပွား၊ ရှာသော၊ လားသို့၊ တရားတရား၊ တဟားဟားနှင့် ပြစ်များပြောဟုံ၊ တောင်နယ်ပုံ၍။....။ ။

ဤအထက်ပါ မန်လည် ဆရာတော်ကြီး၏ အဆို အမိန့်တော်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်း ယခုခေတ်တွင် ရဟန်းတော်

များ တရားဟော၍ ပိုက်ဆံခံခြင်း, ရဟန်းတို့နှင့် မအပ်စပ်သော ဘိုင်စကုတ် ပွဲ ကြော်ငြာကဲ့သို့ ကြော်ငြာခြင်း, ဘုရားတည်ဘို့,ကျောင်းဆောက်ဘို့,ဆေးရုံဇရပ်ဆောက်ဘို့စသည် အလှူလိုက်၍ခံခြင်း, စသော ဝိနည်းတော်နှင့်မအပ်သော အပြုအမူတို့ဖြင့် လူများကို လှည့်စား၍ ပိုက်ဆံများ, ရွှေများ,ငွေများကို ခံယူလျက် အလွန် ယုတ်မာသော အမူတို့ဖြင့် သာသနာတော်၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းတို့ကို ပြု၍ နေကြလေပြီ။ ထိုကဲ့သို့ ပြုမူနေသော ရဟန်းတော်များသည် မန်လည်ဆရာတော်၏ လက္ခဏာအရဆိုလျှင် ခိုးသူကြီးတွေသာဖြစ်၍ နေချေပြီ။

မင်္ဂလာတရားနှင့် ညီ,မညီ

မင်္ဂလာ တရားတော်တွင် လူမိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟူသော အသေဝနာစဗာလာနံကို ဦးစွာဟောတော်မူသည်။ ထိုအတူ သာသနာတော်၌လည်း ဗာလ,အလဇ္ဇီ,ဒုဿီလတို့ကို ဦးစွာရှောင်ကြဉ်မှသာ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ညီပေမည်ဟု ကျောက်အိုင်ဆရာတော်ကြီး မိန့်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သာသနာတော်ကို စနစ်တကျ သန့်ရှင်း တည်တန့်စေလိုသူ လူဒါယကာ အပေါင်းတို့သည် ဗာလ အလဇ္ဇီဒုဿီလတို့ကို သတိကြပ်ကြပ်ထား၍ မဆည်းကပ် မမှီဝဲမိအောင် ရှောင်ကြဉ်၍ လဇ္ဇီ သူမွန် သူတော်စင်တို့ကိုဆည်းကပ်ပူဇော်မိအောင် အထူးသတိထားသင့်ကြပေသည်။ သို့မှသာလျှင် အသေဝနာစ ဗာလာနံ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ညီညွတ်ပေမည်။

ယနေ့သာသနာ တိုးတက်သလား

ယခုအခါ အပေါ်ယံလုပ်ငန်းများကို ကြည့်၍ ပြောလျှင် သာသနာတိုးတက်သည်ဟု လူတိုင်းထင်ကြပေမည်။ "သာသနာဟူသည် အဆောက် အဦနှင့်ရဟန်းတော်မဟုတ်၊ သာသနာ ဟူသည် ဘုရားရှင်၏အဆုံးအမ ဝိနည်းတော်ဖြစ်သည်" ဤအမှန်တရားကို အတိအကျစဉ်းစားနိုင်သူသည် အထက်ပါ ယနေ့ သာသနာတိုးတက်သလား-အမေးကို ဖြေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ဤ ယခုထုတ်ဝေလိုက်သော ဓမ္မဝိနယအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကို ဘတ်ရှုခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ ဉာဏ်၌ အဖြေအလိုလို ပေါ်လာပါလိမ့်မည်၊ အနည်းငယ် စိစစ်ကြည့်ပါလျှင်....

ရူပိယသိက္ခာပုဒ်တော် ရွှေငွေကိုတစုံတခုသော ပရိယာယ်ဖြင့် မသာယာအပ် အလှူမခံအပ် ကိုင်တွယ်မသုံးစွဲအပ်။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ရဟန်းတို့သည် လေးစားစွာ ကျင့်သုံးကြပါသေး၏လော၊ သံဃာယနာတင်အားဖြင့် မည်ကဲ့သို့ ထပ်မံနှိုးဆော်, လိုက်နာ ကျင့်သုံးအောင် အမွှန်းတင်ကြပါသေးသနည်း၊ စိစစ်ကြည့်ပါက ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ အများအားဖြင့်အလှူခံရုံမျှမက၊ကိုင်တွယ်၍သုံးစွဲနေကြပေပြီ။ ထိုပြင် ပရိယတ္တိကို တကယ်တန်းကြီးစားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ မည်မျှအထိ ထွန်းကားသနည်း၊ပိဋကတ်တော်ကို မည်မျှလေးစားကြသနည်း၊ အချို့သော ရဟန်းတော် များသည် ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်ထက် ဘာသာခြားစာပေများကို ပိုမိုလေးစားနေကြပေပြီ၊ ဘုရားရှင်၏ အရေတော်ကိုခြုံ၍ သာသနာ့အာနိသင်ကိုယူကာ အတန်းစာမေးပွဲဝင်သော ရဟန်းတော်

များသည် လူ့အသွင်၊ လူ့ရုပ်ပုံတို့ဖြင့် မှတ်ပုံတင်၍ သာသနာကို ဖျက်ဆီးကြလေပြီ။ ယခု ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကိုလာကြကုန်သော ရဟန်းအချို့တို့သည်၊ သင်္ဘောကို ရိုးရိုးအခပေး၍ ဒုတိယခန်း စသော သီးသန့်ခန်းတို့တွင် အဘင်း ဝင်ရောက်စီးခဲ့ကြကုန်ပြီ။ သူတထူး၏ ဘဏ္ဍာကိုလည်း ဖျက်ဆီး၍လာခဲ့ကြကုန်ပြီ။ စပါးပေးပေး၊ ငွေတိုးခြေးနှင့်၊ လှူကဲ့သို့ စီးပွားရှာသူများလည်း ရှိလာခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ။ဤသည်တို့ကို သာသနမာမကပုဂ္ဂိုလ် မှန်သမျှတို့သည် ကြည့်ရက်နိုင်စရာမရှိလှပေ။ ဤကိစ္စများ ဖြစ်နေသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ လူဒါယကာများ မသိနားမလည်မှု၊ သာသနာကိုမလေးစားမှုတို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်၍ လူဒါယကာတို့၏ အပြစ်လည်း မကင်းကြ-ဟု ဆိုရပေမည်။

လူတို့တွင် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းအခေါ်ခံသူများ ကိုယ်တိုင်ကပင် မိမိတို့၏လိုဘကို အခြေခံလျက် ဘုန်းကြီးကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ဘုန်းကြီးကို လက်ကိုင်ဒုတ်ပြုလုပ်ကြ၏။ဘုန်းကြီးကို စေခိုင်းကြ၏၊ ယခုအခါ နိုင်ငံရေးသမား အချို့တို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးများ မည်မျှ ပျက်စီးနေပြီကို ကြည့်ကအလွယ်တကူ မြင်နိုင်ပါ၏။ နိုင်ငံရေးသမား လူတစု တို့၏ ရဟန်းတော်များသည် မိမိတို့၏ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ အလုပ်ထက် လာဘသက္ကာရနောက်သို့ တကောက်ကောက်ပါလျက် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားအောင် ပြုမူနေခဲ့ကြလေပြီ။

ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လူအများကလည်း သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုတတ်သော၊ လေးမြတ်သော၊အရှည် တည်တန့်လိုသော ပုဂ္ဂလအဇ္ဈာသယ်ရှိသူပါလျှင် ''ရဟန်း ကျင့်

ဝတ်၊ တပါးတတ်က၊ လူနတ် ဦးနိုက်၊ ပူဇော်ထိုက်၏'' ဆိုသကဲ့သို့ ရဟန်းကျင့်ဝတ် နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခုနှစ်သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို တတ်သိလိမ္မာသည်ရှိသော် လဇ္ဇီ သုသီလ ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို ဂုဏ်ရှိ၊ဂုဏ်မဲ့၊ စာတတ်၊ မတတ် မရွေးဘဲ ပူဇော်တတ်ကြရလိမ့်မည်။ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ''မော်မိ၊ မော်မန်း၊ နေကာဆန်းနှင့်၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ် တပါးချွတ်က၊ လူနတ်မကြိုက်၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်၏''ဆိုသကဲ့သို့ ရဟန်းကျင့်ဝတ်နှင့်မညီသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်၍ သာသနာကို ပြုစုနိုင်ကြရပေလိမ့်မည်။

နိုင်ငံရေးသမားများ သတိပြုသင့်ပြီ

ရဟန်းတော်များဘက်မှ ပရိယတ္တိ၊ပဋိပတ္တိချို့တဲ့၍ သမာဓိ နည်းပါးလာသောအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၌ နိုင်ငံရေးရှုပ်ထွေးမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် နိုင်ငံရေးသမားတို့သည် ရဟန်းတော်များကို နိုင်ငံရေးတွင် အသုံးချရန် ရဟန်းနှင့်မအပ်သော လက်နက်များ အပ်နှင်းလျက် မြောက်ပင့်ကာ အချို့နေရာတို့၌သုံးစွဲနေချေပြီ။ထိုပြင် သူပုန်ထရာ၌ လူသတ်ရသည်အထိပင် သင်္ကန်းဝတ်နှင့်ရဟန်းတော်များ ပါလာရုံသာမက၊ယနေ့အခြေအနေကို ကြည့်လျှင် တဘက်တွင် သာသနာတော် အလွန်တိုးတက်သည်-ဟု ထင်ရလောက်အောင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်ပွဲကြီး ကျင်းပလျက်နေခဲ့၏။ ဝိပဿနာ အားထုတ်ရာတွင်လည်း အရိယာ ဖြစ်သည်ဆိုသူများ ပေါ်ပေါက်လာကြသည်မှာ မနည်းပါးလှချေ။ တဘက်တွင်ကြည့်ပါမူကား၊ ပိုက်ဆံအလှူခံ၊ ပိုက်ဆံကိုင်သုံး၊ ဆေးလိပ် လက်ကြားညှပ်လျက် လမ်းဆုံလမ်းမ၊ ဈေးဆိုင်၊

ဘိုင်စကုတ် စသော နေရာများ၌၊ လူဝတ်ကြောင် အောက် တန်းစားများနှင့်မခြားနားဘဲ လမ်းသလား နေကြသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ရှေးယခင်က ပိုက်ဆံအလှူခံ, ပိုက်ဆံကိုင်တွယ် သုံးစွဲမှုကြောင့် ဒုတိယသံဂါယနာတင်ခဲ့ရသည်ကို သိကြပေ လိမ့်မည်။ ယခု သံဂါယနာ တင်ပြီးနှစ်ချို့မှာ တဘက်တွင် အချို့ရဟန်းများသည် ပျက်စီးနေသော သိက္ခာပုဒ်တော်များ ကို မွမ်းမံပြင်ဆင်ရမည့်အစား တရားပွဲပြုလုပ်၍ ပိုက်ဆံကို အလှူခံနေကြရုံသာ မက၊ နိုင်ငံခြား ငွေကိုပင် လက်ခံ၍ ရှု ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ မလုပ်ရဲသည်ကိုပင်လုပ်လျက် နေကြလေပြီ။ အပူ ဇော်ခံ ရဟန်းတော်များ မသွားအပ်, မလာအပ်, မနေသင့် သော နေရာများတွင် သက်နှံးရောင် တပြောင်ပြောင် တို့ဖြင့် လွှမ်း၍နေကြခြင်းများသည် သာသနာတော်အတွက် အလွန် ရင်လေးဘွယ်ရာများ ဖြစ်ပေသည်။

ခွေးတိရစ္ဆာန်သည် သာသနာတော်ကို မဖျက်ဆီးနိုင်

တကဲ့သာသနာပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ် ဖြစ်သော မင်း တုံးမင်းတရားကြီးက "ခွေးတိရစ္ဆာန်သည် သာသနာတော် ကို မဖျက်ဆီးနိုင်။ လူသာလျှင် ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း" မိန့်ခဲ့ဘူး ပေသည်။ လူတွင်လည်း သာသနာမှအပဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဖျက်ဆီးရန်မလွယ်ကူ၊ သာသနာတွင်းရှိ အလဇ္ဇီ ဒုဿီ လ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်မိမိ တို့၏ လောကကျိုးလောက်ကိုသာ ကြည့် ၍ သာသနာ့ ဝန်ထမ်းများကို အသုံးချနေသော လူအချို့ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ကျိုးရှာ နိုင်ငံရေးသမားများသာ သာသ နာကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည်။

ထိုကြောင့် သာသနာကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း မဖျက်ဆီးမိအောင် စောင့်ရှောက်၍၊ ဖျက်ဆီးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း မဖျက်ဆီးနိုင်အောင် တားမြစ်သင့်ကြပေပြီ။

တဂိုဏ်းတည်းဖြစ်လိုလျှင်

မြန်မာပြည်တွင် သာသနာတော် တဂိုဏ်းတည်း ဖြစ်လိုကြသူအချို့တို့သည် ရွေကျင်,ဒွါရ,သုဓမ္မာကွဲပြားမှုကို ပေါင်းစည်းရန် လိုလားကြသဖြင့် ကြိုးစားဘူးခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

အဘယ်ကြောင့် မအောင်မြင်သနည်း၊ နည်းလမ်းမဟုတ်သောကြောင့်ဟု တိုတို တိကျစွာ အဖြေ ထွက်လာပေမည်။ အမှန်မှာ ဘုရားရှင်သာသနာတော်သည် တခုတည်းသာ ဖြစ်၏။ထိုတခုတည်းသောသာသနာတော်ကား ဝိနည်းတရားဖြစ်၏၊ ထိုဝိနည်းတရားတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး လေးစားစွာ စောင့်ထိန်းပါမူ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုး ကွဲစရာ မရှိ၊ ဤအချက်ကို သတိပြု၍ တဂိုဏ်းတည်း စုပေါင်းလျှင် ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိပေလိမ့်မည်။

မှန်၏၊ ထိုအချက်ကို ကျွန်တော်တို့ ကြားဘူးသည်ကား ဂျပန်ခေတ်က ဓနုဖြူမြို့ တောင်ပေါ် ကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက အမိန့်ရှိဘူးသည်မှာ တပည့်တို့ ရွှေကျင်, ဒွါရ, သုဓမ္မာစသော ဂိုဏ်းဂဏများ တညီတညွတ်ထည်း ဖြစ်စေချင်လျှင် "ဤဓမ္မဝိနယပြန်တမ်း" အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံပါမည်ဟု တသာသနာလုံးက သဘောတူ လက်မှတ်ထိုးပါလျှင် ငါတို့ ဒွါရဂိုဏ်းက သဘောတူ လက်မှတ် ထိုးပါမည်၊ တခုတည်း တဂိုဏ်းတည်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု မိန့်ဘူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအချက်ကို သတိမူလျက် တဂိုဏ်းထည်း တသာသနာထည်း ဖြစ်လိုသူ မင်းအစိုးရနှင့် ပြည်သူအားလုံး ရဟန်းတော်များပါမကျန် သာသနာတော်အတွက် လိုက်နာ ကျင့်သုံးအပ်သော "ဤ ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်း"ကို လေးနက်စွာ လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အလုပ်စ၍လုပ်ကြပါစို့

အထက် ဖေါ်ပြခဲ့သော သာသနာ့ ရန်ဆူးရန်ညှောင့်တို့ကို ခုတ်ထွင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျင့် တရားကောင်းမွန်စွာ အခြေခံလျက်....

၁။ သာသနာတော်၌ မတုံမလှုပ်ယုံကြည်ခြင်း။

၂။ သာသနာ၏ အဆိုးအကောင်းကို ဝေဘန်နိုင်သော ဉာဏ် ရင့်သန်ခြင်း။

၃။ အမှားကိုတော်လှန်၍ အမှန်ကို တကယ်အားပေးရဲ သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

စသောလက်နက်ကောင်းများကို လူတိုင်းလူတိုင်း ရကြ စေရန်။

ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် မရှိဘဲ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် အားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာတော်ကိုစောင့်ရှောက်နိုင်ကြစေရန်။

သာသနာတော်မြတ်ကို အရောင်မှေးမှိန်အားနည်းဆုတ် ယုတ်အောင် ပြုမူကျင့်ကြံနေကြသူများ၏ အလုပ်အကိုင်များ ကို ဖြိုဖျက်နိုင်ကြစေရန် ရှေးသာသနာပြု မင်းကောင်းမင်း မြတ် ဘဝရှင်မင်းတုံးမင်းတြားကြီး၏သာသနာပြုအမိန့်တော်

ပြန်တမ်းနှင့် သုဓမ္မာဆရာတော်ကြီးများ၏။ ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာတော် အရှည်တည်တန့်ပါစေခြင်း အကျိုးငှါ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် မည်သူ့ မြက်နှာမှမထောက်ဘဲဘုရားရှင်၏ မျက်နှာကိုငှင်း,ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ၌ တည်လိုကြကုန်သော မြန်မာအမျိုးသား တိုင်းရင်းသားများအားငှင်း,အရှည်သဖြင့် အကျိုးတို့ကို လိုလားကြသဖြင့်, သာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းနှင့်အဆုံးအဖြတ်များကို 'သာသနာတော်တွင် မှတ်ကျောက်သဘွယ် လက်နက်ကောင်း တခုဖြစ်လိမ့်မည်ဟု နှလုံးသွင်း၍ သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဂိုင်,အမ်,ဘီ,အေ အသင်းကြီးက ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဘတ်ကြားအတည်ပြုလျက် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ရပါသည်။

ဤဓမ္မဝိနယ ပြန်တမ်းကို ထုတ်ဝေ လိုက်ခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများအနက် တစုံတယောက်သည်ငှင်း အများတို့သည်ငှင်း သာသနာတော်ကို ဘုရား အလိုတော်အတိုင်း စနစ်တကျ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့လိုသော စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော် ကျွန်တော်တို့၏ 'ရည်မှန်းချက် ပန်းကိုင်သို့ ရောက်ပြီဟု-လုံးဝ မဆိုရသော်လည်း ဝမ်းမြောက်လှပြီဖြစ်ပါကြောင်း။

ဤပြန်တမ်းဖြင့်-

အာကာဝေဟင်၊ ထက်ကောင်းကင်ဝယ်၊ တိမ်ပုပ် တိမ်မဲ၊ တိမ်အခဲတို့၊ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်၊ ရွှေလမင်းထွန်းတောက်

သကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာဝယ်၊ အလဇ္ဇီ သူယုတ်မာ၊ ကင်းစင်ကွာ၍၊ လဇ္ဇီ သူမွန်၊ ပညဝန်တို့၊ ပေါ်ထွန်းတင်ရှား၊ တိုးပွားပါစေသတည်း။

ဤ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကြောင့်- သာသနာတော် ထမ်း ရဟန်းတို့သည် ကျင့်ဝတ်သီလကို စောင့်ထိမ်းနိုင်ကြပါစေ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမှ ရှက်ကြောက်သောစိတ် ရှိကြပါစေ။ လူအများသည်လည်း လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းများကို ချီးမြှင့် နိုင်ကြ၍၊ ရဟန်းတော်များကလည်း လူအများ၏ ပူဇော်ခံ ထိုက်အောင် ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

[ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု]

သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်
အထိမ်းအမှတ်ဆောင်ရွက်ရေး အမှုဆောင်အဖွဲ့
"ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုဝအသင်း"
ရန် ကုန် မြို့၊

ဤစာအုပ်တွင်
ပါဝင်သောအကြောင်းအရာအချို့

၁။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ သာသနာတော် အဓွန့်အရှည် တည်တန့်ရေးအတွက်, သာသနာရေးအမိန့်တော်ပြန်တမ်း။

၂။ အလဇ္ဇီပပျောက်ရေး။

၃။ လဇ္ဇီ သီလဝန္တ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များစည်ပင်ပြန့်ပွားရေး။

၄။ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ပညာနည်းလှသောသူတို့ကိုသာ ရှာ၍ပေါင်းကြသည်။

၅။ ပညာနည်းသောသူတို့သည်သည်း အလဇ္ဇီကိုသာ မှီ၍ ချီးမြှင့်ထောက်ပင့်ကြသည်။

၆။ အလဇ္ဇီဒုဿီလ ဗာလဖြစ်သော ရှင် ရဟန်း တို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းသည် အပြစ် ရှိ-မရှိ ကုသိုလ် ရ-မရ၊ သာသနာဖျက်ငွဲကျောင်း အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ အဓမ္မဝါဒီ ဗာလဖြစ်သော သူတို့ကို ပုဂ္ဂလိက ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်-မဖြစ်။

၇။ သံဃာမဟုတ်သော ဦးပြည်းသင်္ကန်း ဝတ်ကာမျှနှင့် အလဇ္ဇီကို လှူခြင်းဖြင့် သာသနာကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်-မရောက်။

၈။ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို သံဃာမှတ်၍ လှူခြင်းသည် ရွှေစစ်မဟုတ်သော ခပ်ပြာကိုဝယ်မှားသူကဲ့သို့ဖြစ်ခြေသည်။

၉။ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူဒါန်းချီးမြှင့်ခြင်းကြောင့်အကျိုးရများသည်ဖြင်စေ နည်းဖြစ်စေ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အားပေး ချီးမြှောက်ခြင်းမပြုအပ်။

၁၀။ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်လို၍ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အားလှူဒါန်းသော် လူသား စားကြူးသော ဘီလူးမကို မိဖုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်သကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပေသည်။

၁၁။ ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်တို့ လိုက်နာရန် သုဓမ္မာဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ စာတမ်းများပါဝင်ပါသည်။

ဓမ္မဝိနယ ပြန့်ပွားခြင်း
နှင့်
ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း၏ အကြောင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ရေမြေအသျှင် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် ဆင်ဖြူများသျှင် လက်နက်စကြာသခင် အရှင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားသည် သာသနာတော်မြတ်ကို အလွန်သက်ဝင် ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ဇာတိကုလပုတ္တ အာစာရကုလပုတ္တ ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးသားတို့အား သာသနာတော်မြတ်ကို ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ သက်ဝင်ကြည်ညိုအောင် တရားဓမ္မဖြင့် ပြသပြောဟောတော်မူခြင်း။

သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းသံဃာတော် မြတ်တို့အားလည်း ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့တော်မူ၍ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မတိမ်းမယိမ်း ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်အောင် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းတော်မူခြင်း, သမဂ္ဂ သမောဒါနဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက် အားထုတ်တော်မူသည်။

သို့အားထုတ်တော်မူသည့်အတွင်း ရာမညရဋ္ဌတိုင်း အဝင်အပါ၊ ဟံသာဝတီ၊ ရန်ကုန်မြို့ ကြည့်မြင်တိုင်ရွာက ဝိဝါဒါမိကရုဏ်းဖြစ်ကြ၍၊အဆုံးအဖြတ်အယူတော်ခံ ရတနာပုဥ္ နေပြည်တော်ကြီးသို့ ဆန်တက် လာရောက်ကြောင်းကို ကြား

သိတော်မူလျှင် အလွန် သဒ္ဓါဗလာ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၁၂၂၆-ခု၊ တပေါင်း လဆန်း-၁၅-ရက် စနေနေ့ တချက်တီးကျော်အချိန်တွင် ကြည့်မြင်တိုင်နေ ဆရာလေင်းနှင့် တကွ ကိုးယောက် သောလူ ၄င်း နေ့ထိုက် နှင့် တကွ ကိုးယောက် သောလူ ၄င်းလူ ၂ - ဦး သား တို့ကို မြောကြီး ရွာစားမင်း မင်လှ မင်းတင်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ရွှေနန်းတော်တွင်းသို့ ခေါ်သွင်း၍ ရွှေတော်အစုံအညီ ရောက်ကြလျှင် မှူးပုံ,မတ်ပုံ တို့၏ အလည်၌ ကိုယ်တော်တရားဓမ္မသြဝါဒဖြင့် ပြသဆုံးမတော်မူသည်ကား ဝိဝါဒါမိက ရဏ ဒွိဟမကင်း မသန့်မရှင်းကြသဖြင့် ထိုဝိဝါဒါမိကရဏာနှိုက် ဒွိဟကင်းရှင်း အလင်းအမှန်ကို အလိုရှိကြ၍ ငါမင်းမြတ်၏ ရွှေတော်မှောက်သို့ ရောက်ကြရာ ငါအမိန့်တော်ရှိမည် ဘေးတော်ဘုရား ဘိုးတော်ဘုရား ခမည်းတော်ဘုရား နောင်တော်ဘုရားတို့ လက်ထက် သာသနာတော်မြတ် တိမ်မြုပ်ကွယ်ပျောက်ခြင်း၏အကြောင်း မကောင်းသော အလဇ္ဇီဓမ္မတို့ကိုသာ ပြုကျင့် ကြိုက်နှစ်သက်သူသာ များကြကုန်သည် ငါ ကောဇာမင်းမြတ်၏ ရွှေလက်ထက်တော်နှိုက် ထိုကဲ့သို့ မဟုတ် မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူအပ်ကုန်သော အလဇ္ဇီဓမ္မ အလဇ္ဇီအမှုအရာ အလဇ္ဇီအကျင့်တို့ကို ပြုကျင့် ကြိုက်နှစ်သက်ကုန်သော အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ကို ဖယ်ရှား တိမ်မြုပ်စေ၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့သည် ကြိုက်နှစ်သက်တော် မူကုန်သော နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကဲ့ မယိုမယွင်း မတိမ်းမယိမ်း ရအောင် ကျင့်ဆောင်တော်မူကြကုန်သော အရှင်ကောင်း အရှင်မွန် လဇ္ဇီ သီလဝန္တ ဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စည်ပင် ပြန့်ပွါးမှ သာသနာ

တော် အရှည်တည်တွန်း,ချိမ့်မည်ကို မြင်တော်မူ၍ ရှေးရှေးသော ဘဂအထူးက ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီပုည သမ္ဘာရ အဆောက်အအုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒ ဂဏာစရိယ ဂဏပါမောက္ခစသော ရဟန်းသံဃာတော်တို့၏ ဦးခိုင်တမွတ် အမြင့်အမြတ် ဆည်းကပ် မှီခိုရာ မဟာသံဃာရာဇ်ဖြစ်တော်မူသော သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပဏ္ဍိတ ပရိယတ္တိ မေဓာဝီ လဇ္ဇီ ကုက္ကုစ္စက သိက္ခာကာမ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့၏ ခိုမှီးရာ ပညာ ဝေယျတ္တိက ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ဖြစ်တော်မူကုန်သော သာသနာပြု ဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင်တော်မူ၍ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာလာတိုင်း အဆုံးအဖြတ် အမိန့်ထုတ်ပြန်တော်မူမည်။

သို့ ထုတ်ပြန်တော်မူသော အမိန့်တော်ကို မှန်ကန်စွာ လိုက်နာနိုင်ကြပါမည်လောဟု ဂုဏ်းဝိဝါဒါမိကရဏ်း ဖြစ်သူ လူ-၂-ဦးသားတို့ကို မေးဆေးတော်မူလျှင် မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ ခိုင်ခံ့တည်ကြည်စွာ လိုက်နာနိုင်ပါကြောင်းကို ဂုဏ်း ၂ ဦးသားတို့က တညီတညွတ်တည်း ရှိခိုးသံတော်ဦး တင်ကြလျှင် အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်တော် မူသည်ကား····

ခွေးတိရိစ္ဆာန်သည် သာသနာတော်မြတ်ကို မဖျက်ဆီးနိုင်

အဇာတသတ်မင်း ကာလာသောကမင်း ဓမ္မာသောကမင်း စသော သာသနာတော်မြတ်ကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းတော်

မှုကုန်သော မင်းခေါင် မင်းဖျား မင်းတရားတို့သည် ဥဒ္ဓမ္မ-ဥဗ္ဗိနယ-အလဇ္ဇီဓမ္မ-အလဇ္ဇီနုဂ္ဂဟတို့ကို ပယ်ရှားဖျောက်ဖျက် တော်မူ၍ ဓမ္မဝိနယ လဇ္ဇီဓမ္မ နုဂ္ဂဟတို့ကိုသာ ပွါးများအောင်ပြုစုတော်ကြကုန်သည်။ နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ခုနှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တွင် တပါးပါး၌ အဘိုးမည်မျှထိုက်သနည်း ဟု ၎င်းလူ-၂-ဦးသားတို့ကို မေးတော်မူလျှင် မတင်ဝံ့၍ ဆိတ်ဆိတ်နေကြသည်တွင် လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော ပါရမီတော်ကြောင့် ရအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟောပြောပြသဆုံးမ ကံမြစ်တော် မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော် ဖြစ်၍ သိက္ခာပုဒ်တပါးတပါးနှိုက် လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းပင် အဘိုးထိုက်ပါသည် သို့အဘိုး ထိုက်လှစွာသော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို လွန်ကျူးကျော်နင်း၍ ပြုကျင့် ကုန်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အပါယ်သို့ လားကြရမည် ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပစ္စည်းဖြင့် အားပေး အားမြှောက် ထောက်ပံ့သူတို့လည်း အပါယ်သို့ လားကြရမည် သဒ္ဓါတရားပွါးများ၍ သာသနာတော် မြတ်ကို ကြည်ညိုသောသူနှင့် သဒ္ဓါတရားနည်းပါး၍ သာသနာတော်မြတ်ကို မကြည်ညိုသော သူတို့တွင် အဘယ်ကများသနည်း မေးတော်မူပြန်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေကြပြန်လျှင် သဒ္ဓါတရား ပွါးများသော သာသနာတော် မြတ်ကို ကြည်ညိုသောသူကား အလွန်း နည်းပါးသည် သဒ္ဓါတရားနည်းပေးသော သာသနာတော်မြတ်ကို မကြည်ညိုသော သူကား အလွန်ပေါများသည် သူတော်မဟုတ် ယုတ်သော အကျင့်ရှိသော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား သဒ္ဓါဒုဗ္ဗလ ပညာနည်းလှသော သူကိုသာ ရှာ၍ ပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါဒုဗ္ဗလ

ပညာ နည်းလှသော သူတို့ကလည်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် တို့ကိုသာ ချီးမြှောက် ထောက်ပင့်ခြင်းကို ပြုကြကုန်သည် ခွေးတိရစ္ဆာန်သည် သာသနာတော်မြတ်ကို မဖျက်ဆီးနိုင် ထိုသို့ မဖျက်ဆီး နိုင်သော ခွေးသည် အဝီစိသို့ မကျရ၊ လူသည် သာသနာတော် မြတ်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည် ထိုသို့ဖျက်ဆီးနိုင်သော လူသည် အဝီစိသို့ ကျရသည်၊ မောင်မင်း တို့သည် သာသနာတော်မြတ်ကို ဖျက်ဆီးကုန်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ချီးမြှင့် ထောက်ပင့်ခြင်းကို မပြုကြကုန်လင့် အဝီစိငရဲကြီးသို့ ကျဆင်းရမည်ကို ကြောက်ကြကုန် ယုန်စကားကို လိုက်မှားမိ၍ သားများခပင်း ရေဝဲဆင်း၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြရမည်ကို ကယ်ဆယ်တော်မူသော ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာလာတိုင်း အမှန်အကန် ပြသ ဆုံးမတော်မူသော ငါမင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်ကို မခွန်လုံး တကြောင်းတည်း သုံးသဖြင့် အမှန်အကန် ယုံကြည်သဖြင့် နာခံ မှတ်သားခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ကြပါမည်လော ငါ သာခုခေါ်တော်မူသည် ဟု-ဂုဏ်းလူ နှစ်ဦးသားတို့ကို မေးတော်မူလျှင် ယုံကြည်စွာ သာခုခေါ်တော်မူပါ ဖြောင့်ဖြောင့် မတ်မတ် လိုက်နာ ယုံကြည်ပါမည် ဟု-ဂုဏ်းလူ နှစ်ဦးသားတို့လည်း နှလုံးသန့်နှင့် ဝန်ခံသံတော်ဦးတင်ကျလျှင် သာခု-ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ခေါ်တော်မူသည် ကျောင်း,တကါတို့သည် ယခုနေရပ် နေရာ ရန်ကုန်မြို့ကြည့်မြင်တိုင် အရပ်က ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးသို့ ဆန်တက်လာကြ၍ ငါ မင်းမြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ခိုခရောက်ပေါက် ကြရခြင်းသည် လူမှု လူရာ တစုံတခုသော လောကီအစု အမှုရပ်များကြောင့် မဟုတ်ကြပေ သာသနာ

တော် ထွန်းပေါ် တောက်ပခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိဝါဒါမိကရဟန်းကြောင့် ရောက်ကြရပေသည် သူတော်ကောင်းချည်း ဖြစ်ကြပေသည် သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့် ကျောင်းတကာတို့ ရှေးသရောခါ မိမိရေဘူး၌ ပါသောမိမိရေကို မသောက်မူ၍ သူတထူးဘူး၌ပါသော သူတပါးရေကို တိတ်တဆိတ် ခိုးယူ၍ သောက်မိသောသူသည် မိမိ ပြုကျင့်မိသော အကုသလ ဒုစရိတ ဓမ္မကို သံဝေဂရသဖြင့် ဘာဝနာ တရားပွါးများစေသဖြင့် မကြာမြင့်မီ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သကဲ့သို့ ကျောင်းတကာတို့၌ ထိုဝိဝါဒါ မိကရဟန်း ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော ဒေါသအမျက်ကို မထွက်မပွါး ကြစေဘဲ ချုပ်တည်း သိမ်းဆည်းကြသဖြင့် ငါ မင်းမြတ်၏ နန်းယင်ပြင် မှူးပုံမတ်ပုံတို့၏ အလယ် ရွှေစက်တော်စုံကို ခိုလှုံ ခရောက်သည် မှစ၍ တသက်ပန်လုံး မေတ္တာဗလဝ မေတ္တာ သိနေဟ မေတ္တာပဗန္ဓ ကိုသာ ဖြစ်ကြစေသဖြင့် ညီရင်း အစ်ကိုရင်းကဲ့သို့ ချစ်ကြည်လေးမြတ်ခြင်း ဖြစ်စေကြရမည် နေရပ် နေရာ သားမယား ဆွေးမျိုး ပေါက်ဖေါ်တို့၏ ထံသို့ ရောက်ကာလလည်း ငါပြေသ ဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း ပြေသ ဆုံးမကြလေ ကျောင်းတကာတို့၏ ဆရာများကိုလည်း ၎င်း အတိုင်း ရှေ့တော်တွင် အမိန့်တော်ကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် သစ္စာပန်နက်၍ ဦးထိပ်ထက် ရွက်ဆင်ခဲ့ကြရပါသည် ဟု- လျှောက်ထားကြလေ နောင်ကျောင်းတကာတို့ ကိုးကွယ်ရင်း ဆရာများက သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သာသနာပြု ဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ထုတ်ပြန်တော်မူသော ငါ မင်းမြတ်၏ ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်မှတပါး ဝါဒကွဲပြား၍ ဟောပြောကြပြန်လျှင် အမိန့်တော်ကို သွေလွန်သော

ကျောင်းတကာတို့ဆရာများ၏ ဝါဒသို့ လိုက်ကြဦးမည်လော ဟု-တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ထပ်မံ၍မေးတော်မူပြန်လျှင် ထုတ်ပြန်တော်မူသော ဓမ္မ ဝိနယ အမိန့်တော် ပြန်တမ်းမှတပါး တခြားကွဲပြားသောဝါဒသို့ မလိုက်နိုင်ကြပါပြီ ဟု မြဲမြဲလှစွာသော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဝန်ခံချက်ကို ဝိဝါဒါမိကရုဏ်းဖြစ်သူ လူနှစ်ဦးသားတို့ မထွေးမယှက် ဆက်သွင်း သံတော်ဦးတင်ကြရသည်။

။ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော် မူလှသော ရေမြေအသျှင် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း သခင် မြင်းပျံ ဆင်ဖြူ များရှင် လက်နက်စကြာသခင်ဘဝရှင် သာသနာပြုမဟာဓမ္မရာဇ်မင်းတရားကြီးသည် ဘိုးလောင်းတော် ဘေးလောင်တော် အဇာတသတ်မင်း ကာလာသောကမင်း သီရိဓမ္မာသောကမင်း အစရှိသော မင်းခေါင်မင်းဖျား မင်းတရားကြီးတို့ကဲ့သို့ သာသနာတော်မြတ်ကို အလွန်ကြည်ညို နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဇာတိကုလပုတ္တဖြစ်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့အား သာသနာတော်မြတ်ကို ကိုယ်တော်မြတ်ကဲ့သို့ သက်ဝင်ကြည်ညို မြတ်နိုးစေသဖြင့်သူ့ဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပွါးအောင် ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ဓမ္မနုဂ္ဂဟ အနုသာသနု ဩဝါဒဓမ္မဖြင့် ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန်သင်ပြောဟောတော်မူခြင်း။

ရွှေမြို့တော် လေးပြင်လေးရပ်သောဌာနမှစ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း သီတင်းသုံးနေကြကုန်သော အရည်ဝါသီ ဗဟုသုတ ဂန္ထဓူရ ပေသလ လဇ္ဇီ သိက္ခာကာမ ဝိနယ ကုက္ကုစ္စက ရှိသော သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် အထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောသာသနာတော် အမှုထမ်း ရဟန်းမွန် ရဟန်းကောင်း သဃ်ာတော်မြတ်တို့အား နိဗ္ဗာန်ကိုသာ

ရည်သန်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆွမ်း,သင်္ကန်း,ကျောင်း,ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် မပင်ပန်း မညှိုးနွမ်းစေရ ခြီးမြှောက် ထောက်ပင့် ပေးကမ်း မစ လှူဒါန်း ပူဇော်တော်မူလျက် ဝိ နည်း သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကိုလည်း မတိမ်းမယိမ်း ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်စေလျက် ပေသလ လဇ္ဇီသိက္ခာကာမ သီလဝန် ဂုဏဝန် အဖြစ်သို့ရောက်အောင် နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ခြီး မြှင့်တော်မူခြင်း။

ပစ္စည်း လေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော် ခြီးမြှောက် ထောက်ပင့်၍ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အားလည်း လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်း သာကိုရရာရကြောင်း လမ်းကောင်းအမှန် ဖြစ်စေခြင်းအကျိုး ငှာ သုံးပါးသော သရဏဂုံနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ ရှစ်ပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလတို့ကို တလလျှင် လေးသီတင်း ရှစ်သီတင်း ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အတူစောင့်ထိမ်းစေခြင်း။

ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးကိုပွားများစေ၍ တရားဓမ္မ ဩဝါဒဖြင့် ဆုံးမ ပဲ့ပြင် သွန်သင်တော်မူလျက် သာသနာတော်မြတ်ကို ပြုစု ခြီးမြှောက် ထောက်ပင့်တော်မူသည်အတွင်း ရာမည ဟံသာဝတီရန်ကုန်မြို့ ကြည့်မြင်တိုင် အင်းစိန် စင့်ဂူ အောက် မြို့ကျေးရွာ၌ အချို့သော ရဟန်းရှင်လူတို့သည် ဝိနည်းတရား ကို လူတို့သည် မသင်အပ် မသင်ကောင်း မကြည့်ရှုအပ် ငရဲကြီးသည် အပြစ်ရှိသည် ဟု-ဝိဝါဒပြောဆိုခြင်း။

ရဟန်းတို့လည်း ရှင်သာမဏေတို့အား ဝိနည်းတရားကို သင်ကြားပြသ ပြောဟောခြင်းကို မပြုအပ် ဟု- အယူဝါဒ ရှိခြင်း။

အချို့သောရဟန်း ရှင်လူတို့ကလည်း ဝိနည်းတရားကို လူ တို့သည် သင်ကြားလေ့ ကျက် ကြည့်ရှု မှတ်သားအပ်၏၊ အပြစ်မရှိ ကုသိုလ်ရ၏ ဟု အယူဝါဒရှိခြင်း။

ရဟန်းတို့ကလည်း ရှင်သာမဏေတို့အား ပဒသော ဓမ္မ ကို လွတ်စေ၍ချပို့ခြင်း။ ပည်ပ် သိက္ခာပုဒ် လွတ်အောင် ဝိနည်းတရားကို ချပြ သင်ကြား ပြောဟောအပ်၏ အပြစ်မရှိ ကုသိုလ်ရ၏ ဟု-အယူဝါဒရှိခြင်း။

အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ဗာလ ဖြစ်သောရှင်ရဟန်းတို့ကို ဒိဋ္ဌာနု ဂတိ ပဂ္ဂဟ အသင်းအပင်းပြု၍ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူ ဒါန်း ပူဇော် ချီးမြှောက် ထောက်ပင့် မှီဝဲ ဆည်းကပ် ကိုး ကွယ်သော်လည်း စေတနာရှိက ကုသိုလ်ရ၏ ဟု-အယူဝါဒ ရှိခြင်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သာသနာပျက် ပွဲကျောင်း အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ အဓမ္မဝါဒီဗာလဖြစ်သော အရှင်ရဟန်းတို့ကို အလိုတူအလို ပါ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ပဂ္ဂဟ အသင်းအပင်းပြုလျက် သံဃာကို မရည်မှတ်နိုင်ဘဲနှင့် ပုဂ္ဂလိကပြု၍ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော် ချီးမြှောက် ထောက်ပင့် ပေးကမ်း မစ၍ မှီဝဲ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြကုန်သော သူတို့အား လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကိုရ၏ ဟု ဘုရားဟောတော်မူသော သုတ္တန် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာကျမ်းဂန်တို့၌ မတွေ့ဘူးပါဟု အယူ ဝါဒရှိခြင်း။

ဤသို့ဝါဒနှစ်ပါး ကွဲပြားသဖြင့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြ ၍ သုဓမ္မာသဘင်၌ သာသနာပြုဆရာတော်များထံ အဆုံး အဖြတ် အယူတော်ခံ ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်ကြီးသို့ဆန်တက် လာရောက်ကြောင်းကို ကြားသိတော်မူလျှင် အလွန် ဝမ်း

မြောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဝိဝါဒါမိကရဟန်းဖြစ်ကြသူ လူရှင်ရဟန်း နှစ်ဦးသားတို့တို့ မဟာဒဏ်ဝန် မဟာဒဏ်စာရေးသံတော်ဆင့် ပိဋကတ်တော်ပြင် အရာရှိတို့ကို စေလွှတ် ပင့်ခေါ်စေပြီးလျှင် သုဓမ္မာသဘင်၏ အနီး ကျောင်းတော်၌ ပင့်ဘိတ်ထား၍ ဆွမ်းခဲဘွယ် ဘောဇဉ် ဆေးကွမ်း အစရှိသော ပစ္စည်းအစုံတို့ဖြင့် ဆင်းရဲ ငြိုငြင် ပင်ပန်းခြင်း မရှိစေရ လှူဒါန်း ပူဇော် ချီးမြှောက် ထောက်ပင့်တော်မူသည်။

၁၂၂၆-ခု၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ နေနှစ်ချက်တီးကျော်အချိန်တွင် ဝိဝါဒဖြစ်သူ လူနှစ်ဦးသားတို့ကို မြောကြီးရွာစား မင်းလှမင်းတင်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ စံနန်းတော်တွင်ရှေ့တော်သို့ လူနှစ်ဦးသားတို့ အစုံအညီရောက်ကြလျှင် ဝိနယဓမ္မကျမ်းဂန်နှင့်အညီ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ဗာလကျင့်သော ရှင်ရဟန်းတို့ကို လှူဒါန်းပူဇော် ချီးမြှောက်ထောက်ပင့်မိ၍ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြဟန်သော သူတို့အား အကျိုးမရှိ အပါယ်ဘုံ၌ ကျ၍ အပြစ်ကြီးစွာ ရှိကြောင်းကို များစွာသော ဇရားစကား ဝတ္တုသက်သေတို့ဖြင့် ဟောပြောဆုံးမပြီးမှ သာသနာပိုင်ဆရာတော် သာသနာပြုဆရာတော် ရှစ်ပါးတို့ကို ပင့်ခေါ်လျှောက်ထား တိုင်ပင်၍ ဝိနယဓမ္မပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒ အနုသာသန ဓမ္မဖြစ်သော အမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးကို ထုတ်ဆင့်ပြန်ပေးစေမည် သက်ဝင်ယုံကြည်စွာ လိုက်နာခံယူ၍ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ကြလေ ဟု-ဆုံးမတော်မူလျှင် အမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်ထက် ဆင်ရွက်၍နေရင်း တည်းကျောင်းသို့ ပြန်နေကြရသည်။

၁၂၂၆-ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့ နေနှစ်ချက်တီးကျော် အချိန်သို့ရောက်လျှင် သုဓမ္မာသဘင်တွင် လူအရာရှိ ပညာရှိရဟန်း သံဃာတော်မြတ်တို့နှင့် အစုံအညီ သာသနာပြုဆရာတော်ရှစ်ပါးထံ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်သူ ရှင်လူရဟန်း နှစ်ဦးသားတို့ အဆုံးအဖြတ် အယူတော်ခံ ကြစေ အမိန့်တော်မြတ်ရှိ၍ မဟာဒဏ်ဝန် မဟာဒဏ်စာရေးတို့ကို စေလွှတ်ပင့်ဖိတ်ခေါ်၍ သာသနာပြုဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့ထံ မျက်နှာစုံညီ ရောက်ကြသည့်ကာလ မိမိတို့၏ အယူဝါဒကို အသီးအသီး လျှောက်ထားရာ သာသနာပြုဆရာတော်တို့က စစ်ဆေးမေးမြန်းသည်ကား....

လူတို့သည် ဝိနည်းတရားကို မသင်အပ် မသင်ကောင်း မကြည့်အပ်ဟု၊ခင်ကြီးတို့ ဆိုသည်နှင့်အညီအကိုးအကားပါဦး ပုဒ်ပါ၍ ကျမ်းဂန်တင်ပြ၍ ဆိုပါ ဟု၊သွေးဆေးကန် ဦးသဒ္ဓမ္မ ရှင်အရိယ ရှင်မာလာတို့ကို သာသနာပြု ဆရာတော် ဦးသုဇာတက မေးစစ်တော်မူလျှင်။ ။တိသော သာမဏေရော ဝိနယ ပိဋကံ ဥပေတွာ သဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏှိ-ဟု ဗားကရာ တိုက်နေ ရှင်အရိယ ရှင်မာလာတို့က လျှောက်ဆိုလျှင် ဘယ်ကျမ်းနည်း ဟုမေးသော် သမန္တပါသာဒိက ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဂဏ္ဌိ၌ တွေ့ပါသည် ဟုလျှောက်၏။ ။အနက် ပေးပါဟု အမိန့်ရှိလျှင်။ ။တိသော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ သာမဏေရော၊ သာမဏေတို့သည်။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို။ ဥပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ အလုံးစုံသောသုတ္တန် အဘိဓမ္မာမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိ၊ သင်၏။ ဟုဆိုလျှင် ခင်ကြီးတို့ ပါရာဇိကဏ် ကျမ်းကို သင်ဘူးသလော မေးလျှင် တဆိတ်တပေါက် သင်ဘူးပါ၏ ဆိုလျှင် ခင်ကြီးတို့ စိတ်

ထင်ရာပေးသောအနက်လော၊ နိုင်းအနက်လော ဆရာချသော
အနက်လောမေးသော် သွေးဆေးကန် ဆရာချသောအနက်
ဖြစ်ပါသည် ဟုရှင်အရိယ လျှောက်သည်၊ တိဿော,အရကို
ကောက်ပါဆိုလျှင် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿရှင်နာဂသိန်
ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သုံးပါး ဖြစ်ပါသည် ဆိုက ခင်ကြီးတို့ စာ
ချုပ်၌ သူတို့သည်ဝိနည်းကို မသင်အပ် မသင်ကောင်းဆို၍အ
ကိုးအကားကျမ်း ဝန် ပါဠိကို မေးလျှင်ရှင်တို့ကိုကိုး၍ဖြေသည်
ဟု အပြစ်တင်ရာတွင်။ ။သူကို, မကိုထားဘိဦး ရှင်သာ
မဏေပင် ဝိနည်း တရားကို မသင်အပ် မသင်ကောင်းသော
ကြောင့် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ရှင်နာဂသိန် ရှင်ဗုဒ္ဓ
ဃောသတို့ ဆရာ ရဟန္တာ များပင် မသင်မချပါဆိုက ခင်
ကြီးတို့ မသင်အပ် မသင် ကောင်းကြောင်းကို ကျမ်းတွေ့
၍ဆိုသလော ဆရာစဉ်ဆက် ယူသလောမေးလျှင် ကျမ်းမ
တွေ့ပါ သွေးဆေးကန် ဆရာတော် အစဉ်အဆက် ရှင်သာ
မဏေ တို့အား ဝိနည်းကို မသင်မကြား မချမပြပါ သူတို့
ကိုလည်း ဝိနည်းကို မပြော မဟောပါ ရှင်အရိယက
လျှောက်လျှင် ခင်ကြီးတို့သည်၊ ရှင်သာမဏေ ပြုသောအခါ
သရဏ ဂုံပေးခြင်း ဆယ်ပါးသီလခံခြင်း လိင် ဆယ်ပါး
ဒဏ်ဆယ်ပါး သေခိယ ခန္ဓကဝတ်များကို မသင် မကြား
ကြဘူးလား မေးလျှင် သင်ကြားပါ၏ဘုရားဆိုက သုဓမ္မာ
ဆရာတော်တို့ ကြားကြစေ တိုင်တည်၍ ဟုတ်ပါစ ခင်
ကြီး မှန်ပါစ ခင်ကြီး ဟုသုံးကြိမ်တိုင်အောင် မေးသော် ဟုတ်
မှန်ပါကြောင်းကို လျှောက်လျှင် သုဓမ္မာ ဆရာတော်တို့က
ခင်ကြီးစကားနှင့် ခင်ကြီးတို့မညီ မိမိတို့ ပို့ချသော ဝိနည်းတ
ရားကိုပင် ဝိနည်းမှန်းမသိ ခင်ကြီးတို့ပေးသော အနက်တပါး

သဒ္ဒါတခြား။ တိသောဟူသောသဒ္ဒါသည် ပုလ္လိင်ဂမန ဝါစက ဟော သဒ္ဒါဖြစ်လျက် ဣတ္ထိလိင် သဗ္ဗ ဝါစက ဟော ဗဟုဝုစ် ဝိသေသန ဝိသေသျ စပ်၍-သုံးယောက်သော-သာမဏေဟု အနက်မြန်မာ ပြန်ခြင်းသည် အလွဲလွဲ အချွတ်ချွတ်မှားခြင်း ကြီး မှားခဲ့ပြီတကား နမောတဿ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ အစကပင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း အယူဝါဒ လွဲခဲ့သည်ဖြစ် ၍ ခင်ကြီးတို့ အကျင့်အယူဝါဒ ဟုတ်မှန်ရာသော အကြောင်း မရှိပြီ။ အလျှင်းမသင့်ဟု ပယ်တော်မူ၍ ဆရာစဉ် ဆရာဆက် နှင့်တကွ ခင်ကြီးတို့သည် ငါတို့အညာက သာသနာပိုင် ဆရာ တော်ဘုရားအမိန့်တော်သာသနာပြုဆရာတော်-ရှစ်ပါးအမိန့် တော်-စစ်ကိုင်း ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်တို့ဆင့်စာ ကထာ ခုနှင့်ပါး ရတနာသိင်္ခ ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက် တို့ဆင့်စာ။ သလုံးဆရာတော် ရေးသော ပဗ္ဗာဇနိယ ကံပြုနည်း ကုလဒူ သက ဝိနိစ္ဆယ ပြည်ဆရာတော်ရေးသော အကပ္ပိယ အဆုံးအ မြတ် အလင်္ကာ အဆုံးအဖြတ် [**မင်းကေရဇ်၏ဝိနယဓမ္မအမိန့် တော် ပြန် တမ်း**] ဓမ္မပူဇာ စာတော်များကို ဦးကေတု ရေး ကူး မှတ်သား၍ လင်္ကာပေသလ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ရဟန်းရှင်လူတို့ကို ဟောပြောဆုံးမ ရေးကူးစေသည်ကိုပင် ခင်ကြီးတို့သည် မနာလို၍ မိမိတို့အပြစ်ကို လူသိမည် စိုးသော ကြောင့်....

ကောဓ-ဥပနာဟ - မက္ခ - ပလာသ-မာယာ - သာဌေယျ သာရမ္ဘ-ထမ္ဘ-ပရဝမ္ဘန-အတ္တုက္ကံသန ပါပ ဣဿာ မစ္ဆေ ရ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ဆိုးဖြင့် စည်းလဲ ချူချာကောက် ကျစ် ကတ္တရိ ကတ္တရာပြု၍ စူဠဂဏ္ဌိ ဂဏ္ဌိရ စာငယ်များနှင့် မှောက်မှားအောင် ပြောဟောသော ရှင်ကေတု ဟု-အမိန့်

တော်ရောင်အတုပြုလုပ်၍ ဦးကေတုကို ပုတ်ခတ်ပြစ်မှားပြောဆို ကြကုန်သည် ဟု-ဥဇ္ဈာပန-ခိယန - ဝိပါစန - ဂရဟိတ-ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် များစွာသော စကားတို့ဖြင့် ဆိုတော်မူကြကုန်သည် ခင်ကြီးတို့အလဇ္ဇီဒုဿီလရဟန်းတို့ကို‌လျှဒါန်းပူဇော်၍အကျိုး ရ၏ ဟုဆိုသော် ကျမ်းဂန်ပါဠိကိုးကား၍ ဆိုပါ အမိန့်ရှိလျှင် ကျမ်းဂန် ကိုးကား၍ မဆိုနိုင်ပါ အလဇ္ဇီကို သံဃာ မှတ်၍ လှူလျှင် အကျိုးရ၏ ပြောပါသည် ရှင်အရိယ လျှောက် ဆိုသောကြောင့် ကျိုက်ကလို့ ဦးကေတုက သုဓမ္မာဆရာတော် အရှင်ဘုရားတို့ ပညာရှင်ဖြစ်ကြပါသည် ဆင်ခြင်တော်မူကြပါ အဖြူကိုအဖြူ?ခြင်း အယူသဘောတူက၊ အညာ သုဓမ္မာသဘင် သို့ မရောက်နိုင်ကြပါ ဆိုလျှင် ရှင်အရိယ ရှင်မာလာတို့၏ က ထာကို သုဓမ္မာဆရာတော်တို့က မေးလျှင်၊ ကျိုက်ကလို့ဆရာ တော်က အလဇ္ဇီကိုသင်္ဃာရည်မှတ်၍လှူသော် ကုသိုလ်ရ၏ ဟု ဟောသောကြောင့် တပည့်တော်တို့လည်း ကုသိုလ်ရ၏ ဟု ရွှေ အောင်က လျှောက်လျှင် ဤကဲ့သို့ အစကပြောလျှင်ဝိဝါဒမရှိပြီ လဇ္ဇီအလဇ္ဇီသိ,မသိ,မဆိုနိုဗ္ဗာန်ကိုသာရည်မှတ်ပြု၍သံဃိက မြောက်အောင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် အစရှိ သော ပရမတ္တအရိယသင်္ဃာတော်မြတ်တို့အား ကောန်မုချမှတ် ၍ သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသောစိတ်ဖြင့် 'လှူဒါန်းပူဇော် ကိုးကွယ်ကြ ကုသိုလ်ရ၏ ဒါယကာတို့ ယိုကြောင့် သံဃေ စိတ္တီကာရံကာတုံ သက္ကောန္တဿ ခိဏာသဝေ ,ဒိန္နဒါနတော ဥဒ္ဒိသိတွာ ဂဟိ တေ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂလေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလတရမေဝ။ ဟူ၍ ဒက္ခိ ဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ လာသောကြောင့် ကုသိုလ်ရ၏ ဟု ငါ ပြောဟောသည့်အတိုင်း ညီကြလျှင် အယူဝါဒမကွဲ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမဖြစ် သုဓမ္မာသဘင်ဆရာတော်တို့ထံမရောက်

နိုင်ရာ ယခုမှ ဝါကား၍ မပြောကြနှင့် တိတ်တိတ်နေကြ ဆို လျှင်သာသနာပြု မဟ္တရာဆရာတော်ဦးသုဇာတက ဦးကေတုတို့ က ဝိနည်းတရားကို အဘယ်သို့ပြောသနည်း ဟုမေးလျှင် လူတို့ သည် ဝိနည်းတရားကို သင်ကြားလေ့ကျက် ကြည့်ရှုမှတ်သား အပ်၏ ဟုပြောပေသည်ဆိုလျှင် - ဝတ္ထုသက်သေ တင်ပြပါ ဆိုသောကြောင့် - ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ ခုဇ္ဇုတ္တရာအစရှိသော မိန်းမတို့သည် မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်က ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဝိနည်းနှင့်တကွ သင်ကြားလေ့ကျက် ဆောင်ရွက် မှတ်သား ပါသည် ဆတ္တပါဏိ အစရှိသော ဒါယကာယောကျ်ားတို့သည် တ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဝိနည်း နှင့်တကွ သင်ကြားလေ့ကျက် ဆောင်ရွက် မှတ်သားပါသည်။ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ၌ ကတမေဒီ အမည်ရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဏ္ဏားသည် ရဟန်းသံဃာတော်ကို ပြစ်မှားမိ၍ နောက်မှ ပေ၌ရေးသော ဝိနည်းတရားကို ကြည့်ရှု မှတ်သားမိမှ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအယူကို စွန့်၍ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုပါသည် လူငယ် ဖြစ်စဉ်ကပင် ဝိနယောစသုသိက္ခိတော ဟု-မင်္ဂလသုတ်ကို ဆရာ တို့ချသောကြောင့် လူတို့ဝိနည်းတရားကို သင်အပ်၏ ဟု အယူ ရှိပါသည် ဆိုလျှင် ဝိနည်း ဘယ်နှစ်ပါးရှိသနည်း ဟု သုဓမ္မာ ဆရာတော် ဦးသုဇာတက မေးလျှင် အာဂါရဝိနည်း အနာ ဂါရဝိနည်း ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိပါသည် ဖြေက အာဂါရဝိနည်းကို သင်ကောင်း၍ အနာဂါရ ဝိနည်းကို မသင်ကောင်းဟု ဆို သလောဟုမေးပြန်သော် အာဂါရဝိနည်းကို သင်ကောင်း၍ အနာဂါရဝိနည်းကို မသင်ကောင်း အနာဂါရဝိနည်းကို သင် ကောင်း၍ အာဂါရဝိနည်းကို မသင်ကောင်းဟု- ပါဠိ အဋ္ဌ ကထာ ဋီကာဂဏ္ဌိ မတွေ့ဘူးပါ။

ထို့ကြောင့် အာဂါရ အနာဂါရဝိနည်းနှစ်ပါးစလုံးကိုပင်
ခပ်သိမ်းသော လူနတ် ရဟန်း သာမဏေတို့သည် သင်ကြား
လေ့ကျက် ဆောင်ရွက် ကြည့်ရှု မှတ်သားအပ်၏ ဟု အယူ
ရှိပါသည်။ ဤအရာ၌ သုတ္တန်ဒေသနာ၌ လာသော အရာမျှသာ
ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ ရှင်သာမဏေတို့နှင့်
တရားကို ပုဒ်ပြိုင် သင်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ ဟု ဆိုငြား
သော်လည်း ပဒသောဓမ္မ လွတ်အောင် လူသာမဏေတို့အား
ဝိနည်းနှင့်တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံကို တနှစ်လုံး-တသက်လုံးပင်
သင်ချသော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ မိန်းမတို့ကို ငါးပုဒ်
ခြောက်ပုဒ်ထက် အလွန်ရှိသော တရားကို ဟောလျှင် ပါစိတ်
အာပတ်သင့်၏ ဟု ဆိုငြားသော်လည်း ယောက်ျားတယောက်
အတူပါက ဝိနည်းနှင့်တကွပိဋကတ်သုံးပုံကို တနှစ်လုံး တသက်
ပတ်လုံးပြောဟောသော်သည်း အာပတ်မသင့်ပါ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လအာ
ပတ်ကိုရှင်သာမဏေတို့အား ပြောဟောလျှင် ပါစိတ်အာပတ်
သင့်၏ဟု ဆိုငြားသော်လည်း အာပတ် ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုကို သုံး
သပ်၍ ပြောမှသင့်ပါမည် မသုံးသတ်ဘဲ သက်သက် ဝိနည်းကို
တနှစ်လုံး-တသက်လုံးပင် ပြောဟောသော်လည်း အာပတ်
မသင့်ပါ။ ထိုကြောင့်ဆရာစဉ်ဆက် ယခုထက်တိုင် ရှင်မပြုမီ
ရှေးအဘိုကပင် သရဏဂုံသုံးပါးကို ဥဘတောဝိသုဒ္ဓိ ပြီသ
အောင် သင်ကြားခြင်း၊ ဆယ်ပါးသီလခံခြင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ပါဌ်အနက်တို့ကို သင်ကြားခြင်း ရှင်ပြုပြီးမှသော်ငှင်း မပြုမီ
သော်ငှင်း လိင်ဆယ်ပါး ဒဏ်ဆယ်ပါး သေခိယ ခန္ဓကဝတ်
ဒွေအသီတိဝတ္တ ဝိနည်းတရား တို့ကို သင်ကြားလေ့ကျက်
ဆောင်ရွက်ကြည့်ရှု မှတ်သားပါစေသည်။ ဒါယကာ-ဒါယိ

ကာခတို့အားလည်း သရဏဂုံခွဲ သရဏာဒိဝိနိစ္ဆယ သုတ္တန် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာနှင့် အကျွမ်းဝင်သော လူတို့နှင့်လျော်သော ဓမ္မဝိနယတို့ကို သင်ကြား လေ့ကျက် ဆောင်ရွက် ကြည့်ရှု မှတ်သားပါစေသည်။ ဝိနည်းတရားကို လူသာမဏေတို့ သင်ကြားလေ့ကျက် ကြည့်ရှု မှတ်သားခြင်း ရဟန်းတို့ကမို့ချခြင်း ပြုသော် သင်သူ ချသူနှစ်ဦးလုံး အပြစ်ရှိသည်၊ မှအပ် ဟု-ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန်၌ တင်ပြထုတ်ဖော်၍ ဆိုပါစေလျှင် မည်ကဲ့သို့မျှမဆို တိတ်တိတ် နေတော်မူကြကုန်သည်။ သာသနာပိုင်ဆရာတော်တို့က အလဇ္ဇီကိုလှူသော်အကျိုးမရဟု အဘယ်သို့ပြောသနည်း မေးလျှင်၊? မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သာသနာဖျက်ပွဲကျောင်း အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ အဓမ္မဝါဒီ အာပတ္တိ ဗဟုလ အဘိဏှာပတ္တိက ဗာလဖြစ်ကုန်သော ရှင်ရဟန်းမိုက်တို့ကို ပဂ္ဂဟ အသင်း အပင်းပြု၍ ဆွမ်းသင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ ပေးကမ်း မစ၍ ထိုသူတို့၏စကားကို လိုက်နာခံယူလျက် ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲ မှီဝဲ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြ ကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမ တပည့်သားမြေး အလုပ်အကျွေးတို့အား လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကိုရ၏ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုတ္တန်ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆရာမတွေ့ဘူးပါ ပြောဟောပေ၏ ဟုဖြေဆိုလျှင် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးတပည့် သာသနာပြုတံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်တပါးက ဤစကားကို အဘယ်သူမှ ဖျက်ဆီးပယ်ဖျက်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ရာ ဟုခန့်တော်မူသည်။

L. D.—2

သင်္ဂဇာ သာသနာပြုတံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်က….ခင်ကြီးတို့ သွေးကန်ဆရာသည် အမိန့်တော်ယောင် အတုပြုလုပ်သည့်စာများနှင့် ဂိုဏ်းသံဃာကိုဆင့်ဆို၍ ဦးကေတုကို ပုတ်ခတ် ပြောဆိုကြသည်။ ဦးကေတုကလည်း လက်ဝါးကြီးနှင့် ထမင်းကိုဆုပ်၍သားယဲကို ခွန့်ဘိသကဲ့သို့ အာဃာတစက် ဓမ္မစက်မရှိသောအရပ်၌ အလဇ္ဇီဓမ္မကိုပြောဟောမိ၍ ပုတ်ခတ်လေသည်။

ရှပ်သေး အတုအလုပ် ကောင်းသော်လည်း ကြိုးဆွဲမကောင်း၍ပွဲပျက်သည် ဆိုသကဲ့သို့ ရှမ်းလေးကျွန်း ဆရာတော်ရှိကာလ မင်းကေရာဇ်က ဝိနည်းပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဋီကာနှင့်အညီ အလဇ္ဇီဓမ္မကို ရေး၍သွင်းတော်မူပါ တောင်းသောကြောင့် ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော်တင်သွင်းသော အလဇ္ဇီဓမ္မကို မှန်စီဆောင်၌ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီး ခင်မကံဆရာတော် ဘုံကျော်ဆရာတော် ဗားကရာဆရာတော် ပြည်ဆရာတော် ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာ ထီးလင်းဆရာတော်ငါတို့သာသနာပြုဆရာတော်ရှစ်ပါးနှင့်မျက်နှာစုံညီရှေ့တွင် မင်းကေရာဇ်က ဝိနည်းပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဘုရားဟောကျမ်းဂန်များနှင့် ညီပါ၏လော မေးသောကြောင့် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်တကွ ဆရာတော်တို့က ဘုရားဟောတော်မူသော ဝိနည်းပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်မှန်ကြောင်းကို အမိန့်တော်ရှိကြသည်နှင့်အညီ မင်းရောဇ်ထုတ်ဆင့်တော်မူသော ဘုရားဟော ဝိနယဓမ္မဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့်အညီ ကထာခုနှစ်ပါးကို ရေး၍ ဂိုဏ်းသံဃာကို ဆင့်ပါ-သည်။ ခင်ကြီးတို့သည် ဦးကေတုကိုပင် ဆိုချင်ငြားသော်လည်း ငါတို့မျက်နှာ

ဘုရားမျက်နှာတော်ကို ထောက်ထား ဆင်ခြင်သင့်ပါသည်။ ခင်ကြီးတို့သည် အလဇ္ဇီဓမ္မ.အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ အလဇ္ဇီအမှုအရာ များကို ပြုကျင့်ကြ၍ ၊မနာလိုသောကြောင့် ဦးကေတုကိုပုတ် ခတ် စွပ်စွဲ ဆဲရေးပြောဆိုကြသည်။ ငန်းသန္ဓေပါတ် အပြင်းဘမ်း သောငန်းရှူးကို ဆေးတိုက်မိ၍ ငန်းရှူးက သမားကို ဆဲသည် ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဦးကေတုကို ဆဲရေး ပြောဆိုကြလေသည်။

ဓာတ်တော်ကို ပေပေါမှာတင်၍ ထုသော်လည်း ဓာတ် တော်စစ်မို့မကွဲနိုင်ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဦးကေတုမို့ခံနိုင်ပေသည်။ခင် ကြီးတို့သည် ဦးကေတုကိုပုတ်ခတ်စွပ်စွဲ ဆဲရေးပြောဆိုပြစ်မှား ကြသည် ဟုသုဓမ္မာဆရာတော်တို့ များစွာကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော် မူကြသည်။ မှတ်မိတိုင်း မရေးပါ အနည်းငယ်မျှရေးလိုက်ပါ သည်။ အသီးသီးမှတ်မိသရွေ့ ရေးသားကြသောကြောင့် တ ယောက်နှင့်တယောက်မတူကွဲပြားကြပါလိမ့်မည် ဥပမာပုံပြင် ဝိနယဓမ္မ တရားစကား အကျဉ်း အကျယ် အလတ် အများ အနည်းမတူကြ၊ သဘောအဓိပ္ပါယတူသာ တူကြပါလိမ့်မည်။ အနည်းငယ်မျှသာ ရေးလိုက်ပါသည်။

၁၂၂၆-ခု၊တပေါင်းလပြည့်ကျော်-၁၀-ရက်နေ့ သင်္ဂဇာ ဆရာတော်ဘုရားက ကျောင်းသို့ခေါ်တော်၍ ၊တရားဓမ္မ ပြော ဆုံးမတော်မူသည်ကား…. ကရုဏာ သီတလ ဟဒယံ ပညာ ပဇ္ဇောတ ဝိဟတ မောဟ တမံ-ဟူသောဂါထာကို ရွတ်ဆို တော်မူ၍ အလွန်ချမ်းဧသော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် တိုက် တွန်း နှိုးဆော်အပ်သော ရွှေနှလုံးတော်မြတ် ရှိတော်မူသော ပညာတန်ခဆောင် ဆီမီးရောင်ဖြင့် ပယ်ပျောက်အပ်ပြီးသော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သခင်အား ဝေရဥ္ဇာပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေနယိကော ဘဝံ ဂေါတ

မော-အစရှိသော အဲရေးခြင်း ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် စွပ်စွဲဆဲရေးခြင်းကို ပြုသော်လည်း မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အလွန်ချမ်းအေးသော ရွှေနှလုံးတော်မြတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အမျက်ဒေါသကို ဖြစ်စေတော်မမူဘဲ၊ သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလွန်အလို ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုသို့သော စွပ်စွဲဆဲရေးခြင်းစင်လျက်သည်းခံတော်မူသဖြင့်....

အဇ္ဈ တဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အဇ္ဈ တဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟုရတနာသုံးပါးနှိုက် အသွန်သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါတရားကို ပွားများစေတော်မူသဖြင့်သရဂုံ၌ တည်အောင်ရွက်ဆောင်ဖြားယောင်းခြေချွတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ နည်းနာ နာယ ဥပဒေသပေးတော်မူသည်ကို ထောက်ထားတော်မူကြ၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်အား အလွန်ရှိသေလေးမြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတော်မူကြ၍ အရှင်ဘုရားတို့သည် ရဟန်း ရှင် လူ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား တရားစကားကို ဟောပြောခြင်းကြောင့် ဟောပြောခြင်းကို အစွဲပြု၍ အစုံတယောက်သော သူသည် စွပ်စွဲ ဆဲရေးခြင်းကို ပြုငြားသော်လည်း ထိုသူတို့အား အမျက်ထွက်ခြင်းဖြစ်စေတော်မမူကြကုန်လင့်။

ထိုသို့ အမျက်ထွက်ခြင်း ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏ အလေ့အကျက် မဟုတ်ချေတကား ဟု-အလွန်ယုတ်မာ ယုတ်ညံ့ဆိုးသွမ်း ပြစ်မှားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော မိမိကိုယ်တွင်း၌ ရှိသော ဒေါသ တရားကို မထွက် မပွားရအောင် ဆီးတား ဆို့ပိတ်တော်မူကြပါဟု သင်္ဃာဆရာတော်

က အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရင်း ပုဂ္ဂိုလ် အရှင်မြတ်တို့အား ဆုံးမ ကာမြစ်တော်မူသည်။

မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရား သခင်အား ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည် အထူးထူးသော အမှု အထူးတူး သော လွန်ကျူးခြင်းတို့ကို စွဲ၍ အထူးထူးသော သိက္ခာပုဒ် တရားကို ပညတ်တော် မူရပေသည်။ ထိုပညတ်တော်မူအပ် သော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့သည် များပြား ကျယ်ဝန်းလှသည် ဖြစ်၍ မမှတ်မိသားတည့်နိုင်ပါ။ အကျဉ်းအားဖြင့် နာခံမှတ် သားခြင်းကို အလိုရှိသော သတ္တဝါတို့သည် နာခံမှတ်သား လွယ်အောင် အကျဉ်း ဟောပြော ပြသ ဆုံးမတော်မူပါဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်သောကာလ မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ဟောကြားတော် မူသည် မှာ····

မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ဟောကြားတော် မူသော ဝိနည်း အကျဉ်းချုပ်

မိထွေးတော်- အကြင်ကိုယ်အမူရာ နှုတ်အမူရာသည် မိမိ လည်းမနှစ်သက် သူတပါးတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း မဖြစ် စေတတ် ထိုအမူအရာတို့ကို မပြုအပ်။အကြင်ကိုယ်အမူရာ နှုတ် အမူရာတို့သည် ကိုယ်လည်းမနှစ်သက် သူတပါးတို့၏ နှစ်သက် ခြင်းကိုလည်း မဖြစ်စေတတ် ထိုအမူ အရာတို့ကို မပြုအပ်။ အကြင်ကိုယ့်အမူအရာ နှုတ်အမူ အရာတို့သည် ကိုယ်လည်း နှစ်သက်စုံမက်၏။ သူတပါးတို့၏ နှစ်သက်စုံမက်ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုအမူအရာတို့ကို ပြုအပ်,ကျင့်အပ်, လျှောက်

ပတ်၏ ဟု မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ပြသဆုံးမတော်မူအပ် သော၊နည်းဘော်ကိုထောက်၍သာကီဝံသဘုရားအနွယ် ဘုရား တပည့်ဖြစ်ကုန်သော သီလဝန္တ သမဏ မည်သော အမည်ကို ရလို ခံလိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သမဏ လက္ခဏာ, သမဏ အင်္ဂါ, သမဏအမူအရာ, သမဏအမည်ကို ခံထိုက်အောင် သမဏ သာရုပ္ပ မဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏ လက္ခဏာ, ရဟန်း တို့၏အင်္ဂါ, အသွင်, အမူအရာ,အကျင့်, အလေ့အ ကျက်မဟုတ် သော ဒုကတမကောင်းသောသွားခြင်း,မကောင်းသော ဝတ် ရုံခြင်း, မကောင်းသောအိပ်ခြင်း,ပြောခြင်း,ဆိုခြင်း, စားခြင်း, မ ကောင်းသော ကြံခြင်းစသော ရှာစက်ဆုပ်အပ်သောကိုယ် အမူအရာ နှုတ်အမူအရာတို့ကို ပယ်ရှား၍ နှစ်သက် စုံမက်မြတ် နိုးအပ်သော သဒ္ဓါတရားကိုဖြစ်ပွားစေတတ်သော သူတပါးတို့ ကြည်ညိုဘွယ်ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းတို့၏ အဝ အရုံစ သော ကောင်းသော ကိုယ်အမူရာ နှုတ်အမူရာတို့နှင့် ပြည့်စုံ အောင် ကြံဆောင်တော်မူကြပါ ဟု တရားဓမ္မကို ပြသတော်မူ သည်။ သမဏသည်-ပထမသမဏ, ဒုတိယသမဏ, တတိယ သမဏ, စတုတ္ထသမဏဟူ၍ သမဏ အပြား လေးပါးရှိပါ သည်။ ထိုလေးပါးတို့တွင် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထမ သမဏ, သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုတိယသမဏ, အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် တတိယသမဏ, ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် စတုတ္ထ သမဏ, ဟူ၍- သမဏစစ်ကားလေးပါး အပြားရှိသည် ယခု ထင်ရှားရှိတော်မူကြကုန်သော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဖြစ်၍ သီလဝံ ဂုဏဝံ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းကောင်း ရဟန်း မြတ်တို့မှပင် သော်လည်း ထိုသမဏ, စစ် လေးပါးတို့နှင့် ဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း, စားခြင်း, သွားခြင်း, အသွင်အပြင် အမူ

အရာ နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ့် ခုနှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို မယိုမယွင်းရအောင် ကျင့်ဆောင်နိုင်ကြပါမှ သမဏယောင် ရဟန်းယောင်-ရှင်ယောင်မျှသာ ဖြစ်ချေသည် ဟု-အမိန့်ရှိမူသည်။

လူ ဝိနည်း သင်ခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိ

ငှင်းနေ့ာက် ရာဂစရိုက် ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည် လျောက်ပတ်၏။ ဒေါသစရိုက် ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းသည် လျောက်ပတ်၏ဟု စရိုက် အားလျော်စွာ ပြသဆုံးမတော် မူသည်။သို့စရိုက် ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ ဟောတော်မူသော်လည်း ရာဂစရိုက် ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြောဟောခြင်း ဒေါသစရိုက်ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြောပြောခြင်းသည် ဟောသောပုဂ္ဂိုလ် နာသောပုဂ္ဂိုလ်အား အပြစ်မရှိပြီ နာသောပုဂ္ဂိုလ်၌ တရား မသက်မဝင်သည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ လူတို့ကျင့်အပ်သော အာဂါရဝိနည်း ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သော အနာဂါရဝိနည်း နှစ်ပါးလုံးကိုပင် လူတို့နာခံမှတ်သား သင်ကြား လေ့ကျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည် အပြစ်မရှိ မှတ်လေ ဟု သင်္ဂဇာဆရာတော် မိန့်တော်မူသည်။

ဒါနသည် အကျိုးဖလမျှကိုသာရသောဒါန အကျိုးဖလမျှကိုမှမရသောဒါန၊အကျိုးဖလ မရသည့်ပြင် အလှူခံ အလှူပေး နှစ်ပါးလုံး သာသနာဖျက် ဖြစ်၍ အဝီစိ ငရဲသို့ သွားကြရသောဒါန ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိသည် ထိုသုံးပါး တို့တွင်

နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို မယိုမယွင်းရအောင် ကျင့်ဆောင်ပေးသော သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း အလှူပေး ဒါယကာတို့က သီလသည်း မစင်ကြယ် တဏှာပေမဟု ဆိုအပ်သော သားဆရာ မြေးဆရာ ကျောင်းနေဆရာ ဟု- မှတ်ခြင်းလည်း မကောင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အသွင်အပြင် အလေ့အကျက် အကျင့်နှင့်တူသော စက္ခုပသာဒဖြင့် မြင်၍ မနောဒွါရသို့ သက်၍ သိအပ်သော ဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း, စားခြင်း, သွားခြင်း, အကျင့်သီလ သိက္ခာအာစာရတို့ကို အာရုံပြု၍ အာရမ္မဏိက စေတနာသဒ္ဒါတရားနှင့်ပြည့်စုံစေ၍ လှူဒါန်းသောဒါနသည်တဏှာပေမနှင့် မသန့်ရှင်းသော ဒါနဖြစ်သောကြောင့် အနည်းငယ်မျှသော အကျိုးဖလကို ရသောဒါနမှတ်ရမည်၊ လောကူပမာ ဆိုသည်ရှိသော် သားငယ် သေဆုံးသော အမိသည် အရပ်တပါးသို့ သွားသောကာလ မိမိသားငယ်နှင့်တူသော သူငယ်ကို တွေ့မြင်လျှင် သေဆုံး လေပြီးသော သားငယ်ကို ထင်မြင်အောင့်မေ့သဖြင့် ထိုသူငယ်ကို ချစ်ခြင်း ကြင်နာခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့နှိုက် အရိယာတို့နှင့်တူသော အကျင့်သိက္ခာ အသွင်အပြင်တို့ကို စက္ခုဒွါရဖြင့်မြင်လျှင် မနောဒွါရသို့ သက်၍ သဒ္ဒါတရား ဖြစ်သည်ကိုယူ။ ။အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က အလဇ္ဇီလည်း ဖြစ်စေ အလှူပေး ဒါယကာလည်း မိစ္ဆာဆက်ပင် မဟာဂီရိနတ်ကို ကိုးကွယ်သကဲ့သို့ မိမိတို့အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ရင်းဖြစ်၍ အမှတ်မဲ့ လှူဒါန်းသည်လည်း ဖြစ်စေ။ ထိုဒါနသည် အနည်းငယ်သော အကျိုးဖလကိုမျှ မရသောဒါန မှတ်ရမည်။ ။အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က အလဇ္ဇီ ဒုဿီလဖြစ်စေ အလှူပေး ဒါယကာကလည်း ထိုအလဇ္ဇီ

ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမှုအရာ ဟု ဆိုအပ်သော ဆေးကုခြင်း, ဗေဒင်ဟောခြင်း, အစေအပါးခံခြင်း, သစ်သီးပေးခြင်း, ပန်းပေးခြင်း,စသောအမှုအရာအလေ့အကျင့်တို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်၍ လှူဒါန်းခြင်းသည် သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးလိုသော စေတနာပင် မပါ သော်လည်း၊ ကေန် သာသနာဖျက်ဖြစ်သော အလဇ္ဇီတို့ အပြောအဟော အလေ့ အကျက် အမှုအရာ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ အစဉ် လိုက်မှား ခြင်းကြောင့်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် အလှူပေး ဒါယိကာ နှစ်ဦးလုံးပင် သာသနာဖျက် ဖြစ်သောကြောင့် ဒကာ ဆရာ အထက်, အောက် အဝီစိ, ငရဲကြီး၌ ခံရမည်ဟု ဆုံးမတော် မူသည်၊ တရပ်တကျေး အဝေးကလာသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်းသင်္ဃာ ဟု မှတ်၍ လှူရာ၌ ဓါတ်တော်စစ် မဟုတ်သော ကျောက်စရစ်ခဲကို ဓါတ်တော်မှတ်၍ ရှိခိုး ကိုးကွယ်သော သူကဲ့သို့၎င်း ဓါတ်တော်ကို လူဖေါ်၍သွားသော ဓါတ်တော်မရှိသော စေတီအိမ်ပျက်ကို ရှိခိုးသော သူကဲ့သို့၎င်း မှတ်ရမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမူကား ဦးပြည်းကာ သင်္ကန်း ဝတ်ကာမျှ ဖြစ်သော အကာသာရှိ၍ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော အနှစ်အရသာ ဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်သိက္ခာကား ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် သန္တာန်၌ အလျှင်းမရှိ မကောင်းကျိုးကိုသာ ဖြစ်စေတတ်သော ရွံရှာ စက်ဆုတ်အပ်သော အလဇ္ဇီတို့ အမှုအရာသာလျှင်ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ကိန်းဝပ် သောကြောင့် အကျိုးမရ မှတ်ရမည် ဟု ဆုံးမတော်မူသည်။

ဂုဏ်း၏ အကိုးအကား သက်သေ သာဓက ဖြစ်သော၊ ပါဠိကား....

န မုဏ္ဍကေန သမဏော။ အဗ္ဗတော အလိကံ ဘဏံ။
ဣစ္ဆာ လောဘ သမာပန္နော။ သမဏော ကိံ ဘဝိဿတိ။

မုဏ္ဍကေန၊ ဦးပြည်းရိတ်၍၊ သပိတ်နှင့် ဆွမ်းခံကာ မျှဖြင့်။ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ နမဟုတ်ချေသေး။ အဗ္ဗတော စက္ခုန္ဒြေ စသည်တို့ကို မစောင့်စည်းသည် ဖြစ်၍။ သီလ အကျင့် ဓုတင် အကျင့်မှ၊ ကင်းသော။ အလိကံ၊ ချော်ချော် ချွတ်ချွတ် အပြစ်မလွတ်သော စကားကို၊ဘဏံဘဏမန္တော၊ ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆာလောဘသမာပန္နော၊ကြီးစွာသော အလိုရမ္မက်နှင့် ပြည့်စုံသောအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမဏော ကိံ ဘဝိဿတိ၊ ရဟန်းအဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထို့ ကြောင့် ဦးပြည်းရိတ်၍ သပိတ်နှင့်ဆွမ်းခံ၍ စားတတ်ကာမျှ သာဖြစ်၍၊သမဏ မဟုတ်သော စက္ခုန္ဒြေစသည်တို့ကို မစောင့် စည်းသည်ဖြစ်၍ သီလအကျင့် ဓုတင်အကျင့်မှကင်းသော ကြီး စွာသော အလိုရမ္မက်နှင့် ပြည့်စုံသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရဟန်း အဘယ် ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုသို့ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်း မဟုတ်နိုင်သောကြောင့် ရဟန်းသင်္ဃာဟု မှတ်ခြင်း သည် အကျိုးမရှိ၊ အနံ့မရှိသော ပေါက်ပန်းကို နမ်းသော သူကဲ့သို့ မှတ်လေ။

"သံဃေ စိတ္တိကာရံ ကာတုံ သက္ကောန္တဿ ဒိဏော သဝေ ဒိန္နဒါနတော သံဃတော ဥဒ္ဒိသိတွာ ဂဟိတော ဒုဿီ လဿ ဒိန္နံ၊ မဟပ္ဖလံ"ဟူ၍ ဟောတော်မူရာ သံဃာတော်ဟု အရိအသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောသူအား သံဃာတော်မှ ရည်ညွှန်း၍ ရအပ်သောရဟန်းတို့၏ အကျင့် သီလ သိက္ခာ အလျှင်းမရှိသော၊သာသနာတော် ကွယ်ပျောက်

သောအခါ မယားသားမွေးခြင်း, လယ်လုပ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာမှ ရည်ညွှန်း၍ ရအပ်သော ကာသာဝ ကဏ္ဍသက်နှုန်းကိုလည်းပင်း ရောက်ကာမျှ ဖြစ်သော ဒုဿီလ အလဇ္ဇီကို သံဃာ ဟု မှတ်၍ လှူဒါန်း ခြင်းသည် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းသည်ထက် အကျိုးရ၏ဟု ဟောတော်မူခြင်းသည် ရွှေမရှိ၍ ခပ်ပြည့် ခပ်ပြာကို အထွတ် အမြတ်လုပ်၍ သုံးသောကာလ ကဲ့သို့ဟောသည်မှတ်ရမည်။ ထိုကာလမှာမူကား သာသနာတော်သုံးပါးထွန်းပ တုန်းကာလ သာသာသနာတော်၏ အတွင်းဖြစ်၍ ရွှေစစ် နှင့် တူသော သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ ထင်ရှားရှိလျက် ယခုသာသနာတော် အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သံဃာမှတ်၍ လှူဒါန်းခြင်းသည် ရွှေစစ်မဟုတ်သော ခပ်ပြာကို ဝယ်မှားသော သူကဲ့သို့ မှတ်ကြရမည် ဟု ဆိုးမတော်မူသည်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သာသနာပြုရာဇအမိန့်တော်

ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော် မူလှသော ရေမြေအရှင် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း သခင် ဆင်ဖြူများရှင် လက်နက် စကြာသခင် အရှင် ဘဝရှင် မင်းတရား အမိန့်တော်ရှိသည် ငါ ကောရဇ်မင်းမြတ်သည် ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီးပွါးကို ငဲ့၍ မင်းအဖြစ်ကို ယူတော်မူသည်မဟုတ် ဘေးလောင်းတော် အဇာတသတ်မင်း, ကာလာသောကမင်း, သီရိဓမ္မာသောကမင်း, စသော သာသနာပြု မင်းတို့ကဲ့သို့ ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်နှိုက် မပြတ်လေ့လာ ကျင့်ဆောင်တော် မူခဲ့ဘူးသော သမ္မာ ဆန္ဒတော်ရင်း ရှိသဖြင့် သာသနာတော်ကို ခြီးမြှင့် ပြုစုတော် မူလိုသည်နှင့် အညီ ကျင့်ဆောင်နိုင်ခဲလှသော ရာဇ ဓမ္မအပေါင်းတို့ကို၊ မတိမ်းမယိမ်း မလစ်မဟင်းစေရ ကျင့်ဆောင်တော်မူ၍ မြတ်သော တရားတို့၌ တည်တော် မူလျက် မူးတော်မတ်တော် အမှုထမ်း အရာထမ်း တို့ကိုလည်း အလောင်းတော် မဟောသဓါ, ဝိဒူရ,နန္ဒိ, သေနက, အစ ရှိသော မှူးကောင်း မတ်ကောင်းတို့ ကဲ့သို့ ရာဇ, ဓမ္မ, လောက, အကြောင်းသုံးပါးကို တည်စေခြင်း မိဖုရား မင်းညီမင်းသားတို့မှစ၍ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ကိုလည်း ဒါန သီလ စသော သူတော်ကောင်း တရားတို့၌ တည်စေခြင်း, ရဟန်းတော် တို့ကိုလည်း ပါတိမောက်ပြခြင်း, ဥဘတော ဝိဘင်းဆောင်ခြင်း, စသော သာသနာ တော်မြတ်၏ မူလဘူတတရား ထင်ရှား

ရှိလျက် မေ့မေ့ လျော့လျော့ ပြုကြသောကြောင့် ယိုယွင်း ပျက်ပြားပြီး ခွတ်ခြယ်ရှိသည်ကို ဝိနည်းပညတ်တော်နှင့်ညီအောင်အားထုတ်
ရွက်ဆောင်စေခြင်း, အနုဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့် သာသနာတော်ကို
အလွန်အကြူး ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း, စသော သာသနာတော်
စည်ပင်အံ့သည်ကို ရည်ရွယ်တော်မူလျက် သာသနာနုဂ္ဂဟ
ဓမ္မရာဇာဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ယူတော်
မူသည်။ သာသနာတော်၏ တည်ရာသည် ဝိနည်းတရား
ထင်ရှားရှိသည်အတိုင်း ရဟန်းတော်တို့ ကောင်းမွန်အောင်
မကျင့်ဆောင်က သာသနာတော် ညှိုးနွမ်းသည်။ တရားတော်
ကို မကျင့်ဆောင်သော တယောက်သော အလဇ္ဇီသည် အလဇ္ဇီ
တထောင်ကို ဖြစ်စေ၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည်
သာသနာတော် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်သော အလဇ္ဇီ
တို့ အမူအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ရွှေ ငွေ မာသက ကဟာ
ပဏ ဟူသောလေးပါးသော နိသဂ္ဂိယ ဝတ္ထု, ပလ ပတ္တမြား
ကျောက်မျက်ရွဲ ခရုသင်း ကြောက်သလင်း သန္တာ ပတ္တမြားနီ
ပတ္တမြားပြောက် စပါးမျိုးခုနှစ်ပါးကျွန်မိန်းမကျွန်ယောကျ်ား
ကျွဲနွား ခွေး ဝက် ကြက် ငှက် လယ်ယာ ပန်း သစ်သီး
အရာမ် စသောဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့ကို ရှာမှီးခြင်း,အနီး၌ထားသည်
သာယာခြင်း, သိုမှီးသိမ်းဆီးခြင်း, ဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။
နိဿဂ္ဂိယ အချင်းချင်း လဲလှယ်ရောင်းဝယ်ခြင်း၊အနိဿဂ္ဂိယ
ဝတ္ထုဖြင့် ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို လဲလှယ် ရောင်းဝယ်ခြင်း။ အနိဿဂ္ဂိ
ယဖြင့် ဆွမ်းဆံ ဖျင် စသော ကပ္ပိဝတ္ထုကို လဲလှယ် ရောင်း
ဝယ်ခြင်း။ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု ချင်းချင်း လဲလှယ် ရောင်ဝယ်ခြင်း။
ထိုဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုဖြင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ကပ္ပိယဝတ္ထု တို့ကို လဲ
လှယ် ရောင်းဝယ်ခြင်း တည်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ရဟန်းတို့

ပရိက္ခရာကိုရောင်းချ၍ရသော ရွှေ,ငွေစသော နိဿဂ္ဂိယ ဝတ္ထု
တို့ကို ကိုင်ခြင်း, ခံခြင်းတည်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ရဟန်းတို့
ကပ္ပိယပရိက္ခယာဖြင့်ခါသည် စသောလူတို့ထံ ကွမ်းအစ်ထိုး
ဘူး ကနံ့ကူ ပုရပိုက်စသော ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုမအပ်သော ဝေါ
ဟာရဖြင့် လဲလှယ် ရောင်းဝယ်ခြင်း စသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။
ပန်းပေးခြင်း,သစ်သီးပေးခြင်း, ကသယ်မှုံ့ပေးခြင်း,မြေညက်
ပေးခြင်း, ဒန်ပူပေးခြင်း, ဝါးပေးခြင်း, ဆေးပေးခြင်း, သလုံး
မြင်းခေါင်းဖြင့် ဒါယကာတို့ အစေအပါး ခံခြင်း, ဤရှစ်ပါး
သော ကုလဒူသက တို့ကိုပြုခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ဝါး
ပေးခြင်းစသော နှစ်ဆဲ့တပါးသော အနေသနဘို့၌ အကြီး
ဝင်သော လူတို့ကို ထမင်းကျွေးခြင်း,မှုံ့ပေးခြင်း, ကွမ်း ဆေး
တည်ခြင်း,နေရာခင်း၍ အရိုအသေပြုခြင်း, ဗေဒင်ဟောခြင်း,
ဆေးကုခြင်း စသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။အသက် မွေးခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညာပ်တော် မူအပ်သော
ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်း, အံ့ဩ
ဘွယ်ဖြစ်စေ၍ လာဘ်ကိုရှာမှီးခြင်း,ပစ္စည်းရခြင်း အကြောင်း
ကို ပြောဆို၍ လာဘ်ကို ရှာမှီးခြင်း, ရအပ်ပြီးသော အနည်း
ငယ်သော လာဘ်ကိုပေးသဖြင့် မရသေးသော များစွာသော
လာဘ်တို့ကို တောင့်တ ရှာမှီးခြင်း, သဘော ယုတ်မာသော
အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော မိစ္ဆာဇီဝဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။
ဆင်စီး မြင်းစီး ရထားစီးစသောမင်္ဂဖိုလ်တို့မှ ဗီလာဖြစ်သော
တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ အတတ်၌ အကြိုးဝင်သော ပြဒါးကို သေစေ
အောင်ပြုခြင်း၊ ပြဒါးကိုပြာချခြင်း၊ ခဲစေခြင်းတို့ကို ဆိုသော
တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ လောကာယတကျမ်းကို ရဟန်းတို့ သင်လည်း
မသင်အပ်၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း မပြောအပ်၊ ပြုလည်း မပြု

အပ်၊ ကြေးငွေမပါ သစ်ရွက်သစ်မြစ် စသော ဆေးတို့ဖြင့်သာ ပြဒါးကိုသေစေခြင်း၊ ပြာချခြင်း၊ ခဲခြင်း အစရှိသော အတတ်တို့ကို မလေ့ကျက်အပ်၊ သူတပါးတို့ကို မပြအပ်၊ လုပ်လည်း မလုပ်အပ်၊ လေ့ကျက် ပြသသော ရဟန်းတို့သည် ခွံ့တိုင်း ခွံ့တိုင်း ပယောဂတိုင်း ပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ခြင်း ဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ငွေနှင့်ကြေးကိုစပ်၍ စင်တူ လုပ်သူ တို့သည် လုပ်ဆောင်ရန် ငွေကို ခံကတည်းကပင် နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ်အာပါတ်သင့်သည် ခဲ ကြေးနီကို စပ်၍ သုံးသောအခါ ခိုးခြင်း နှစ်ဆယ့်ငါးပါးတွင် ထေယျာဝဟာရ၌ အကြုံးဝင်သော ကူဋ ကဟာပဏာဝဟာရဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သည်။ ကြေးနီ ငါးကျပ်ကို ငွေမွှေးတင်၍ သုံးဆောင်ကြလျှင် ပါရာဇိကဖြင့် ဆုံးဖြတ်သည်ဟု ကျမ်းဂန် လာသည်ကို ပြုကျင့်လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ထိုးကွင်း လက်ဖွဲ့ ခါးလဲ့ အင်းအိုင်ဓားပြီးလှံပြီးစသောအတတ်မျိုးတို့သည်မဂ်ဖိုလ်ဖီလာ တိရစ္ဆာန ကျမ်း၌အကြုံးဝင်းသောကြောင့် ရဟန်းတို့မကျင့်အပ်သည်ကိုပြုကျင့်လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ထိုအလဇ္ဇီအတတ်ကိုမှီ၍ ရသောပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ရဟန်းတို့ မသုံးဆောင်ထိုက်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။အနာမရှိဘဲ ရထားပေါင်းချုပ် လှည်း ထမ်းစင်၊ သံလျင်း စသောလှည်းတို့ကိုရဟန်းတို့ မစီးအပ် မစီးအပ်သည်ဖြစ်လျက် စီးခြင်းတည်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ခြေကွဲခြင်း, အသား စွန်းထွက်ခြင်း, အလွန် မြေကြမ်းခြင်း, ဟူသော အကြောင်းမရှိဘဲ ဘိနပ်စီး၍ ရွာတွင်းသို့ မဝင်အပ်လျက် ဝင်ခြင်းဟူသောအလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။အလုံးစုံဖြူသောဘိနပ်, သူတို့အသုံးအဆောင်နှင့်တူသော သမဏသာရုပ္ပ မဖြစ် သောနီ

သော အသည်း ကြိုးမည်းသော အသည်းကြိုး တပ်သောဘိနပ် တို့ကို ရဟန်းတို့ အချင်းခပ်သိမ်း မစီးအပ်သည်ကို စီးခြင်း ဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ပြောက် ကြားသော သဘော် ကော်ဇော တရုပ်ကော်ဇောတို့သည် တရားဟောပလ္လင် ဆွမ်း စားဇရပ် အိမ်၌ လူတို့ခင်းသည်ကို ကြဉ်၍ ဘုမ္မတ္ထရဏာ ပြု လျက်ကဋ္ဌိယအခင်းဖြင့် မခင်းဘဲ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း၄ါ မအပ် မထိုက်သည်ကို လွန်ကျူးကျော်နင်းခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ဂါမခေတ် အရမ်တွင် တောအရပ်၌မအပ်သော ထီးဆောင်း ခြင်းတည်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ထီးကို ရောဂါမရှိ သမ္မုတိမရဘဲ ဂါမာ ဂါမခေတ္တတို့၌ ဆောင်းခြင်းဟူသောအလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ကခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော ဆိုင်း ကချေသည်, ရုပ်စုံ, ဇာတ်စုံ, ပုံရှည်စသော အလုံးစုံသော သဘင်မျိုးတို့ကို ပယောဂဖြင့်မယှဉ်စေအပ်၊မိမိ ပယောဂမဟုတ်သော ကခြင်း, သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်း တို့ကို လည်း ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းကို မပြုအပ်၊ ရာဂစသော ကိ လေသာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်အဘို့တို့ကို ဖျက်ဆီး တတ်သော သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့် သဘွယ် ဖြစ်သော သဘင် ကျင်းပခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြောဟောနာခံခြင်း, လက်ခုပ် တီးမှုတ်ခြင်း, စီပုတ်တီးခြင်း, အိုးစီတီးခြင်း, ကချေ သည်တို့ကို ကစေခြင်း, သံချောင်း ကစားခြင်း, အရိုးဆေး ကစားခြင်း,ဝါးထောင် ကစားခြင်း, ဖဲရိုက် အံခတ် စစ်ဘုရင် ဆင်တိုက် မြင်းတိုက် ကျွဲတိုက် နွားတိုက် ဆိတ်တိုက် သိုးတိုက် ကြက်တိုက် ခါတိုက် ကြည်းသားရိုက် ဒုတ်ပေါက် လက်ဝှေ့ သတ်ကစားခြင်း၊ စစ်ထိုးခြင်း၊ ဗိုလ်ရေတွက်ခြင်း၊ ဆင် မြင်း

ရထား ခြေသည်တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်း၊ မီးဖြူ မီးဝါ စသောမီးမျိုး၊ မီးပဒုံးစသော ရှူးမီးမျိုး၊ မီးအိမ်ပုံ ဒုံး ရှို့ပျောက်ခဲ့စသော အလုံးစုံသော အမှုသည် ဝိသုကဖြစ်၍ ရဟန်းတို့မအပ်သောအမှုကို ကျူးလွန်ကျော်နင်း ပြုလုပ်စီရင် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။မြစ်နား ရဟန်းတို့လည်း လှော်လှေ ပြုပြင်၍ ကစားလိုသောစိတ်ဖြင့် ထိုမှ ဤမှမသွား မလာအပ်သည်ကို သွားလာခြင်း ဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ယာဝဇီဝက ဖြစ်သော ထိုနေ့ အကပ်ခံသော ကွမ်း, ဆေးတို့ကို နေလွဲသောအခါ အနာတည်းဟူသောအကြောင်းမရှိဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ အကပ်ခံခြင်း၌ပင် မျိုတိုင်းမျိုတိုင်းလည်းကောင်း ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏ အန္တရာဘတ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်။ ထုံးကွမ်းဖတ် ဆေးဖတ် ကွမ်းသီးဖတ် မကင်းသောခံတွင်းဖြင့် ဆွမ်းစသောအာမိသကို စားသောအခါ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း သန္နိဓိ ပါစိတ် အာပတ်သင့်သည်။ ဆွမ်းစားပြီးသော် အာမိသ မကင်းသောခံတွင်းဖြင့် ဆေးတို့ကို သုံးဆောင်သော အခါတို့၌လည်း၊ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း သန္နိဓိပါစိတ်သင့်သည်။ နေလွဲသောအခါ ယမံနေ့တ အကပ်ခံပြီးသောကွမ်း,ဆေးကို အနာတည်းဟူသော အကြောင်းမရှိဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ အကပ်ခံခြင်းတို့၌ ဝိကာလ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပါတ် နှစ်ချက်စီ သင့်သည်။ ယမံနေ့က အကပ်ခံသော ကွမ်းဆေးတို့ကို အကြောင်းမရှိဘဲ အချင်းခပ်သိမ်း မသုံးဆောင်အပ်၊ ထိုနေ့က အကပ်ခံသော ကွမ်း, ဆေးတို့ကို နေလွဲသောအခါ အကြောင်းမရှိဘဲ မသုံးဆောင်အပ်သည်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ ဦးခေါင်းပူ, ဟုတ်ဟီး, ချောင်းဆိုးနာ, ထိပ်ကပ်နာ ဟူသော

အကြောင်းမရှိဘဲ အခိုးတံ ဆေးလိပ်တို့ကို မသောက်ရှုအပ်။ ယမံနေ့က အကပ်ခံသော အခိုးတံ ဆေးလိပ် ထိုနေ့အကပ်ခံသော အခိုးတံဆေးလိပ်တို့ကို သောက်သောရဟန်း ကွမ်း, ဆေးတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးခဲ့သည့်အတိုင်း အာပတ် သင့်သည်ကို မရှောင်မကြဉ်ဘဲပြုကျင့်ကျူးလွန်ခြင်းဟူသောအလဇ္ဇီဓမ္မ။ ။ ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကို မပန်ကြားမူ၍ ရှောင်တခင်ပြုအပ်သော ကိစ္စမရှိဘဲ နေလွဲ အခါ ရွာတွင်းသို့ မဝင်အပ်သည်ကို ဝင်ခြင်းဟူသောအလဇ္ဇီဓမ္မ။

ယင်းသို့စသော အလဇ္ဇီ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ လေးစားမမှု မြတ်စွာဘုရား ရွှေမျက်နှာ တော်ကို မထောက် မကြောက် တသက်လျှာမျှ လာဘ်ပူဇော်ကို ငဲ့၍၊ ရဟန်းကောင်းတို့ အသွင်အပြင် အဝတ်ကား - မြတ်သော အရဟတ္တ ဓဇ၊ အကျင့်ကား- မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၏ ဆုးငြောင့် တံကျင်သဘွယ်ကဲ့သို့ ယုတ်မာလှသော အကျင့်ဖြစ်၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အားပေး အားမြှောက် ပူဇော် လှူဒါန်း သူတို့လည်း အလဇ္ဇီနှင့် ပေါင်းဘက်၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသည် မည်လေသောကြောင့်····

အမိန့် တော်တွင် ပါရှိသည့် အလဇ္ဇီဓမ္မကို လွန်ကျူး ကျော်နင်း၍ ကျင့်သော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွှေမြို့တော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း အရပ်,မြို့, ကျေးရွာ,နေလူတို့ကို မကိုးကွယ် မလှူဒါန်းကြစေနှင့်၊ မြို့ရှင် ရွာရှင်တို့က မြို့နေ, ရွာနေ, လူတို့ကို နိုင်နင်းအောင်

တားမြစ်စေ၊ ကိုးကွယ်ရင်းဖြစ်၍ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းလိုလျှင် အလဇ္ဇီဓမ္မကို စွန့်စေ၍ အပြစ် အားလျော်သော ဝိနည်းကံဖြင့် ကုစားစေပြီးမှ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းမြဲ လှူဒါန်းစေ။ အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သိလျက်နှင့် အမိန့်တော်ကို မတည်၊ ကိုးကွယ် လှူဒါန်း အားပေးအားမြှောက် ပြု၍၊ သာသနာ တော်ကို ဖျက်ဆီးသူတို့ကို အများကြောက်ရွံ့၍ သာသနာတော်၏ ဘေးရန် ကင်းငြိမ်းအောင် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဝန်ပတ္တိက စီရင်၊ ထီးရုံ နန်းရုံ စောဘွား, မြို့ဝန်, မြို့သူကြီးတို့ကို စေ့စွန့်အောင် ပြန်ဆိုမှာထားစေ။

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၇ - ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁၀) ရက်နေ့၊ နာခံတော်မင်း မင်းတင်ရာဇာသီဟသူ ပြန်အမိန့်တော်။

သာသနာပြုဆရာတော် ဝိနိစ္ဆယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဇိန သာသနံ နိမ္မလံ စိရံ လောကေ တိဋ္ဌတု။
ဖုလ္လတု ဂံဥပ္ပလံ အံသုနာဝ သာဓု။
သမ္ဗုဒ္ဓဿ တေဇေန ဓမ္မကထဿု။
(ဟာ ဝိပ ဂါထာ သ ထွက်ဆန်းချိုး အာသီသ ဥဿနာဂါထာ)

ဇိန သာသနံ၊ အစိန္တေယျ သုံးလူ ထွတ်ထား ဘုရားမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်သည်။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်လျက်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာကာလပတ်လုံး။ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ ။ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသူ လူအပေါင်း တို့၏။ ဂံဥပ္ပလံ၊ ပညာ တည်းဟူသော ကုမုဒ္ဒရာ ကြာသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အံသုနာဝ၊ ဒေသနာတော်တည်းဟူသော နေရောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဖုလ္လတု၊ မှီအာရင့်၍ ပွင့်စေသတည်း။ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးတော်အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မကထာ၊ သဘော တရား အတိုင်း မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သော စကား အစဉ်သည်။ အဿု၊ မချွတ်စင်စစ် ဖြစ်စေသတည်း။

ဘုန်းတော် အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သာသနဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇာ တရားမင်းမြတ်သည်။ ရှေး ဘောလောင်းတော် သီရိဓမ္မာ သောကမင်း, ဒေဝါနံပိယ တိဿ

မင်းတို့ကဲ့သို့ အစိမ်းယွေယျ လောကထွတ်ထား ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဒါ တရားရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သာသနာတော်၌ မသင့်မတင့် မညီမညွတ် အချင်းချင်း တဦး နှင့် တဦး နှုတ်ကျူး လက်လွန် တယောက်နှင့် တယောက် အကြောက် အကန့်နိုင်လိုအား တက် ကလဟ ဝိဝါဒ ငြင်းခုံကြ၍ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွါးကြသည် များကို ကြားသိတွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ဓမ္မသံဝေဂ သဟောတ္တပ္ပ ဉာဏ်ဖြင့် အဘန်တလဲလဲ နှလုံးတော် ထိတ်လန့်တော်မူသဖြင့် စေ့စပ်တော်မူလိုသော နှလုံးတော် မြတ်ရင်း ရှိသည်နှင့် အညီ ဓမ္မာဘိယာစနကို မဆွရှေးရိုး ဦးကိုင်မကျိုင် ဗဟိုရ်ကဲ့သို့ပြု၍ ယခုအခါ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ကျမ်းဂန် တို့နှင့် နှိုင်းရှင့် ဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်သော သဘောအလျောက်၊ အဂတိ လေးပါးသို့ မလားမကပ် မြတ်စွာဘုရားအားရှင်း သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် သတိဝေပုလ္လ ပညာဝေပုလ္လ တရားကို တိုးပွါး စေတတ်သော ပဏ္ဏာမသုံးပါးတို့ဖြင့် အောင်မြင်မင်္ဂလာဖြင့် ပတ္တနာ ရင်းပင် မိမိဉာဏ်အား ထင်မြင်နိုင်ပါသမျှ ကောက်ယူ ဆိုး ဖြတ်ပေအံ့။ ။

ပညာရှိ သုခမိန်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အားရှင်း၊ ငါတို့ မင်းခေါင်မင်းဖျား မင်းတရားကြီးအားရှင်း၊ ယုံကြည် လေး မြတ်ကြသည်ဖြစ်၍ ဆရာတော်တို့၏ မေတ္တာကို ခံယူပြီးလျှင်၊ ဣဿာ မစ္ဆေရ ဒေါသ မာန အစရှိသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးမှ ကျင်းဝေးစေလျက် ယခုပြဆို လတံ့သော ဓမ္မကထာကို တံဆာဆင်ခြင်း၌ အလေးပြုကုန်သော လုင်ပျို ရွယ် သူငယ်တို့အား မဏိကုဏ္ဍလာ ပတ္တမြား နားဒောင်း တန်းဆာဆင်သကဲ့သို့ နားမှာ ဆင်ယင် ကြစေကုန်သတည်း။

ထိုစကားမှန်၏၊ သုရာမုဍ္ဍ သေသောက်ကြူးတို့သည် သေ ဘူးကိုလွယ်၍ တရားနာရာ ဓမ္မသဘင်သို့ ဝင်လာငြားသော် လည်း သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ စဖွယ်သာဖြစ်၍ အရာမဟုတ် သကဲ့ သို့၊ယခုပြခဲ့လတံ့သော တရားစကားကို မှတ်သား နာယူရာ ၌လည်း ဣဿာမစ္ဆရိယ ဒေါသ မာနအစရှိသော ကိလေသာ သေဘူးဖြင့် မသင့်မလျော် မတော်မစပ်လေသည် သာတည်း။

ထိုကြောင့် ပညာရှိ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် ရှေးက ပုထုဇ္ဇန်တို့၏ ဂတိအားဖြင့် မှားသွင်း မိသော်လည်း သတိ သံဝေဂ တရားကို ဖြစ်စေသဖြင့် ကိလေသာ အညစ် အကြေးမှ ကင်းဝေးစေလျက် တရားတော်ကို နာယူ ကုန်ရာ သည်၊ သမားဟူးရားတို့ ဆေးဝါး ပယောဂဖြင့် ကုသပါ လျက် ချမ်းသာခွင့်ကို မရလျှင် အနာလွန်သော ဂိလာန ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဤဓမ္မကထာ တရားစကားကို ကြားနာရလျက် ဣဿာမစ္ဆရိယ ဒေါသ မာန အစရှိသော ရောဂါမှ သက်သာရာ မရလျှင် ကိလေသာ အနာလွန်ပြီဟု ခေါ်ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်ရာ၏။ သည်ကိုရည်၍ ရှေးသူတော် ကောင်းတို့သည်း၊ **"ပညာရှိလျက်-သတိဖြစ်ခဲ့သည်။ မြော်မြင် အိလျက်-အသိဖြစ်ခဲ့သည်။"** ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြကုန်၏။

ယခုအခါ ဓမ္မနိဿယကို ပြရာအခွင့် သင့်လျော်ပြီ ဖြစ်၍ ပြဆိုအပ်သတည်း။

ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အစိန္တေ ယျ အပ္ပမေယျ သေဋ္ဌ ဇေဋ္ဌ အနန္တဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် အပေါင်း တို့ဖြင့် ကောင်းကင် မေရု မြေအထု နှင့် လေးခု

အဏ္ဏဝါ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော လူ-နတ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာ ဘုရား သခင်သည်၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား ခြေတော်ရင်းမှ နိယတ ဗျာဒိတ် ဟူသော မဋ္ဌူသက ပန်းကို ပန်ဆင်တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော လေးအသင်္ချေကာလတို့ပတ်လုံး၊ သူတထူးတို့သည်စူးစူးရားရား ပြုနိုင်မည် မဆိုဘိဦး ငါလျှင် ယခုပြုကျင့်မည်ဟု ကြံစည်ရုံမျှပင် သော်လည်း အလွန် ခဲယဉ်းလှစွာသော ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍ ရတော်မူအပ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ပိဋကတ် သုံးပုံသည်၊ နာနာနယ နိပုဏ ဂမ္ဘီရ ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီ အထူးထူး ကုန်သော နည်းတို့ဖြင့် အလွန် သိမ်မွေ့ နက်နဲ ခက်ခဲ လေရကား-အပ္ပသုတ မန္ဒပညာဖြင့် မြင်မြင်ဝါးဝါး ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြား သူနှယ်ငါနှယ် လူမြိန်း တို့အား မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ယုန်သူငယ်သည် ထောက်ရပ်မိရာကို မရနိုင်သကဲ့သို့၊ အလဇ္ဇီနေယျ ပတိဋ္ဌာန ဖြစ်သည်။ အလဇ္ဇီ နေယျ ပတိဋ္ဌာနဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရား သခင်၏ သာသနာ တော်၌ တစုံတခုသော အနက်သဘော၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၍ ဝိဝါဒ ကွဲပြားကြလျှင် **ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဖြစ်သည် ဆိုဘိသကဲ့သို့** နိယျာနိက သာသနာ တော်ကို အမှီပြု၍ အကု သိုလ်တရား ပွါးများကုန်ရာသည်။

အဘိုးအနဋ္ဌ ဖြစ်သော ကာသိတိုင်းဖြစ် ကောဇုမ္ဘရာဇ ပုဆိုးကို အဘိုးမထိုက်တန်သော မျှောက်ယုတ်သည် ဆုတ် ဖြတ်ဖျက်ဆီး လေဘိသကဲ့သို့ ဤရွေ့ ဤမျှအဘိုးထိုက်တန်၏ ဟု ပြတ်ဆိုခြင်းငှါ မတတ်စကောင်းသော အစိန္တေယျ အပ္ပမေ ယျ ဂုဏသာမိ မုနိပုင်္ဂဝ လောကသေဋ္ဌနှင်း တရားမင်းမြတ်၏

သာသနာတော်ကို အဘိုးမထိုက်တန်သော ငါတို့တတွေဝေနေယျတို့၏ အတွက်ကြောင့် ပျက်စီး သင့်သည်မဟုတ် ကာလဟဝိဝါဒကို အလွန်အလိုတော်မရှိလှသောကြောင့် တဝါလုံးလုံးပုလလဲတောဝယ် နေတော်မူသော အစိန္တေယျ သုံးလူ့ထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် ကျေးဇူးတော်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ကျေးဇူးရှင်၏ ကျေးဇူးကို မဆပ်နိုင်လျှင်ရှိစေဦး နှစ်သက်တော် မမူသော ကလဟ ဝိဝါဒအမှုကို ပြုသင့်ကြတော့သည်မဟုတ်။

ယင်းသို့ဖြစ်၍ တစုံတခုသော အနက်သဘောကို စွဲ၍နိုင်လိုအားတက် ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုဘဲ ပညာရှိ သုခမိန်တို့အဆုံးအမ၌ တည်လျက် သမ္မာ ပဋိပဒါသို့ သက်၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှု အထူးကိုသာ ပြုဆည်းပူးကုန်ရာသည်။ ယခုရာမညတိုင်း ဟံသာဝတီ မြို့, ကျေးရွာများ၌ ရဟန်း ရှင် လူ အပေါင်းတို့အား အချင်းချင်း မညီမညွတ်ကွဲပြားကြသည့်အမှုကို အာဂမ်ယုတ္တိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာအနု မခု လက်သန်း ဂန္ထန္တရတို့နှင့် ထောက်လှမ်း ဆင်ခြင်သော်၊ လူသာမဏေ တို့အား ဝိနည်းတရားကို ပို့ချခြင်း၌ါအပ်, မအပ် သင်ကြား ခြင်း၌ါ အပ်, မအပ် နှစ်ရပ် နှစ်ပါးကွဲပြားကြသည်မှာ သမန္တ ပါသာဒိကမည်သော ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ ဗါဟိရ နိဒါန်း၌....

တိဿော သာမဏေရော ဝ ဟုတွာ ဌပေတွာ ဝိနယ ပိဋကံ သဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏှိ သဒ္ဓိံ အဋ္ဌကထာယ၊ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ပန အဝဿိကောဝ သမာနော တိပိဋက ဓရော အဟောသိ။

ဟူ၍လာသည်ကို ထောက်သဖြင့် လူ သာမဏေ တို့အား ဝိနည်းတရားကို မပို့ချအပ် မသင်ကြားအပ် ဟူ၍ မယူသာ။ ထိုစကားမှန်၏။ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်သည် သာမဏေ ဖြစ်၍ ဝိနည်း ပညပ်ကို သင်ကြားခြင်းငှါ အရာမဟုတ် သေး သည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ချန်ထား၍ သုတ္တန် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ် တို့ကိုသာလျှင် သင်ကြား ကြောင်းကို ဆိုသည်၊ သင်ကြားလျှင် အပြစ်ရှိသည်ဟု မဆို၊အကယ်၍ ပို့ချ သင်ကြားလျှင် အပြစ်ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ပါဏာတိပါတ စသည်တို့ ကဲ့သို့ လောကဝဇ္ဇ အပြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာသည်။ လောက ဝဇ္ဇ အပြစ်ဖြစ်ကလည်း ပို့ချသင်ကြားသော လူတို့အားလည်း အပါယ် လားကြောင်း မကောင်းမှု ဖြစ်ရာသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသခင် တရားတော်ကို သင်ကြား၍ အပါယ် လား ကြောင်း မကောင်းမှုဖြစ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်ရာ သည်။ အကယ်၍ ပဒသောဓမ္မ ဘူတဂါမ စသည်တို့ကဲ့သို့ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ ဖြစ်လျှင် အာပတ်သို့ တင်၍ ပညပ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ် အသီးအခြားရှိရာသည်၊ သိက္ခာပုဒ်သီးခြား မရှိ လျှင် နေ့စေဦး အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဆရာတို့သည် အနုလောမ အားဖြင့် သွတ်သွင်းသော အရာလည်းမထင် သာရတ္ထဒီပနီ ဝိမတိ ဝိနောဒနီ ဋီကာ များ၌လည်း၊ လူသာမဏေတို့အား ဝိနည်းတရားကို သင်ကြားခြင်းငှါ မလျော်သောကြောင့်သာ လျှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တသာမဏေသည် ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ချန် ထားသင်ကြားလေသည် ဟူ၍လာသည်။ မည်သည့်သိက္ခာပုဒ် ကိုသွတ်သွင်း၍၊မည်သည့်အာပတ်သင့်သည်ဟူ၍မလာ။ဥပမာ အားဖြင့် ဆိုသည်ရှိသော် နားမဖေါက် မထွင်းသေးသော သူ ငယ်အား နားဍောင်း တန်းဆာဖြင့် အကျိုး မရှိ သော

ကြောင့် ရ၍ မယူဘဲသော်လည်း ရှိရာ၏။ သူတပါး တို့အား ပေးကမ်းဝေငှ ပြုသခြင်းငှါလည်း, နောင် နားဖေါက်ထွင်းသောအခါ ဆင်ယင်ခြင်းငှါရင်း ရ၍ ယူသော်လည်း ယူရာ၏။ ထို့အတူ သာမဏေတို့အား ဝိနည်းပိဋကတ်အရာ မဟုတ်သေး၍ မတင်ဘဲ ချန်ထားသော်လည်း ချန်ထားရာ၏။ သူတပါးတို့အား ဟောပြောခြင်းငှါလည်း နောင်ရဟန်းပြုသောအခါ ကျင့်ဆောက်တည်ရန် သင်ကြားသော်လည်း အပြစ်မထင်သည်သာ မှတ်အပ်၏။

ထိုမှတပါးလည်း။ ။"သဗ္ဗ မဿ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ အဘိသမာစာရိကေသု ဝိနေတဗ္ဗော"ဟူသော မဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ။ ။"အဘိသမာစာရိကေသု ဝိနေ တဗ္ဗောတိ ဣမိနာ သေခိယဝတ္တ ခန္ဓကဝတ္တေသု အဓေသုစ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အာဒိလောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပဒေသု သာမဏေရေဟိ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။ တတ္ထ အဝတ္တမာနော အလဇ္ဇီ ဒဏ္ဍကမ္မာ ရဟောစ ဟောတီတိ ဒဿေတိ"....
ဟူ၍ ဋီကာများနှိုက် သာမဏေတို့အား သာကြား ပြုသအပ်သော ကဉ္စိက အကပ္ပိယ လောကဝဇ္ဇ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်။ သေခိယ ခန္ဓက ဝတ်များ ၌လည်း ဝိနည်းတရားပင်ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် လူသာမဏေတို့အား ဝိနည်းတရား သင်ကြားပို့ချရာ၌ တစုံတရာ အပြစ် မထင်သည်သာတည်း။ ဤကား လူ သာမဏေတို့အား ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချ သင်ကြားရာ၌ အပြစ်ရှိ, မရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ ပဌမ ဝိနစ္ဆယယည်း။

ကွမ်းစားခြင်း,ဆေးသောက်ခြင်းနှင့်
ဝိကာလဘောဇန

ဥပုသ် သီလ ဆောက်တည် ကုန်သော လူတို့အား အကြောင်း ရှိသဖြင့် နေလွဲသောအခါ ကွမ်းစားခြင်း, ဆေးသောက်ခြင်း, အမှုကိုပြုရာ၌ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် ပျက်,မပျက်အားဖြင့် အယူဝါဒ ကွဲပြားကြသည်မှာ ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၌ နေလွဲသောအခါ အကြောင်း ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ခဲဘွယ် ဘောဇဉ် ခါဒနိယ ဘောဇနိယ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရ ယာဝကာလိက ကို မသုံးဆောင်အပ်။ သုံးဆောင်ချေသော် ရဟန်းတို့အား ပါစိတ် အာပါတ် သင့်၏။ သာမဏေအား ဒဏ်ထိုက်၏။ ဥပုသ် ဆောက်တည်ကုန်သော သူတို့အား ဥပေါသထ သီလ ပျက်၏။ ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝက တို့ကို ပိပါသ,ဂေလည အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသောအခါ အာဟာရအလို့ငှါ သုံးဆောင်မိသည်ဖြစ်အံ့ ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ် အာပါတ်သင့်၏၊ သာမဏေတို့အား ဒဏ်ထိုက်၏။ ဥပေါသထသီလကို ဆောက်တည်ကုန်သော လူတို့အား သီလ ညစ်နွမ်း၏။ ရဟန်းသာမဏေတို့၏ ဝိကာလ ဘောဇနနှင့် ဥပုသ်သီလကို ဆောက်တည် ကုန်သော လူတို့၏ ဝိကာလ ဘောဇနကို မထူးမခြား မကွဲမပြား အဋ္ဌကထာ ဋီကာများ၌ ဖွင့်ပြခြင်းကြောင့် ဥပုသ်သီလကို ဆောက်တည်ကုန်သော လူတို့၏ ဝိကာလဘောဇန၌သာ ယာမကာလိက သတ္တာဟ ကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို သွတ်သွင်း၍ ယူရာ။

ထိုကြောင့် ပြေပလောက်အောင် အကြောင်းရှိ၍ ယာမ ကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို သုံးဆောင်

မိလျှင် ဝိကာလ ဘောဇနမဖြစ်သော်လည်း အကြင် ငါအား
ထိုက်လျောက်သောအကြောင်း ရှိ,မရှိကို အလွန်လျှင် လူတို့
ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲသည်။ တခါတရံ တတ်အားသမျှ ဥပုသ်သီလ
ဆောက်တည် ကုန်သော လူတို့အား အကြောင်းရှိလေဟန်
အမြွက်ထောင်၍ ကတ်ကတ် သတ်သတ် နေလွဲသော အခါ
ယာဝဇီဝကပင်ဆိုသော်လည်း ကွမ်းစားခြင်းအမှုကို ပြုခြင်း
ငှါ မလျော်သည်သာတည်း။

ဥပုသ်သီလကို မဆောက်တည်သော နေ့များ၌ စားလို
ရာ စားရလျက် မရ မက စားကြဦးမည် ဖြစ်လျှင် အဘယ်နံ
ရောအခါမှ တဏှာကုန်ခမ်း၍ ငြိမ်းချမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
နိုင်တော့မည်မသိ၊ ထိုကြောင့်ရကား အဟုတ်အဟတ် ပြောပ
လောက်အောင် အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသောအခါ ကွမ်း
စား၍ ဝိကာလ ဘောဇန မဖြစ်သော်လည်း ညစ်နွမ်းခြင်း
ဥပကိလိဋ္ဌ ဒေါသမှ မကင်း မလွတ်သောကြောင့်ရင်း ကာလ
အရှည်အကြာ အသက် ထက်ဆုံး ဥပေါသထ သီလကို
ဆောက်တည်နိုင်ကြပါသည်မဟုတ်၊တတ်အားသမျှ တခါတရံ
မှဆောက်တည်နိုင်ကြသော အရာတွင် တဏှာရမ္မက်ကို လက်
ခံ သိမ်းပိုက်ခြင်းငှါ မသင့်မလျော်သည် ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း
ဥပုသ် ဆောက် တည်သော အခါ ပြောပ လောက်အောင်
အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲကွမ်းစား အမှုပြု၍ မလျော်လေသည်
သာ ဖြစ်၏။

ဥပုသ် ဆောက်တည်ကုန်သော လူတို့အား ဆေးသောက်
ခြင်း အမှု၌ အပ်, မအပ်ကို ဆင်ခြင်သော် ရှင်ပိလိန္ဒ ဝစ္ဆ
မထေရ်၏ ဦးခေါင်းခဲသော ရောဂါကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်း
တို့အား ဂေလည အကြောင်းရှိလျှင် အခိုးတံ သောက်ခြင်း

ကို ခွင့်ပြုလေ ရကား- ဆေးသောက်ခြင်း ကြောင့် ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ပျက်၏ ဟု မယူသာ၊ တနေ့ တရက်မျှ သောက်သဖြင့် အခိုး အညစ်အကြေးတို့သည် ဆေးဒန်းမြင်းသိလာ အစိုင်အခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ တံထွေးမျိုသောအခါ ရေသောက်သောအခါ ရေမျိုသောအခါ ရေမျိုတဖက်သို့ ခကျ မရောက်တန်ရာ၊ အကယ်၍ ကျရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသောအခါ ကွမ်းစားရာ၌ကဲ့သို့ ဥပကိလိဋ္ဌ ဒေါသမကင်း မလွတ်ရာ။ ယင်းသို့ဖြစ်၍ အလွန်စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့သည် တဖျာကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ အခိုးတံသောက်ခြင်း အမှုကိုလည်း မပြုခြင်းသည်သာလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။

၍ကား၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်သော လူတို့အား နေလွဲသောအခါ ကွမ်းစားခြင်း၊ ဆေးသောက်ခြင်း၊ အမှုကို ပြုရာ၌ ဝိကာလ ဘောဇန ဖြစ်,မဖြစ်ကို စီစစ်သော အဆုံးအဖြတ်ပေတည်း။

အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလဇ္ဇီမှန်း မသိမရွေး သင်္ဃာတော်ကို ရည်မှတ်၍ လှူဒါန်းရာ၌ အကျိုး ရှိ,မရှိ၊ အလဇ္ဇီမှန်းသိလျက် အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟအမှုကိုပြု၍ လှူဒါန်းရာ၌ အကျိုးရှိ,မရှိများကို ဆင်ခြင်သော်၊ "သစေ ပန လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီံ ပဂ္ဂဏှာတိ။ အနုမောဒနာယ အဇ္ဈေသတိ ဓမ္မကထာယ အဇ္ဈေသတိ။ ကုလေသု ဥပထမ္ဘေတိ ဣတရောပိ အမှာကံ အာစရိယောပိ ဤဒိသောစ ဤဒိသောစာတိ တဿ ပရိသတိ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ အယံ သာသနာခံ ဩသက္ကာပေတိ အန္တရဓာပေတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟူသော အဋ္ဌကထာ။ "ဣမိနာစ အလဇ္ဇီနော ဝဏ္ဏဘဏနာယဝါ လာဘံ ပဋိစ္စ အာမိသ ဂရုက

တာယဝါ ဂေဟသိတ ပေမေနဝါ တံ အလဇ္ဇိံ ပဂ္ဂဏှန္တော လဇ္ဇိ သာသနံ အန္တရဓာပေတိ နာမာတိ ဒဿေတိ၊ ဧဝံ ဂဟဋ္ဌာဒီသု ဥပထမ္ဘိတော အလဇ္ဇီ ဗလ လဘိတွာ ပေသလေ အဘိဘဝိတွာ နစိရဿေဝ ဥဒ္ဓမ္မံ ဥဗ္ဗိနယံ ကရောတီတိ” ဟူ၍....

ရှုပိယ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာများ၌ ရဟန်းတို့အားငှင်း၊ လူတို့အားငှင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းစေလို၍ငှင်း၊ လာဘ်သပ္ပကာကို လိုက်၍ငှင်း၊ တဏှာပေမ မေတ္တာပေမ အားဖြင့် စုံမက်မြတ်နိုး၍ငှင်း၊အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်း ပေးကမ်းသည် ရှိသော် ထိုအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်သဖြင့် သာသနာတော်ကို ဆုတ်ယုတ်စေသည်မည်၏။

အချီးအမြှောက် အထောက်အပံ့ကို ရသော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အင်အားမျှတင်း၍ လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာ ကာမ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်၍ မကြာမြင့်မီ သာလျှင် သာသနာတော်၌ ဓမ္မကို အဓမ္မ၊ ဝိနယကို အဝိနယဖြစ်အောင် ပြုစွမ်းနိုင်၏ ဟူ၍ငှင်း၊ အဋ္ဌကထာများ၌ အလဇ္ဇီတယောက်သည် တထောင်သော အလဇ္ဇီကို နေ့ချင်း ညချင်း ဖြစ်စေနိုင်၏ ဟူ၍ငှင်း ပြဆိုတော် မူခြင်း ကြောင့်၊ ရဟန်းဖြစ်စေ, လူဖြစ်စေ အလဇ္ဇီကို ချီးမြှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် သာသနာတော်ကို မဖျက်ဆီးနိုင်လေ ရကား အငှါး အရမ်း အဘိုး အခ ပေး၍ ဖျက်ဆီးသည်မည်၏။

အကယ်၍ အလဇ္ဇီကို ချီးမြှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ငါ၏ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်၍ အင်အားဗလ မှုတင်းနိုင်သဖြင့် သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးစေနိုင်သော ဟု ရည်ရွယ်၍ လှူဒါန်း ပူဇော်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန် စသော

အကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌ စေခိုင်းသူ လှုန်ကျူးသူ နှစ်ဦးတို့အား သဟတ္ထိက ပယောဂအားဖြင့် ပါဏာတိပါတ်ချင်း အဒိန္နာဒါန်ချင်း မကွဲ မပြား သကဲ့သို့ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း သာသန ဒူသနကံအားဖြင့် မကွဲပြားလေသည်သာတည်း။

အစိန္တေယျ သုံးလူ့ဘွတ် ထား ဘုရား သခင်သည်လည်း ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းများတို့....

(ငါ ဘုရား သာသနာတော်ကို၊ ပထဝီ တေဇောဝါယော အာပေါ မဟာဘုတ်လေးပါး ချောက်ချား၍ ပျက်စီးနိုင်သည် မဟုတ်၊ စင်စစ်သော်ကား သံကို သံ၌တည်သော သံ၏ အညစ် အကြေး ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ငါဘုရား သာသနာတော်ကို ငါဘုရား သာသနာတော်၌ နေကုန်သော အလဇ္ဇီ ရဟန်း သာမဏေတို့သည်သာလျှင် ဖျက်ဆီးကုန် လတ္တံ့) ဟု ဟောကြားတော်မူချေသည်။

နိယျာနိက သာသနာတော်ကိုလည်း ပရမိဿရ မဟာဗိန္ဒု သိကြားမြဟ္မာ စကြာမန္ဓာတ်မင်းတို့ ဖန်ဆင်း၍ တည်စေနိုင်သည် မဟုတ် စင်စစ်သော်ကား ရာဇာတိရာဇိန္ဒ ဒေဝါတိဒေဝိန္ဒ ဗြဟ္မာတိ ဗြဟ္မိန္ဒ မင်းတကာ မင်းမြတ် နတ်တကာတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်းညွတ်ကျိုးမြတ်နိုးရာ တမူဖြစ်၍ တိလောကဂ္ဂ နရာသဘ မြောက်တော်မူသော အစိန္တေယျ ဘုရားသခင်သာလျှင် နိယျာနိက သာသနာတော်ကို တည်စေနိုင်သည်၊ ဘုရားသခင်မှ တည်စေနိုင်၏ ဟု ဆိုသော်လည်း အားပါး မထုတ် ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြား

အတော်အသင့် ဝီရိယဖြင့် တည်စေနိုင်သည် မဟုတ်၊ စင်စစ် သော်ကား လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး ကိုယ်တော်၏ အသက်ကို သမန်းမြက်ခြောက် သစ်ရွက် လောက်မျှ အောက်မေ့ ငဲ့ကွက်တော်မမူဘဲ ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်တို့ကို ဖြည့်စွမ်းတော်မူ၍ လူးကဲသော လွန် သော ဉာဏ်ဝီရိယ သမ္မာဆန္ဒဖြင့် နေ့ညမယုတ် အားထုတ် တော်မူ၍ ဘုန်းတော်ကံတော် ဉာဏ်တော်ရှင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား၏ ကြီးမား မြင့်မြတ်လှစွာသော လုံ့လဝီရိယဖြင့် ထား တော်မူခဲ့သော နိယျာနိက သာသနာတော်ဟယ် ဘုန်းပါရမီ နည်းပါး၍ တနေ့တရက် တနံနက်မျှ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေ ခြေ လက် နား နှာခေါင်း စသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို မစွန့်ရက်နိုင် လုံ့လ ဝီရိယ နည်းပါးသော ငါတို့တတွေ ဝေနေယျတို့ အတွက်ကြောင့် မပျက်စီးသင့်ပလေ ဟု နှလုံးပိုက်၍ သာသ နာတော်၏ အစီး အပွားကို အလိုရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့ သည် အလဇ္ဇီအမှု အလဇ္ဇီပဂ္ဂိုလ် အမှုတို့ကို မပြုမကျင့်ဘဲ ဥဇုပ္ပဋိပန္န သမ္မာပဋိပဒါ၌သာ တည်နေစေကုန်ရာသည်။

"အသတိယာဝိဟိတံ ဝတ္ထာဒိနာ ဟဒေတ္တန ဂဟေတွာ ဗုဒ္ဓံ ဒေမီတိ ဒိန္နံ တဒါ ပရိစာဂမေဝ ဟောတိ" အစရှိသဖြင့် ဋီကာများ၌ ဒါနအရာဝယ် ပရိစာဂလက္ခဏာပဋ္ဌာန်အား ဖြင့် ပြဆိုရကား ပရိစာဂမျှဖြင့် ဒါနဟု သင့်ငြားသော်လည်း ယခင် ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဋီကာများနှင့်အညီ ရဟန်းတို့အား ၎င်း လူတို့အား၎င်း ဂဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလို၍၎င်း လာဘ် ပူဇော် သက္ကာရကို လို၍၎င်း တဏှာပေမ မေတ္တာပေမ အစွမ်းအားဖြင့် စုံမက်မြတ်နိုး၍၎င်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်း ပေးကမ်းရာ၌ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းခြင်း

ကြောင့် အကျိုးနည်းပါးရာသည်။ လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းပါမှ အကျိုး ကြီးမြတ် ရာသည်။ ထိုကြောင့်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်"သီလဝတော ဓါမဟာ ရာဇ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ဟောတိ"ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။

အကယ်၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးအံ့ ဟု သိလျက် စုံမက် မြတ်နိုးသဖြင့် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းသည် ဖြစ်အံ့ လှူဒါန်းသော ဒါနနှင့် အလဇ္ဇီ ပဂ္ဂဟ အကုသိုလ် သည်။ အင်အားမျှ အဆမတန် အကျိုး အပြစ် မမျှ ရှိရာ သည်။ဥပမာအားဖြင့် ဆိုသည်ရှိသော် ရဲရဲငြိသော သံတွေခဲ၌ တချင်ရွေးခန့်မျှလောက် တင်လဲပေါက် တင်လဲစက်သည် ချို သောအရသာပင် ဖြစ်လင့်ကစား ကျောဖျားဖြင့် သုံးသပ်၍ လျက်ခြင်းငှါ မခံ့ရာသကဲ့သို့ အင်အားချင်းမျှ အဆမတန် ဖြစ်ရာသည်။အကယ်၍ သက်သက် သာသနာတော်ကို ဖျက် ဆီးစိမ့်သောငှါ အယောနိသော မနသိကာရဖြင့် ပေးကမ်း သည်ဖြစ်အံ့ ပေးကမ်းကာမျှဖြင့် ဒါနဟူသော ဝေါဟာရ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်တရား အစုသာထင်၏။

"ဘဂဝတာပိ၊ အတ္တနော သာသနေ သီလဝတောယေဝ ပစ္စယာအနုညာတာ၊ နဒုဿီလဿ ဒါယကာနမ္ပိ၊ သီလဝ တောယေဝပရိစာဂေါ နဒုဿီလဿ၊ အတ္တနော ပကာရာနံ မဟပ္ဖလ ဘာဝ ပစ္စာသီသနတော"ဟူ၍ သမန္တပါသာဒိက ဝိနည်းအဋ္ဌကထာများ၌ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ၏ သာသနာတော် မြတ်၌ သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်အား သာလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်အားခွင့်ပြု တော်မမူကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသည်၊ ထိုကြောင့် ရကား မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို စုံမက် မြတ်နိုးကုန်

သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် ဝိစေယ ဒေတိ- ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့် အညီ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် အလှူဝတ္ထုကို ရွေးခြယ် စီစစ်၍ ပေးလှူကုန်ရာသည်။ ထို ကြောင့် မနောရထ ပူရဏီ မည်သော အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌ "ဝိစေယ ဒေတီတိ ဠမယာ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ဘဝိဿတိ ဠမယာ နမဟပ္ဖလံတိ ဧဝံ ပဋိဂ္ဂါဟကံဝါ ပဏ္ဍိ တာ ပဏ္ဍိတ ဝသေန ဒါနံဝါ ဝိစိနိတွာ ဒေတိ" ဟူ၍မိန့်၏။

ဝိစေယ ဒေတီတိ၊ ဝိစေယဒေတိ ဟူသည်ကား။ ဠမယာ၊ ဤလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဠမယာ၊ ဤ အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ န မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုး နည်းပါးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဠတိဧဝံ၊ ဤ သို့။ ပဋိဂ္ဂါဟကံဝါ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုဎင်း။ ပဏ္ဍိတာ-ပဏ္ဍိ တ ဝသေန၊ ကောင်း,မကောင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒါနံဝါ၊ အလှူ ဝတ္ထုကိုဎင်း။ ဝိစိနိတွာ၊ စီစစ် ဆင်ခြင်၍။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဤသို့လျှင် ရွေးခြယ်စီစစ်၍ ပေးလှူသင့်ကြောင်း ကို ပြဆိုသည်။

သာရတ္ထပကာသနီမည်သော သံယုတ္တနိကာယ်အဋ္ဌကထာ ၌လည်း အလှူဝတ္ထုကို ရွေးခြယ်စီစစ်ခြင်း၊ ဒက္ခိဏာဝိစိနန, အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မလှူဒါန်းဘဲ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သာလျှင် လှူဒါန်းသဖြင့် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးခြယ်စီစစ် ခြင်း၊ ဒက္ခိဏေယျ ဝိစိနန,အားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော ရွေး ခြယ် စီစစ်ခြင်းတို့ဖြင့် ရွေးခြယ်စီစစ်၍၊လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာ ကာမ သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် ပေးလှူသင့်ကြောင်း ကို ဆိုသည်။

အလျှုဒါန မည်သည်ကား အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် စင်ကြယ်သည်လည်းရှိ၏။ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် စင်ကြယ်သည်လည်းရှိ၏။ အလှူပေး အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါး စင်ကြယ်သည်လည်း ရှိသည်။ အလှူပေး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါး မစင်ကြယ်သည်လည်း ရှိသည်။ မဇ္ဈိမနိကာယ် အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ကျမ်းတို့၌ ဟောကြားတော်မူသည်။

အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် မစင်ကြယ်လျက် အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် စင်ကြယ်ရာ၌ နှစ်သိန်း လေးသောင်း အထုရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးသည် သားတော်တို့ကို ဇူဇကာ မည်သော ဒုဿီလပုဏ္ဏားအား လှူဒါန်းတော်မူသည်ကို ပုံစံထုတ်၍၊ ပပဉ္စသူဒနီမည်သော မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၊ မနောရထပူရဏီမည်သော အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် အဋ္ဌကထာများ၌ ပြတော်မူသည်။

အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် မစင်ကြယ်လျက် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် စင်ကြယ်ရာ၌၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလျာဏီမြစ်ဝ၌ နေလေ့ ရှိသော တံငါသည် ယောကျ်ား၏ ဒီဃသောမမထေရ်အား သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆွမ်းကိုလှူဒါန်း၍ သေရာညောင်စောင်း၌ လျောင်းစက်အိပ်နေသောအခါ အရှင်ဒီဃသောမ မထေရ်အား လှူဒါန်းသော ဆွမ်းသည် ငါ့အားကယ်ဆယ် စောင်မပေ၏ ဟု-ပြောဆို မြည်တမ်းကြောင်းကို ထုတ်ဆောင်၍ပြ[illegible]တော်မူသည်။

အလှူပေး အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးအားဖြင့် စင်ကြယ်ရာ၌ ပဿေနဒီ ကောသလမင်း အစရှိသည် တို့၏ မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းသော အသဒိသဒါန[illegible] ထုတ်ဆောင်ပြတော်မူသည်။ အလှူပေး အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးအားဖြင့် မစင်ကြယ်

ရာ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝဆုမာန အရပ်တွင် နေသော အိမ်ကျွန်မှဆိုး၏ သေလွန်၍ တမလွန်ဘဝ ပြောင်းသွားသော မိမိဆွေမျိုးကို အကြောင်းပြု၍ ကဆုံးသော အလဇ္ဇီ ဒုဿီလရဟန်းအားသာလျှင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပေးလှူသည် ရှိသော် သုံးကြိမ်မြောက်၌ သေလွန်၍တမလွန်ဘဝပြောင်းသွားသော ပြိတ္တာက မဟုတ်သော ဒုဿီလရဟန်းသည် ငါ့ကို လုယက်၏ ဟု-ကြွေးကြော် ငြည်တမ်းကြောင်းကို ဒင်း အဋ္ဌကထာများ၌ ပြဆိုသည်။

ဤအရာ၌ ပထမ ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိဝယ် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မစင်ကြယ်လျက် အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ် စင်ကြယ်သောကြောင့် ဝေဿန္တရာမင်းကြီးအား မှန်မြတ်သော ဒါနပါရမီ မြောက်လေသည်။ စင်ကြယ်သော သူအပေါင်းဘို့ထက် သူမှတူဘန် ထူးကဲ၍ စင်ကြယ်လျက် သမ္ဘာမုံရင့် ပွင့်လုနီးသော ဗောဓိသတ္တပုဂ္ဂလဝိသေသ ဖြစ်သည်လည်း တကြောင်း၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားသည် ဆိုးရွားညစ်ငြမ်း၍ ကြမ်းတမ်းသော ဒုဿီလပင် ဖြစ်သော်လည်း သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလဇ္ဇီ ရဟန်း မဟုတ်သည်လည်း တကြောင်း၊ ဤအကြောင်းများကြောင့် ဧကတော ဘာဂ အားဖြင့် စင်ကြယ် လေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ မိမိကပင် စင်ကြယ်လျက် မစင်ကြယ်သော ရဟန်းအား လှူဒါန်းမိသည်လည်းရှိရာ၏၊ မိမိက မစင်ကြယ်ဘဲ မစင်ကြယ်သော ရဟန်းအား လှူဒါန်းမိသည်လည်း ရှိရာ၏။ ထို့ကြောင့် ဤလောက၌ မိမိမှစင်ကြယ်မည်ကို ဧကံမုချ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းလေရကား စိစစ်ရွေးခြယ်၍ စင်ကြယ်သော ရဟန်းအားသာလျှင် လှူဒါန်းကုန်ရာသည်။

ယင်းသို့ လှူဒါန်းမှ မိမိက စင်ကြယ်လျှင် ဥဘတောသုဒ္ဓိ၊ မိမိက မစင်ကြယ်လျှင် ဧကတောသုဒ္ဓိ အဖြစ်သို့ ရောက်ရာသည်။ အလှူပေး အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးအားဖြင့် မစင်ကြယ်ရာဝယ် အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့ ပြတော်မူအပ်သော ဝမ္မမာန မုဆိုးကဲ့သို့ အကျိုးမပြီး မပြည့်စုံဘဲရှိရာသည်။

အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လှူဒါန်းခြင်းသည် လူသားစား ဘီလူးမကို မိဖုရား ထားသည်နှင့်တူ၏

သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်လို၍ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းသည်ရှိသော်၊ လူသားစားကြူး ဘီလူးမကို မိဖုရား အရာ၌ တင်ထား ချီးမြှောက် မိသော တက္ကသိုလ်မင်း ကဲ့သို့ ချီးမြှောက်ခြင်းကြောင့် သာသနာတော် ညှိုးနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်ရာသည်။ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဇ္ဇီမှန်းမသိ၊ မရွေးမခြယ် သံဃာတော် ဟု-ရည်မှတ်၍လှူဒါန်းရာ၌ကား- အဋ္ဌကထာများ၌ ပြဆိုအပ်သော ပရသမုဒ္ဒဝါသီ တဦးသော ကျောင်းဒါယကာ သူကြွယ်သည် သံဃိကဒါနကိုပြုအံ့ ဟု သံဃာမှ ရည်ညွှန်း၍ တဦးသောရဟန်းကို တောင်းလျှင် တဦးသော ဒုဿီလရဟန်းကို ရ၍၊ သီတင်းသုံးနေရာ အရပ်ကို သုတ်သင်စေ၍၊ နေရာကို ခင်းပြီးလျှင် အထက်၌ ဗိတာန်ကြက်၍၊ ပန်းပေါက်ပေါက် အခိုး အထုံတို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ခြေကို ဆေးကာ ဆီဖြင့် ဆုတ်နယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ သံဃာတော်၌ ရှိသေအပ်သော အချင်းအရာဖြင့် လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို လှူဒါန်း၏။

ထိုအလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ရဟန်းသည် နေမွန်းယိမ်းသောအခါ ကျောင်းတလင်းကို သုတ်သင်ရအောင် ပေါက်တူး ၄ါးရမ်းမည် ဟု ထိုသူကြွယ်၏ အိမ်တံခါးသို့လာသည်ရှိသော် သူကြွယ်က ထိုင်လျက်သာလျှင် ခြေဖြင့် ပေါက်တူးကိုကော်၍ ယူလော့ ဟုပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ထိုသူကြွယ်ကို တပါးကုန်သောသူတို့က အရှင်သူကြွယ် သင်သည် နံက်စောစောက အကြောင်း မတန် အတိုင်းထက်အလွန် ကြည်ကြည်ညိုညို အရိုအသေပြု၍လှူဒါန်း၏။ ယခုကား အနီးတပါးသို့ မချဉ်းကပ်၊ အကြောင်းအသို့ရှိသနည်း ဟု-မေးကြသဖြင့် နံက်အခါ သံဃာတော်ကို ရည်မှတ်၍၊ အကျိုးကြီးမြတ်စိမ့်သောငှါ အရိုအသေပြု၍ လှူဒါန်းပူဇော်သည်-ဟု ပြောဆိုသော ထိုသူကြွယ်၏ ဝတ္ထုကိုထောက်၍ အကျိုးနည်းသည် မရှိသည် ဟု မဆိုသာ အလဇ္ဇီမှန်းသိလျက် အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ အမှုပြု၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးစိမ့်သောငှါ လှူဒါန်းပေးကမ်းရာ၌ ဝဋ်မာန မုဆိုးကဲ့သို့အကျိုးမနပ်ဘဲ ဖြစ်ရာသည်၊ အကျိုးမနပ်ရုံသာမက အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟပြု၍၊ သာသနာတော်ကို ပျက်စီးအောင် ပြုသောအကုသိုလ်တရား ကြီးမားစွာဖြစ်၍ အပြစ်ကြီးမားစွာ ရောက်ရာသည်။

ထိုကြောင့် ရကား သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းပေးကမ်း၍၊ အကျိုးရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည် ဖြစ်စေ အကျိုးများသည်ဖြစ်စေ အကျိုးနည်းသည်ဖြစ်စေ သာသနာတော်၏ အကျိုးစီးပွားဆုတ်ယုတ်၍ မိမိအားလည်းကောင်း၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း အပါယ်လေပါးလားကြောင်း မကောင်းမှုဖြစ်ပွားရာသည်ကို• ချင့်၍

အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ အမှုကို မပြုသင့် ကေန် မုချ မှတ်ရာ သည်။

အလဇ္ဇီဓမ္မတိမ်မြုပ်၍-လဇ္ဇီဓမ္မကို ထင်ရှားကြစေလော့

သာသနာတော်၌ ဒါယကာတို့သည် ဝိနည်းပညတ်တော်၌ မသိ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဤကဲ့သို့ ပြုကျင့် နေထိုင်ကုန်သော ရဟန်း သာမဏေတို့သည် လဇ္ဇီမည်ကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုကျင့် နေထိုင်ကုန်သော ရဟန်း သာမဏေတို့သည် အလဇ္ဇီမည် ကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ လဇ္ဇီ - အလဇ္ဇီ နှစ်ပါးတို့ကို ပိုင်းခြား ဝေဘန်၍ မှန်ကန်စွာ သိနိုင်ခဲ့သည်။

ယခုဆောင်နှင်းပေးကမ်းလိုက်သည့် ပြန်တမ်းအမိန့်တော် ကို အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် စေ့ငုကြည့်ရှု သုံးသတ်၍ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော် ကောင်း အပေါင်းတို့ သည် အကျိုးစီးပွားများမြတ်ကြီးကျယ်အောင် လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမကို အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ အားသာလျှင် ခြီးမြှင့်ပေးကမ်း လှူဒါန်း ပူဇော်ရာကုန်၏။ ပြန် တမ်းအမိန့်တော် ဟူသည်လည်း သာသနာ့ ဒါယကာ မဟာ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းမြတ်၏ အလိုတော်နှင့် အညီ ဝိနည်းဓမ္မခန် ဖြောင့်မှန်သည့်အတိုင်း မတိမ်းမယိမ်းစေရ။ ဆရာတော်တို့အစုံ အညီ လဇ္ဇီ-အလဇ္ဇီတို့၏ လက္ခဏာကို ထင်စွာ သိစေလျက် သာသနာတော်၌ အလဇ္ဇီ ဓမ္မတိမ်မြုပ်၍ လဇ္ဇီ ဓမ္မ ဖြစ်ထွန်း စိမ့်သောငှါ အာဏာစက် ဓမ္မစက်နှစ်ပါးကို ပြုလျက် ဆုံးမ သော အရာဖြစ်သည်။ ဤကား-အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်း၍

အကျိုးရှိ မရှိ စိစစ် ကောက်ယူသော တတိယ အဆုံးအဖြတ် တည်း။ ။

ဝိဝါဒအမှုကိုပြုကြသူများသည်မြတ်စွာဘုရားကို အားမနာရာရောက်ကြပေသည်။

အစိမ္မေယျ လောကဓာတ်ထား ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်မြတ်၏ အတွက် အတာဖြစ်လျှင် ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်းက ကိစ္စအပြည့်အစုံ ကုံလုံလောက်ပေ ျက် ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ သူ ငါ ကြောင့် ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော လေးသင်္ချေတို့ ပတ်လုံး ကိုယ်တော်မြတ်၏ ပင်ပန်းအုံသည်ကို ငဲ့ကွက်တော်မမူဘဲ အဇ္ဈတ္တကာသ ကောင်းကင်ဝဝယ်နက္ခတ်တာရာကြယ်အပေါင်းကိုရှုံးစေလျက် မျက်လုံးတော်ကိုလှူတော်မူဘူးလေပြီ၊ရှစ်သောင်းလေးထောင် အစောက်နက်သောသမုဒ္ဒရာရေတစုနှင့် တူအောင် အသွေးတော်ကိုလှူတော်မူဘူး လေပြီ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် နှစ်ပြန် ဆောင်သော မြင့်မိုရ်တောင်နှင့်အမျှ မကသာလွန်အောင် ဥဒေသျှောင်တော်နှင့်တကွ ဦးခေါင်းတော်ကို လှူတော်မူဘူးလေပြီ။ ဤမျှလောက် ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ကောင်းကြီး ချမ်းသာကို အလိုတော်မြတ်ရှိ၏၊ ဟု-သိကြ ျက်နှင့် သက်သက် အလိုတော်မရှိသော ဝိဝါဒအမှုကိုပြုကြသည်ရှိသော် ကျေးဇူးတော် ကြီးမား လှသော မြတ်စွာ ဘုရားကို အားမနာရာ ရောက်ချေသည်။ ငါတို့တတွေသည် အစိမ္မေယျ သုံးလူထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားသခင်၌ ကရုဏာတော်စား သနားတုံ့ သနားအပ်ကုန်လျက် အလွန် အလိုမရှိသော ဝိဝါဒအမှုကို

ပြုမိကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မြှော်ခေါ်မြင်သိ တွေးမိကြသဖြင့် စား၍မမြိန် အိပ်၍မပျော် ပင်ပန်းညှိုးခွေ၍ နေရစရာအကြောင်းရှိကုန်သည်။

ဤလောက၌ လောင်းတမ်း ပြုခြင်းငါလည်း ဖဲ,ကြွေအံ, ဆယ့်ငါး,ကြက်တိုက်,ငှက်တိုက်, အစရှိသော အမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော မသူတော်တို့၏အမှုအရာသာဖြစ်သည်၊ မသူတော်သုရာမေရယ်တို့၏ အမှုအရာကို သာသနာတော်၌ သွတ်သွင်း၍ လောင်းတမ်း ပြုကြခြင်းသည်လည်း အလျဉ်းမလျော် တကိုယ်လုံးကို အိုင်းအမာစွဲကပ်၍ မရပ်မတည်နိုင် ရှိသော သူမှာ ပွေးနာ ထပ်၍ ကပ်ရောက်ပြန်သကဲ့သို့ အလွန် အလိုတော်မရှိလှသော ဝိဝါဒအမှုကိုပြုမိကြ၍ ရှိရာတွင် တဘန် ထပ်၍ လောင်းတမ်း ပြုမူပြန်လျှင် အတိုင်းထက် အလွန် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို တိမ်မြုပ်ရာရောက်ချေသည်။

"ဥပမာအားဖြင့်" ဆိုသော် အလွန်ယုတ်မာလှစွာသော မြေခွေး၏အမွေးအရေကို ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ အထက်၌ ဖြန့်ခင်း တင်လွှားဘိသကဲ့သို့ သုရာမေရယ်တို့ အမူ အရာကို သာသနာတော်၌ တင်ထားသည် ဟုဆိုရန်ရှိ၏။ ဂင်္ဂါဝါဠုကာ သဲလုံးနှင့်အမျှ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားအဆူဆူ ချွတ်၍ မျှ အကျွတ်တရားကို မရခဲ့ကြ။ ဘုရား အဆူဆူ လက်မခံ၍ ကြွင်းကျန်ကြလျက် ဤမျှလောက် သံသရာဝဲ တဏှာ,မာန ဒိဋ္ဌိ တရားကြောင့် မျောပါး၍ လာကြသည်ကို သတိမပြု၊ ယခု တဖန် သာသနာတော်၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် တဦးနှင့် တဦး နှုတ်ကြူး လက်လွန်၊ တယောက်နှင့် တယောက် အကျောက်အကန် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားကြ၍၊ကလဟ ဝိဝါဒမှုကို ပြုကြမည်ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်ကမ္ဘာဝယ် အဘယ်

ဘုရား လက်ထက် အဘယ် ဒေသနာဖြင့် အကျွတ် တရားရ လေဦးမည်-ဟု ထင်စားရန် မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်၏။

ယခု ဟံသာဝတီမြို့ ကျေးရွာနေ ရဟန်း ရှင် လူအပေါင်း တို့အား မသင့်တင့်သဖြင့် ဖြစ်ပွားကြသော အဖြစ်သည်၊ က လဟ ဝိဝါဒ အမှုသည် အလျှင်အမြန်ပြေပျောက်စဲငြိမ်းခဲ့အံ့၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းလက္ခဏာသို့သက်ကုန်ရာ၏။အကြိတ် အခဲ အမြဲတည်သောအားဖြင့် မပြေမပျောက် မစဲမငြိမ်းနိုင် သည် ဖြစ်အံ့၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း လက္ခဏာသို့ မသက် မဝင်နိုင်ဘဲ ရှိရာသည်။

ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် “သစေပိ သန္တော ဝိဝဒန္တိ ခိပ္ပံ သန္ဓိရယေ ပုန ဗာလာ ပတ္တာဝ ဘိဇ္ဇန္တိ။ န တေ သမထ မနုဇ္ဇဂူ” ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။သန္တော၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သစေပိ ဝိဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ အ ကြောင်း အခွင့် မသင့်သောအားဖြင့်၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ သည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ သန္ဓိရယေ၊ စေ့စပ်နိုင်ကုန်၏။ ဗာလာ၊ လူမလိမ္မာတို့မှာ မူကား။ သစေပိ ဝိဝဒန္တိ။ အကယ်၍ အကြောင်းအခွင့် မသင့်သော အားဖြင့် အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသည်ဖြစ်အံ့။ ပတ္တာဝ၊ မြေအိုး,မြေအင်, မြေခွက်တို့ကဲ့သို့။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ နှစ်ဖြာကွဲပျက်၍ နောက် အဆက် မရ ရှိတတ်ကုန်၏။ တေ၊ လူမလိမ္မာတို့သည်။ သမထံ၊ခိုက်ရန် စဲငြိမ်းခြင်းသို့။ အနုဇ္ဇဂူ၊ မရောက်နိုင်ကုန်။

ဤဒေသနာတော်မြတ်ကို အသင့် နှလုံးသွင်း၍၊ ငြင်းခုံခြင်း ဝိဝါဒကို ပယ်ဖျောက်ကြလျက် သူတော်ကောင်းတရားကိုသာ အားထုတ်ကုန်ရာသည်။

ဤအရာ၌-

ဣဒံ သုတွာန ဝိန္ဒူသု၊ ကရိယတိ ဝိဝါဒကံ။
ကောနာမပုဂ္ဂလော လောကေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ ပဋိကုဋ္ဌိတံ။
ဝိဝါဒံ ယော ကရေ လောကေ၊ ဒေါသ မာနာဒိ မူလကံ။
သော ကေန ပဏ္ဍိတော ပေါသော၊ ဝိဝါဒ ဗဟုလော
ဘဝေ။ ။ဟူသော သင်္ဂဟဂါထာကို သိအပ်၏။

ဣဒံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ စကားများကို။ သုတွာန၊ ကြားရလျက်။ သမ္ဗုဒ္ဓ ပဋိကုဋ္ဌိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် စက်ဆုတ်တော်မူအပ်သော။ ဝိဝါဒကံ၊ ငြင်းခုံခြင်း အမှုကို။ ဝိန္ဒူသု၊ ပညာရှိသော။ ကော နာမ ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကရိယတိ၊ ပြုပြင်နိုင်တော့အံ့နည်း။ ဧလောကေ၊ လောက၌။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေါသမာနာဒိမူလကံ၊ ဒေါသ,မာန အစရှိသော တရားလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရေ၊ ပြု၏။ ဝိဝါဒ ဗဟုလော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်များသော။ သော ပေါသော၊ ထိုသူသည်။ ကေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း။

ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်ဖြင့် ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သာသနာ့ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်သည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ တစုံတရာ မိစ္ဆာဝါဒ ကလဟ ဝိဝါဒ စကားကို ကြားသိတော်မူလျှင် ဓမ္မသံဝေဂဖြင့် တုံလှုပ် ချောက်ချားသော နှလုံးတော်ရှိသဖြင့် တိုက်တွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍ မိမိဉာဏ်အထင်အမြင် သက်ဝင်နိုင်ပါသမျှ ပထမ ဝိဝါဒ၌ လူ သာမဏေ တို့အား ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားခြင်း၌ အပြစ်မရှိ၊ အပြစ်မရှိသော်

လည်း မစပ်မဆိုင်သည်ဖြစ်၍ မလျော်။ ဣဿာပကတ ဖြစ်၍ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆိုစေခြင်းငှါ၊ လူသာမညာ တို့အား ဝိနည်းတရားကို ပြောကြားရာ၌ ပေတဝတ္ထု၌ လာသော ဂူထခါဒက ပြိတ္တာ တို့ကဲ့သို့ အပြစ်မကင်း မလွတ်ဘဲ ရှိရာသည်။

ဒုတိယ ဝိဝါဒ၌ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ကုန်သော သူတို့အား အကြောင်းရှိ၍ နေလွဲသောအခါ ကွမ်းစား ဆေးသောက်ကို ပြုမိရာ၌ ဝိကာလသိက္ခာပုဒ် မပျက်။ မပျက်သော်လည်း အကြောင်းသာမန်ဖြင့် အပြက်ထောင်၍ ပြုမိချေက စောင့်ထိန်းအပ်သော ဥပေါသထသီလ ညစ်နွမ်းရာသည်။

တတိယ ဝိဝါဒ၌ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား အလဇ္ဇီမှန်း သိလျက် အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ အမှုကိုပြုလိုသဖြင့် ပေးကမ်းလှူဒါန်းရာ၌ အပြစ်မလွတ်၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား မသိ မရွေးခြယ်ဘဲ သံဃာတော်ကို ရည်မှတ်၍ သူနိုင်သည် ငါနိုင်သည် သူရှုံးသည် ငါရှုံးသည် ဟူ၍ နလုံး မသွင်းထားဘဲ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက် ကြောင်း သူတော်ကောင်း တရားကို အားထုတ်၍ နေထိုင်ကုန်ရာသည်။

ဘောဇ္ဇေ၊ အို-သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့။ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ။ ပြန့်နှံ့စေ၍။ ကယိကံ၊ ပြုဆိုအပ်သော။ ဣမံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တု၊ ခံယူ ကြစေကုန်ရာသတည်း။ ဓမ္မရာဇဿ၊ ငါတို့ မင်းခေါင် မင်းဖျား,မင်းတရားကြီး၏။ မေတ္တာပုပ္ဖဂန္ဓော၊ မေတ္တာတော်တည်းဟူသော မဉ္ဇူသက ပန်းဝတ်ယနံ့သည်။ ဝါယတု၊ ထုံသင်းနံ့နံ့ တပျံ့ပျံ့ တအေးအေး ဂုဏ်ပေါင်းထွေး၍ မွှေးကြိုင်စေသတည်း။ ဝါယိတွာ၊ ထုံသင်း

နံ့နံ့ တပျံ့ပျံ့ တအေးအေး ဂုဏ်ပေါင်းထွေး၍ မွှေးကြိုင်လေ ရကား။ အယံ ဝိဝါဒေါ၊ ဤတယောက်နှင့်တယောက် အကျောက်-အကန် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား၍ အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း သည်။ ဂုပသမတု၊ ပြတ်ကင်း စဲငြိမ်းကြစေသတည်း။

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၆-ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၂-ရက်နေ့တွင်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ လဇ္ဇီ-အလဇ္ဇီ ဓမ္မနှင့်စပ်၍ ဝိဝါဒဖြစ်ပွားကြသဖြင့်၊ အဆုံးအဖြတ် အယူခံလာကြရာ၊ ၁၂၁၇-ခုနှစ်က ထုတ်ပြန်တော်မူသည့် အမိန့်တော်ဝယ် လာရှိသည့် လဇ္ဇီဓမ္မ၊ အလဇ္ဇီဓမ္မ တို့ကို စီစစ်မှတ်သား၍၊ ၎င်း ပြန်တမ်း အမိန့်တော်အတိုင်း ကျင့်ကြံ နေထိုင်လိုပါကြောင်း နှင့် သုဓမ္မာဆရာတော်တို့ထံ ကျိုက်ကလို့ ရဟန်း ရှင် လူ၊ သွေးဆေးကန် ရဟန်း ရှင် လူ နှစ်ဦးသားတို့က ဝန်ခံကြသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း ထုတ်ပြန်တော်မူသည့် အမိန့်တော်ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားရန် ထည့်အပ် ပေးကမ်း လိုက်သည်။ တပေါင်းလကွယ်နေ့ အမိန့်တော်ရင်းကို နာပြီး၍ အဆုံး အဖြတ်ကို ပေးအပ်လိုက်သည်။

သုဓမ္မာဆရာတော်တို့၏ ထမဆင့်ချက်

ရဟန်းတော်များ လိုက်နာကြရန်

ရွှေမြို့တော် ပတ်လည် လေးပြင် လေးရပ်ရှိ တိုက်အုပ် တိုက်ချုပ်တို့၊ သာသနာ့ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်သည်၊ သဗ္ဗညုဘုရားသခင် သာသနာတော်မြတ်ကို ဘေးယောင်းတော် သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ ကြည်ညိုခြင်း ကဲ့သို့ မရက် မစက် ကိုယ်သက်မဆို အလွန် ကြည်ညိုတော်မူသည် နှင့် အညီ၊ သာသနာတော် အဓွန့်ရှည်စွာ တည်ခြင်း, အရင်း မူလ ဘူတ ဖြစ်သော ဝိနည်း တရားတော်မြတ်ကို ဒဠှီကမ္မ တည်တန့် မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် ဝိဘင်္ဂရေ စသည်ကို ဝါစုဂ္ဂတ နှုတ်ရွက်ဆောင်စေလျက် တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ချီးပင့်တော်မူစေခြင်း, ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် အညီ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် နေထိုင်သည့် အရညဝါသီ ဂါမဝါသီ လဇ္ဇီ သူတော်ကောင်းတို့ကိုလည်း ကိုယ်စိတ် မညှောင်းစေရ ကျောင်း,သင်္ကန်း,ဆွမ်း,ဆေး စသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ချီးပင့်တော်မူ၍၊ မနုဿာရ သဒ္ဓါဝေပုလ္လ ဖြစ်တော်မူသည်ကို....

ရေမြေသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်းနှင့်တကွ ပြည်သူ သတ္တဝါများတို့ သဒ္ဓါတရား ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်အောင် သိက္ခာပုဒ်တော်လာရှိသည်ကို မမြှော်မထောက် ဝဋ္ဋ်တိုင်းသားရဟန်းများတို့ အကျင့်ကဲ့သို့ အလိုအလျောက် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း လွန်ကျူးပြီးလျှင် မြို့တွင်း မြို့ပြင် ရပ်စု ကွက်စု ဈေးဆိုင် ကန္တားများသို့ သွားလာ လှည့်ပတ်၍ မအပ်သော ကူးသန်း လှည့်လည်ရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြကျင့် လွန်ကျူး

ခြင်း, မအပ်သော ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် စသည်တို့ဖြင့် တောင်းခံ ရှာမှီးခြင်း၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် ဆွမ်း ဝေါစရ ဂါမ် ရှာမှီး၍ဘိတ်ကြရာ သေခိယသိက္ခာပုဒ်တော်လာရှိသည် ကို မမြော်မထောက် အလိုအလျောက် ဝတ်ရုံသွားပြီးလျှင် သမဏ သာရုပ္ပမရှိ ဆွမ်း ပန်းလှူသူ ပြည်သူ လူအများတို့ သဒ္ဓါတရား ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်အောင် ဟီရိ ဩတပ္ပတရား ကို မစောင့်ဘဲလျက် ခွက်စွဲကိုင်သော သူတောင်းစား ကဲ့သို့ တိုးဝှေ့ခြင်းနှင့် အတင်းခံယူခြင်း။ သမဏ သာရုပ္ပမရှိ၊ လူတို့ ကဲ့သို့ သပိတ်ပခုန်းထက် တစောင်းယူသွားခြင်း၊ ကန္တားဖြင်း မဏ္ဍပ် စရပ် ဈေးဆိုင် ခုတင် စည်ရှည် အိမ်ခလောက်ဆွဲ ကင်းတဲ ကွမ်းတဲ တံခါးတဲစသည်တို့၌ ခြေလက်တွဲလွဲ လက် အာယောဂပတ်ဖွဲ့ဆွဲလျက် ဖရိုဖရဲကြောက်ပက်သ ဲဖြစ်သော အကျိုးမရှိ၊ မဂ် ဖိုလ်မှ ဖီဆန်ရာ တိရစ္ဆာန စောရကထာ စကားများကို အချင်းချင်း ပြောကြားနေထိုင်ခြင်း၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင်ရပ်စု ကွက်စုများတွင် တရားတွေ့မြင်ကြားသိလျှင် လူတို့ ကဲ့သို့ ဝန်းဝိုင်းကြည့်ရှုနေထိုင်ခြင်း၊အပင့်အဘိတ်အလျောက် အထားမရှိဘဲလျက် နန်းတော် အိမ်တော် မူးအိမ် မတ်အိမ် အရပ် အကွက်များသို့ ဝင်ထွက် သွားလာပြီးလျှင်၊ အနာ မာသ နိဿဂ္ဂိယ ပစ္စည်းများကို တောင်းခံရှာမှီးခြင်း၊ ဒါယ ကာတို့လှူဒါန်းသည့် သဒ္ဓါဒေယျဝတ္ထုတို့ကို ဒုပ္ပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း၊ စရပ် တ ဆောင်း ဘုရား ကျောင်း မဏ္ဍပ် ကန္တားဖြင်းစသည်တို့၌ တရားဓမ္မဟောပြောကြရာ ဝိရာဂဓမ္မ ဟု ဆိုအပ်သော ရာဂ၏ ကင်းရာ ကင်းကြောင်း ဖြစ်အောင် မဟောပြောဘဲ၊ အာသဝေါ မကင်းသောသူတို့ စိတ်ညစ် ညူး နောက်ကျုခြင်းကိုဖြစ်စေဘတ်သော သရာဂတရား ပွား

များအောင် မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို သံရှည် သံလွင် ပြု ပြင်ဆဲ့ငင်မြီးလျှင် သဘင်သည်တို့ကဲ့သို့ လေးလုံးစပ် သံပေါက် စပ် စသည်တို့ကို စပ်ဆိုဟောပြောခြင်း၊ ဘုရားစရပ် သုသာန် စရပ်စသည်တို့၌ အပင့်အဘိတ် အပျောက်အထား မရှိဘဲ လျက် ပွဲဈေး ပွဲထိုင်သို့ အလေ့အကျက်ကဲ့သို့ လက်ဆောင် ထား၍ စောင့်ရှောက် အလှူခံယူခြင်း၊ ရေမြေသင့်နှင်း ပြည် ရှင်မင်း အလိုတော်မရှိ ဆုံးမဖြစ်တားသည် အခဲပွဲသူကူများ ကို ကောက်ယူ စားသောက်ခြင်း၊ ဘုရားစောင်းတန်း စရပ် စသည်များ၌ လူတို့အလေ့ သဘင် သံလွင် ပလွေ မိကျောင်း စောင်း ပတ္တလျား စသော တီးမှုတ် ကချိုး အမှုရပ်စု ကွက်စု များတွင် ပြောဟော နေထိုင် ဗေဒင်သိုင်များကို ဝန်းဝိုင်း ကြည့်ရှု နေထိုင်ခြင်း၊ ရွှေမြို့တော် မြောက်ပြင် စက်ယန္တရား လုပ်ဆောင်ရာရပ်ကွက်များသို့ သွားလာကြည့်ရှုခြင်း၊ ရေမြေ သင့်နှင်း ပြည့်ရှင်မင်း မှူး မတ် စသည်တို့နှင့် ဆန့်ကျင် ဆန့် ငြား ထိပါးခိုက်တိုက်ရာ ခိုက်တိုက်ကြောင်းဖြစ်သော စကား များကို ပြောကြားနေထိုင်ခြင်း၊ ရွှေမြို့တော် အနောက်ပြင် မြစ်ဆိပ်ကမ်းတွင် ရဟန်း သဃ်ာတော်နှင့် မသင့်မလျော်၊ သိ, ကြား, မြင်သူလူများ သဒ္ဓါတရား ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်ရာ အကြောင်းဖြစ်၍ လူငယ် သူငယ် အလေ့အကျင့်ကဲ့သို့ ရေ၌ မြူးတူးပျော်ပါး လှေတက် ကစားခြင်း စသော အရပ်ရပ် ဆင့်ဆိုသည်များကို တပည့် ပရိသတ်တို့အား နိုင်နင်းအောင် မြစ်တား ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးပြီးလျှင် သူတော်ကောင်း တို့၏ အမူအရာ ဖြစ်သော "အပသန္နာနံ ပသာဒါယ၊ ပသန္နာနံ ဘိယျော ဘာဝါယ" အာဏာတော် လာရှိသည်ကို နှလုံး ထား၍ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါးတို့ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်

ရှောင့်ကြပြီးလျှင် ပရိယတ် ပဋိပတ် တို့ကို မောဃ ခဏဖြင့် ကာလကိုမလွန်စေရ၊ ဝီရိယ ဥဿာဟဖြင့် အားထုတ် နေထိုင်ကြရမည်။

သို့ အရပ်ရပ် ဆင့်ဆိုသည်များကို မတည် ကျူးလွန် ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်များကို တွေ့မြင် ကြားသိ၍ ဘမ်းဆီးမိလျှင် ဘမ်းမိသူနှင့်တကွ၊ တိုက်ရှင် တာရှင်တို့ကို အပြစ်အလျှောက် စီရင်မည်။

သာသနာပြု ဆရာတော် ရှစ်ပါး ဆင့်ဆိုတော် မူသော အမိန့်တော်။

သုဓမ္မာဆရာတော် ရှစ်ပါးစာ

ရွှေမြို့တော် လေးပြင် လေးရပ် တိုက်တာအချို့ ရဟန်း သာမဏေတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် မလျော်မသင့် သွားလာနေထိုင်ကြသဖြင့် သာသနာ့ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့ သဒ္ဓါတရား တိုးပွားခြင်းမရှိသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် ကြီးပွား ခိုင်ခံ့ခြင်း မရှိ၊ အားနည်းရာသော အကြောင်းရှိသည်။ ရွှေမြို့တော် လေးပြင် လေးရပ် တိုက်တာ သင်္ဃာတို့ကို ဝိနည်းတရား ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ လိမ်လည် တိမ်းစောင်းခြင်းမရှိ၊ အညီအညွတ် ပရိယတ် ပဋိပတ် တရားကို အားထုတ်၍နေထိုင်ကြရအောင် သုဓမ္မာဆရာတော်တို့က စေ့ငှအောင်ဆင့်၊ ကျေးဇူးရှင် သာသနာပြု ဆရာတော် ဘုရားကြီး အမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်ထက် ဆင်ရွက်ကြရသည် ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည်လည်း ရဟန်း သာမဏေတို့၏ ဂန္ထဓုရ ဝိပဿနာဓုရ နှစ်ပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်

သည်။ ရဟန်းသာမဏေတို့ ဟူသည်လည်း၊ သာသနာတော်ကို အမှီပြု၍ ကြီးပွားနေထိုင်ကြသဖြင့် အချင်းချင်း အညမည နိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုကြသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာသုံးပါးတွင်လည်း ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ဟူသော ဆည်ကန်မိုး လုံခြုံမှ ပဋိပတ္တိသာသနာတော် ရေ တည်နေ ဖြစ်ထွန်း နိုင်ရာသည်။ ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်ဟူသော ရေ တည်နေဖြစ်ထွန်းမှလည်း ပဋိဝေဓ သာသနာတော်ဟူသော ကြာမျိုးငါးပါးသည် အတိုင်းထက် အလွန်စည်ပင် ပေါက်ရောက် ဖြစ်ထွန်းရာသည်။ သာသနာတော်ဟူသည်လည်း ရေမြေသေဌ်နင်း မင်းကို အမှီပြု၍ စည်ပင်ဖြစ်ထွန်း တည်နေသည်။

သာသနဝ္ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်လည်း ရှေးဘေးလောင်းတော် သီရိဓမ္မာသောကမင်း ဒေဝါနံ ပိယတိဿမင်းတို့ကဲ့သို့ သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ မင်းကောင်း မင်းမြတ်ကို အမှီရသဖြင့် ရဟန်း သာမဏေတို့သည် အလှနှစ်ဖက် ရွေးချည်ယက်သော ထုံးဥပဒေကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော် သာသနဝ္ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်သည် သဒ္ဓါတရားနှစ်ပါး၌ စောင့်ရှောက်ခြင်း ကိစ္စကိုတပြိုင်နက်ပြီးစေလျက် မြတ်စွာဘုရားသခင်အလိုတော် သာသနဝ္ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်၏ သဒ္ဓါတရားဖေါက်ပြန်ကြောင်း မကောင်းသောအမူအရာကိုမပြုမကျင့် မြိုးမှင်ဆံ တချောင်းအတွက်ကြောင့် အသက်ကို မငဲ့ စောင့်ထိန်းသောစာမရီသား၏ ထုံးစံအသက်ကို မငဲ့မရှု အဥ သားငယ်ကို စောင့်ထိန်းသော ကိုကြက်မ၏ထုံးစံများကို ရှေ့သွား

ဥပဒေသပြု၍ ပါဏိကတသံဝရ ပါတိမောက္ခ သီလနှင့် ပြည့် စုံမှ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် မဇ္ဈန္တအခါ တိမ် လွှာ မီးခိုးနှင့် မိုယ်းသီးမြူ ရာဟု ဟူသော ရန်သူ အညစ်အ ကြေးတို့မှ ကင်းဝေးခွာတက်ထွန်းသော နေဝန်းကဲ့သို့ နိရာ ကုလ ဗလဝတရဖြစ်၍ စည်ပင် ထွန်းလင်းရာသည်၊

ရဟန်း သာမဏေတို့သည် လေးကျွန်းသေဌ်ဌေးဂုဏ်း စကြာ မင်း၏ သားရင်းရတနာ သည်းခြာအစစ် ဖြစ်လျက် စကြာလ ပက္ကုသ လူမျိုး၏ အမှုအရာ ဘင်ကျုံး ပန်းစွန့် အမှုကို မပြု မကျင့်ရာသကဲ့သို့—လောကသုံးပါး၌ တိလောကဂ္ဂ တိလောက ရတနာ စကြာမင်းထက် စကြာမင်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော အစိန္တေယျ သုံးလူ့ထွဋ်ထား ဘုရားသခင်၏ သြရသစစ် ဖြစ် လျက် ဘုရားအလိုတော်နှင့် မလျော်၊ ရွာသူ ရွာသားတို့ကဲ့သို့ တိုးဝှေ့လုယက်၍ ဒါယကာတို့ဆွမ်းကို ခံယူခြင်း၊ လောဘ နိုင်ငံသို့လိုက်၍ လောလုပ္ပတဏှာဖြင့် အထပ်ထပ်အလည်လည် အပြန်ပြန်အလှန်လှန်တကာတို့ဆွမ်းကိုခံယူခြင်း, အကြောင်း မဲ့နေလွဲကွမ်းစားဆေးသောက် အကြောင်းမဲ့ရွာဝင်ဘိနပ်စီး ထီးဆောင်း ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်မကြားဘဲနေလွဲ သော အခါ ရွာတွင်း မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခြင်း သက်န်း မရုံဘဲ ရွာ ထဲသို့ ဝင်းခြင်း ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့ကဲ့သို့ ဈေးပြင် ကန္တား တိုးဝှေ့၍အလှူခံခြင်း,သြက္ခိတ္တစက္ခု သိက္ခာပုဒ်တော် ကို မငဲ့ တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့် ကာယလောလ ဝစီ လောလဖြင့် မြို့တွင်း ရွာတွင်းဝယ် သွားလာ နေထိုင်ခြင်း, တုတ် လှံတံ ထား လက်နက်စွဲကိုင်၍ အချင်းချင်းအားဂုဏ်း ဒါယကာတို့အားရင်း ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ခြင်း,သေသောက် ကြူး သုရာဓုတ္တတို့ကဲ့သို့ နင်-ဟယ်, စသော ဖရုဿဝါစာတို့

ဖြင့် မကြားကောင်း မနာသာအောင် ဆဲခရေးခြင်း၊ ပါဠိစ္ဆ ဣဿာပကတ သဘောအားဖြင့် လောဘကိုငဲ့၍ ဒါယကာ တို့ကို ချော့မော့ ဖျားယောင်းခြင်း, သစ်သီးပေးခြင်း, ပန်း ပေးခြင်း, ဆေးကုခြင်း, ဗေဒင်ဟောခြင်း, စသော အကပ္ပိယ အမှုများကို တိုက်အုပ်တာအုပ်တို့ကတိုက်ရှင် တာရှင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့်တကွ ပရိသတ်တို့အားမပြုမူစေရ လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ လုံခြုံစွာ မစောင့် မထိန်းကြ၍ နောင် တွေ့မြင်ကြားသိပေါ်ရှိခဲ့လျှင် အပြစ်ထိုက်ရာ စီရင်ရမည်။

စောင့်ထိန်းအပ်သော သီလကို မစောင့်ထိန်းရာ၌လည်း နွားအပေါင်းကို မသိသော နွားကျောင်းသားသည် နွားကို စောင့်ထိန်းခြင်း၌ခဲယဉ်းရာသကဲ့သို့ သိက္ခာပုဒ်တော်၏အနက် သဘောကို မသိဘဲ သီလကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းနိုင်မည် မဟုတ်၊ ရဟန်းတို့မှာ ဒွေမာတိကာကို နှုတ်တက် ရအောင် ဆောင်ရွက်စေ၍ သာမဏေတို့မှာလည်း လိင်ဒဏ် သေခိယ ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ အနက် များကို ဝါစုဂ္ဂတ နှုတ်တက်ရ အောင်ဆောင်ရွက်စေ၍ နေ့တိုင်း ဝတ်တက် အစည်းအဝေး တွင် ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်စေရမည်၊ နောင် ရသင့်လောက်သော အချိန်ကာလသို့ ရောက်၍ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလျှင် ရသင့် ရစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်စွမ်း သတ္တိရှိလျက် အားပါးမထုတ် နိရု ဿာဟ ကြောင့်ကြမဲ့နေ၍ မရရှိခဲ့လျှင် ဆရာဖြစ်သူနှင့်တကွ မရမသိသူတို့ကို အပြစ်ထိုက်ရာ စီရင်ဆုံးမမည်။ ဆင့်ဆိုချက် အရ ရသင့်သောက်သော အချိန်ကာလသို့ ရောက်လျှင် အရ အမိ လေ့လာ ဆောင်ရွက်ကြရမည်။

တိုက်အုပ် တာအုပ် ပုဂ္ဂိုလ် တို့လည်း ပရိယတ္တိဓမ္မကို နေ့ညမပြတ် ပို့ချ၍ တပည့်ပရိသတ်တို့အား လိမ္မာ ယဉ်ကျေး

အောင်ဆုံးမကြရမည်၊ စာပေမသင်မအံအပေါင်းအဘော်နှင့် မွေ့လျော်၍သာနေခြင်း,သင်္ဃကိစ္စာရာမ တကျ၊စကားပြော ဟော၍နေခြင်း, ဘာသာရာမတကျဖြင့် နေ့ရက်ကို ကုန်စေ သော ရဟန်း သာမဏေတို့ကို လက်ခံသိမ်းထား မရှိစေနှင့် ပရိယတ် ပဋိပတ်ကို အားထုတ်၍ အဟုတ် အဟတ် နေလိုင် သသူကိုသာ လက်ခံ သိမ်းထား ထွေးမြူကြရမည်။ (သုဓမ္မာ ဆရာတော်ရှစ်ပါးစာ)

မြေထဲကိုလ်း အုပ်စာ

မြေထဲမြို့သူကြီး မြို့စာရေး ကျေးရွာသူကြီး ခေါင်းအကြီး တို့ အရပ်ရပ် မြို့ကျေးရွာများမှာ သာသနာတော်မြတ် သန့် ရှင်းစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ အတိုင်းထက်အလွန် စည်ပင်ထွန်း လင်းခြင်းဆင်းရဲသားကျွန်တော်မျိုးတို့ငြိမ်ဝပ်သာယာစည်ပင် ဖြစ်တွန်းခြင်းများကို အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်း သာသနာ တော်ရေး မြို့ရေး ရွာမှု အခွန်တော် ဘဏ္ဍာတော်များနှင့် စပ်သည်ကို မဟုတ် မမှန်မရှိစေရ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ် ပါးကို မြှော်ထောက်၍ တရားနှင့်အညီ ဆင့်ဆို အုပ်ထိန်း ကောက်ခံစေသည် ဟု-နိုင်ငံတော် လေးမျက်နှာ အကောက် ဝန် အခွန်ဝန် လေးယောက် ခန့်ထား၍ ဆင့်ဆို ကောက်ခံ စေသည်ဖြစ်သည်၊ သာသနာတော် ဆိုသည့် အရာလည်း မြတ် စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည် လောကသုံးပါးတည်း ဟူသော ကောင်းကင်ပြင်သို့ တက်လေ၍ သူတော်ကောင်း တရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တော် အပေါင်းကို ဆောင် လျက် သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်း သင်္ဃာ တည်းဟူသော

ရွှေဟင်္သာ ၄က်အပေါင်းတို့၏ ပျော်မြူးရာ သာသနာတည်း ဟူသော ရေကန်ကြီးအလယ်၌ ဝေနေယျသတ္တဂါ အပေါင်း တည်းဟူသော ပဒုမာ ကြာအပေါင်းကို ကောင်းစွာပွင့်စေ သဖြင့် လူသုံးပါးတို့၏ အကျိုး၄ါ ပြဗ္ဗာန်းပိုင်းခြား တော်မူခဲ့ ပေသော သာသနာ တော်မြတ် ဖြစ်သည်ကို ထောက်၍ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း အသားကို အခြား သတ္တဝါတို့မစား မသုံးဆောင်နိုင်၊ ကိုယ်တွင်း၌ တည်သော ပိုးတို့သာ စား သုံးနိုင်သကဲ့သို့၊ သာသနာတော် ယုတ်လျော့ ညှိုးနွမ်းအောင် အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ မဖျက်ဆီးနိုင်၊ သာသနာတော်တွင်း သာ သနာတော်ထမ်း ရဟန်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား အနေသန, အယုတ္တပရိယေသန, ကုလဒူသက, ကာယဝိကာယ, ပညတ္တိ ဝီတိက္ကမ စသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံထွာ အလေ့အလာ အမှုအကျင့်များကို လေးစား ပြုသဖြင့် ဖျက်ဆီးနိုင်ရာသည်။

သို့ဖြစ်၍ စီရင်စု မြို့ ကျေးရွာနယ်အတွင်း သီတင်းသုံးနေ သည့် ရဟန်း သံဃာတို့မှာ အထက် ထုတ်ပြန်တော်မူသည့် အမိန့်တော်မြတ်ရင်းအရ ဥယျာဉ်လယ်ယာ လှည်း လှေ ကျွဲ နွား မွေးမြူခြင်း, ကြေးငွေခံယူခြင်း, သစ်သီးပေးခြင်း, ပန်း ပေးခြင်း,ဒါယကာတို့ အစေအပါးကို ခံခြင်းစသော အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ပါပဓမ္မများနှင့် နေလွဲ ကွမ်းစား ဆေးဝါး သောက် မှု, အကြောင်းမရှိဘဲ ရွာတွင်းသို့ ဘိနပ်စီး ထီးဆောင်း၍ ဝင်သည့်အမှု, ရောင်းဝယ် ဖေါက်တား စီးပွားပြုလုပ်ခြင်း, ဗေဒင်ဟောမှု, ဆေးဝါး ကုသမှုမှစ၍ မြတ်စွာဘုရား စက် ဆုတ်တော်မူသော မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်၏ ဖီလာ ယုတ်မာသော အမှုအကျင့်များကို မပြုမကျင့် မကျူး မလွန်အပ်သောတရား ဖြစ်သည်အတိုင်း မြို့သူကြီး,စာရေး,ကျေးရွာအစီရင်သူကြီး,

ခေါင်းကြီး တို့ကို မေးမြန်းထောက်လှမ်း၍ ပြုကျင့် ကျူးလွန်သည့် ရဟန်းတို့ကို ကြားသိ တွေ့မြင်လျှင်၊ ဆိုင်ရာဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်တို့ထံ လျှောက်ထား၍ မြို့ ကျေးရွာ ရဟန်း ရှင်လူတို့က အသိ အကြား အတောကိစ္စဖြစ်၍ မကုစားကောင်းလျှင် မကုစားကောင်းသည်အလျောက် ဆုံးဖြတ် စီရင်စေရမည်။ သတောကိစ္စဖြစ်၍ ကုစားကောင်းသည်အရာ ဖြစ်လျှင်လည်း ဒေသနာကံ ပုဋ္ဌာနကံစသော ဝိနည်းကံတို့ဖြင့် ယိုက်သည်အားလျော်စွာ ထင်ထင်ရှားရှား ပရိသတ် အလည်၌ အပြစ်ကိုဝန်ခံစေပြီးလျှင် သီလဝန္တ လဇ္ဇီပေသလ အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ကုသစေရမည်။ ကျူးလွန်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆုံးမသည်ကို မနာမယူသည်ဖြစ်စေ ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်တို့ထံ လျှောက်ထားသည်ကို အပြစ်ရှိသည်အတိုင်း ထင်ရှားအောင်စီရင်၍ဖြစ်စေ မပြီး မပြတ် မရှင်း မလင်းရှိလျှင်၊ အမှုသည် ရဟန်းနှင့် မေးချက် ထွက်ချက် ကျူးလွန် ပြုကျင့်သည့် အမှုကြောင့် အထင်အရှား တင်စာ လျှောက်စာ များကို ရေးခြား လိမ္မာသူသို့ ပေးအပ်၍ ရွှေဘဝါးအောက် တင်ပို့ လျှောက်ထားရမည်။

သာသနာတော်ရေး သာသနာတော်မှုနှင့် စပ်ဆိုင်သည်များကိုလည်း စီရင်စု နယ်မြေအတွင်း မသန့်မရှင်း မတော်မတည့်မရှိစေရ။ မပြတ်စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ မြို့ကျေးရွာတွင် ပြီးပြတ်သင့်သည့် အမှု ဖြစ်လျှင်လည်း ပြီးပြတ်အောင် စီရင်ရမည်။ ရွှေနားတော်ကြား တင်လျှောက်သည့် အမှုဖြစ်လျှင်လည်း ဝတ္ထု ပုဂ္ဂိုလ်ဟုန်းသိ[illegible]က် အကြီး အအု[illegible] မဘိုင်မကြား ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက် ဆရာတော်တို့ယံ မလျှောက်မထား အားပေးအားမြှောက် လုပ်ကျွေးပြုစု ကိုး

ကွယ်သည့် ကျေးရွာနေလူတို့လည်း သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသူဖြစ်သည်။ မြို့ဝန် အကြီး အအုပ်တို့က ရမိအောင် ဘမ်းဆီး၍ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း စီရင်ရမည်။

ဆင့်ဆိုသည့်အတိုင်း မတည် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ပါပသမာစာရ အယုတ္တ ပရိယေသန အယုတ္တ ပရိမေဿ ကုလဒူသက အနေသန ပညတ္တိ ဝိတိက္ကမဖြစ်သော အမှု အကြောင်းတို့ကို ပြုကျင့် လွန်ကျူးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိလျက် အကြီး အအုပ်တို့က ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်တို့ထံ မလျှောက်မတား အားပေး အားမြှောက်ပြု၍ ကျေးရွာနေ လူတို့ လှူဒါန်း ကိုးကွယ်ကြောင်းများကို ကြားသိရလျှင် မြို့ဝန် စစ်ကဲ အရာရှိ မြို့သူကြီး မြို့စာရေး ကျေးရွာ အစိအရင် သူကြီး ခေါင်းအကြီးတို့ကို အပြစ်ထိုက်ရာစီရင်မည်။

(သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်ထက် ဆင်ရွက်ရသည်နှင့်အညီ ဂိုဏ်းသံဃာကို ဆင့်သည့် မြေထဲဂိုဏ်းအုပ်စာ)။

ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဋ္ဌတု

ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်း

သာသနာရေးဦးစီး ဌာနတွင် ပြီးပြီ။

စာကြည့်တိုက်

ကမ္ဘာအေးရန်ကုန်

အိမ်တိုင်းထားသင့်သော

ရုပ်စုံဗုဒ္ဓသာသနာဝင်

တအုပ်။ ၅ိ

၇၇-ရေကျော်လမ်း အသင်းတိုက်တွင်
ရနိုင်ပါသည်။

လယ်တီမဏ္ဍိုင်စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၆၆-၁၆၈၊ ၄၇ လမ်း
ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးကို ကုသလဝတီပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်။